XXXVII. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM Ára: 3,– Ft 1981. SZEPTEMBER 17

Ludas Matyi

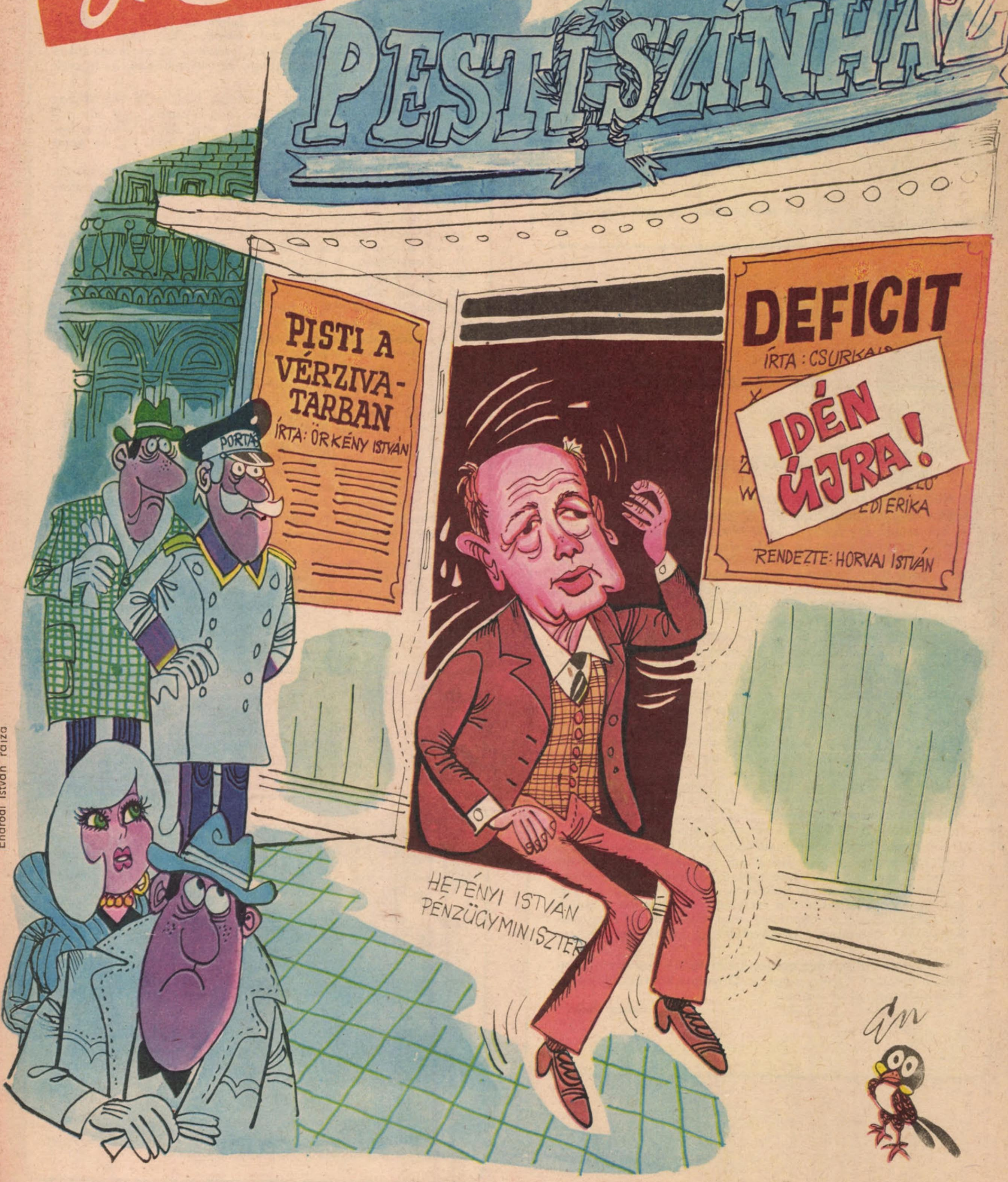
PESTI SZÍNHÁZ
PISTI A VÉRZIVATARBAN
ÍRTA: ÖRKÉNY ISTVÁN
PORTÁS
DEFICIT
ÍRTA: CSURKA I
IDÉN ÚJRA!
EDI ERIKA
RENDEZTE: HORVAI ISTVÁN
HETÉNYI ISTVÁN PÉNZÜGYMINISZTER

– Itt is?!

Endrődi István rajza

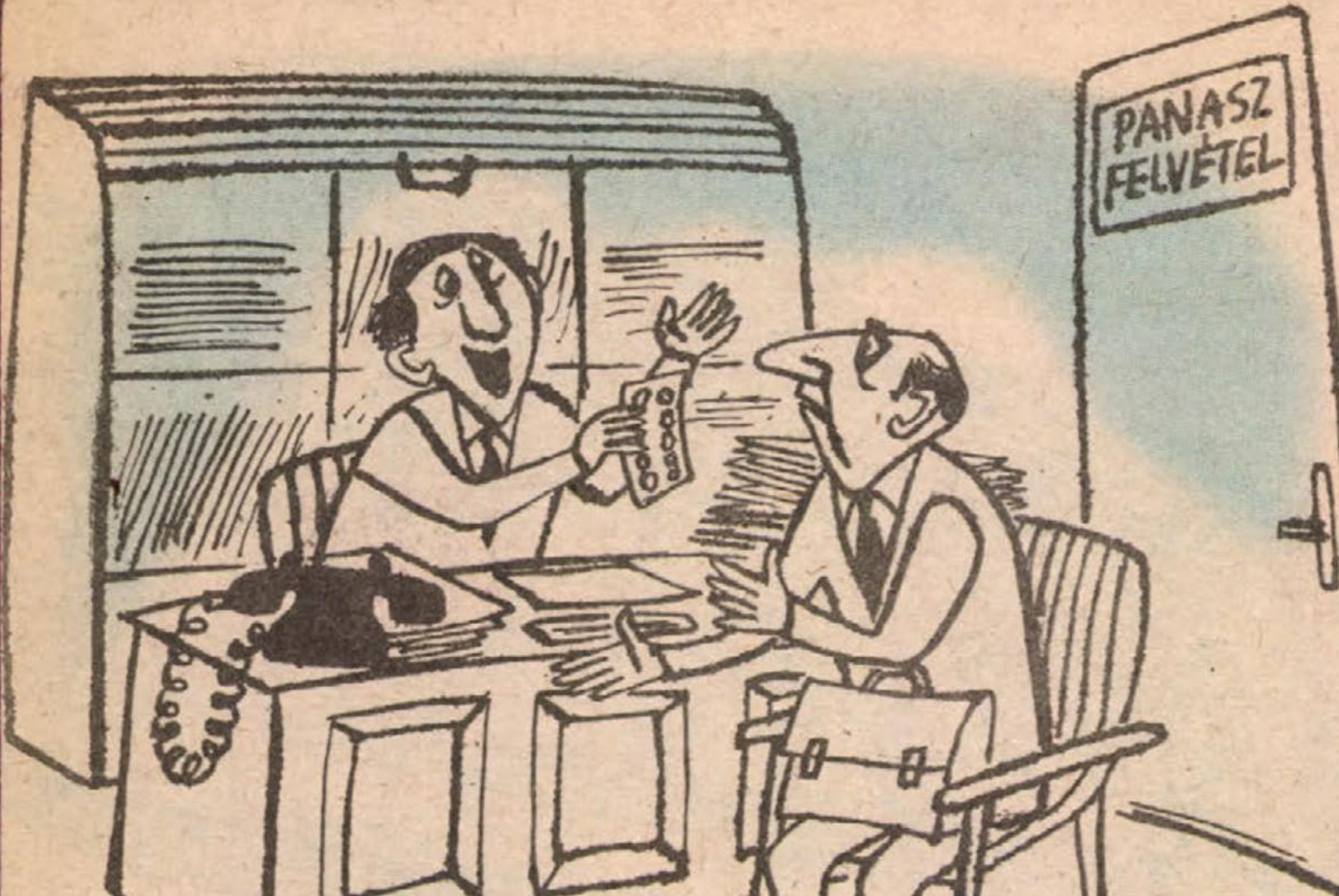

– Sajnos, a panaszán nem tudok segíteni, de adok magának egy remek idegnyugtatót!

Tudathasadás

Nem tudom, ki hogy van vele, de nekem néhány tévériport láttán meghasadt a tudatom. Egyszerűen nem tudom, hogy ki mit csinál. Így aztán a sarki henteshez megyek, hogy vegye ki a mandulámat, a presszóban kétsoros öltönyt kérek szódával és mellénnyel, a fizetésemet azonnal a kukába dobom, hogy tiszta legyen a lakás. Ezen kívül egy nyolcvankilenc éves matrónának csapom a szelet, megsózom a dobostortát, télen fürdőnadrágban, nyáron pedig irhabundában járom az utcákat.

Igen, már hallom is a rólam alkotott véleményeket, de mit csináljak, én csak a tévében látottakhoz igazodom. Mert láthattam, hogy kiirtottak egy fél erdőt, aztán láthattam és hallhattam, hogy az irtás tettesei egy növényvédelmi akció végrehajtására szervezett brigád tagjai voltak.

Már e tévériport után erős fejfájást éreztem de tudatom ekkor még csak repedezett. Aztán újabb riport, látom, hogy miféle mocsok folydogál a mi drága Balatonunkba Balatonmáriafürdő táján. Én már azt hittem, hogy válogatott gazemberek disznósága eredményezte a nagyarányú szennyezést, de a riportból megtudtam, hogy a mocskolás tervszerű, jól szervezett folyamat, végrehajtója a helybeli Településtisztasági Vállalat. És akkor rájöttem, hogy eddig nyilván nekem voltak tévismereteim a növényvédelmet és a tisztaságot illetően.

A következő tudósítás a romlékony húsáruk kánikulában történő szállításáról számolt be, s már magától értetődőnek tartottam, hogy szállítók nyilván nem a húsárura, hanem a romlékonyságra helyezték a hangsúlyt, ezért jó meleg ponyvás kocsikkal vitték a parizert, a szafaládét és társaikat a boltokba. Fölmerülhet a kérdés, hogy mit szállítanak akkor a hűtőkocsikban? Szerintem nyilvánvalóan a Játékkártyagyár termékeit.

E gondolatnál hangos csattanást hallottam, nyilván meghasadt a tudatom. Csak nehogy az Országos Rontószolgálat kocsijával vigyenek kórházba!

Vezda János

Füzetborító

Hogyha nem tudnám, mennyi dolga van ilyenkor őszidőben a mi derék katonáinknak, arra kérném őket, hogy a kukorica és a cukorrépa betakarítása mellett – ha akad egy lukas órájuk – segítsenek a szülőknek az iskolakönyvek és füzetek bekötésében.

Van ugyan előregyártott, műanyag füzetborító, kényelmes és praktikus, de – két méretben, egy kicsiben, meg egy nagyobban. Lehet, hogy háromban is van, de az általam bejárt három ÁPISZ-ban csak ez a kétfajta volt. Na de ezzel szemben:

Tíz darab tankönyvnek tizenegy mérete van, hosszúkás és szögletes, vékony és tömzsi. Marad a csomagolópapír-szabászat.

Az általam vásárolt műanyag füzetborítók passzoltak a nagymamám esküvői képére, de hiába erőltettem az „Élővilág"-ra, arra nem ment rá. A borítók jók voltak egy zacskós leves bekötésére, a kutyám oltási lapjára, bekötöttem velük egy „A lift nem működik" feliratú táblát, a szobámban függő hivatali leltárt, Albánia autótérképét, viszont a matematikakönyvön szétfeszült, a fizikakönyvet pedig csak úgy tartotta, ha a borító hátát egy fél szalámis zsemlével kifeszítettem. Hogy kárba ne vesszen a többi borító, bekötöttem a szomszéd kisvendéglő étlapját, éppen beleillet a vízmelegítőm használati utasítása, két pakli magyar kártya, hosszában, és egy dísztávirat elhunyt nagynénikém születésnapjára. Bekötöttem velük a Karamazov-testvéreket, Scott utolsó útját, egy növényhatározót (kár, hogy nem szerepelt a tankönyvek között) és bekötöttem a füzetborítóval a megmaradt két füzetborítót, hogy ne piszkolódjanak be.

A tudomány és a technika ma már nem ismer korlátokat. Mi volna, ha *vegyes nagyságú* műanyag borítókat lehetne vásárolni, ahogyan kapható már vegyes szeg a Vasedényben és vegyes befőző-gumikarika a Háztartásiban?

Esküszöm, hogy aki elsőként találja ki a vegyes nagyságú műanyag füzetborító-csomagot, díszes köszönőlevelet kap tőlem, negyvenezer hálás szülő aláírásával.

A köszönőlevelet műanyag borítóban fogom elküldeni az illetőnek. Persze, csak ha a csomagban találok megfelelő méretű borítót a díszes köszönőlevélhez.

Somogyi Pál

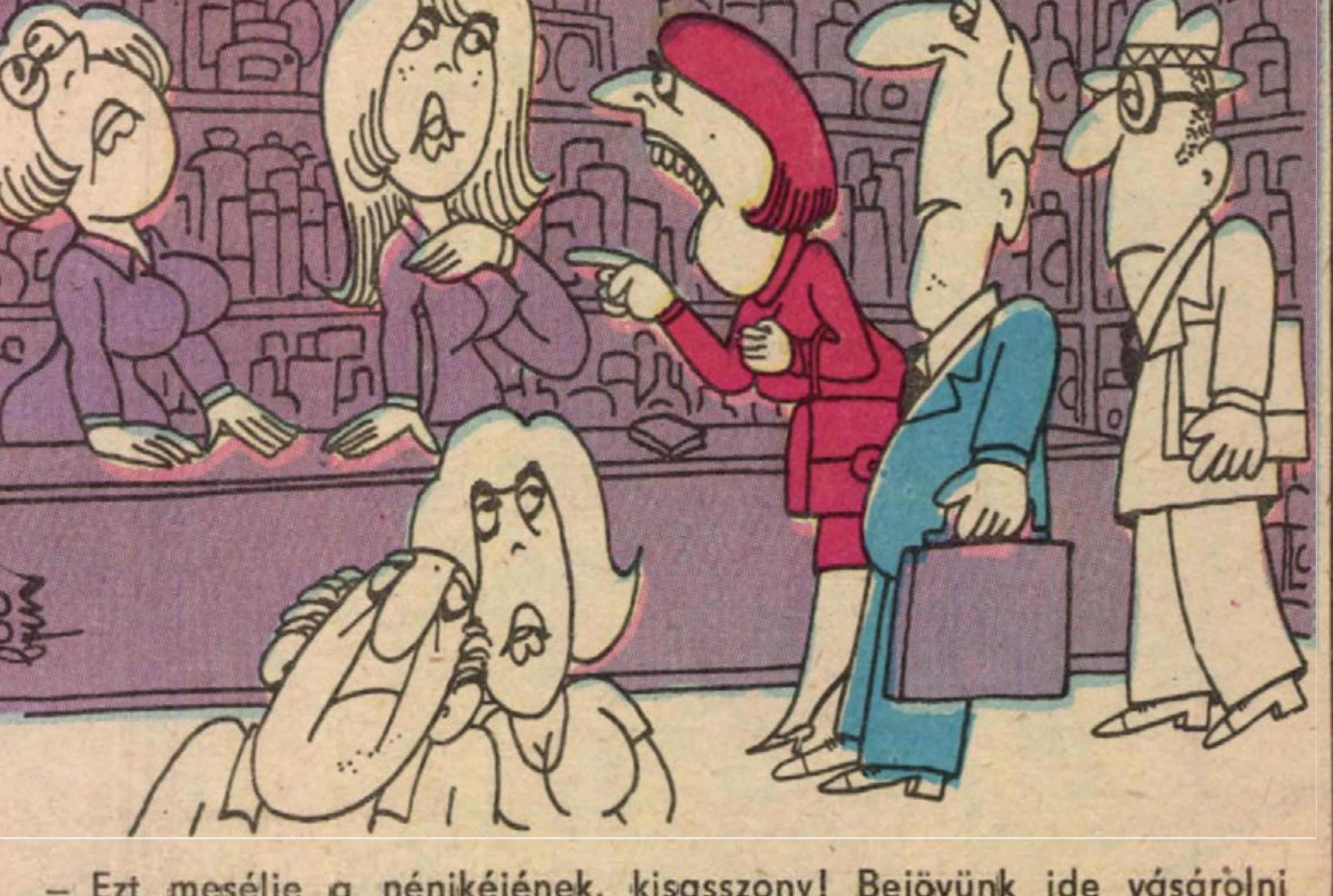

– Ezt mesélje a nénikéjének, kisasszony! Bejövünk ide vásárolni és maga minden ok nélkül rámosolyog a férjemre?!

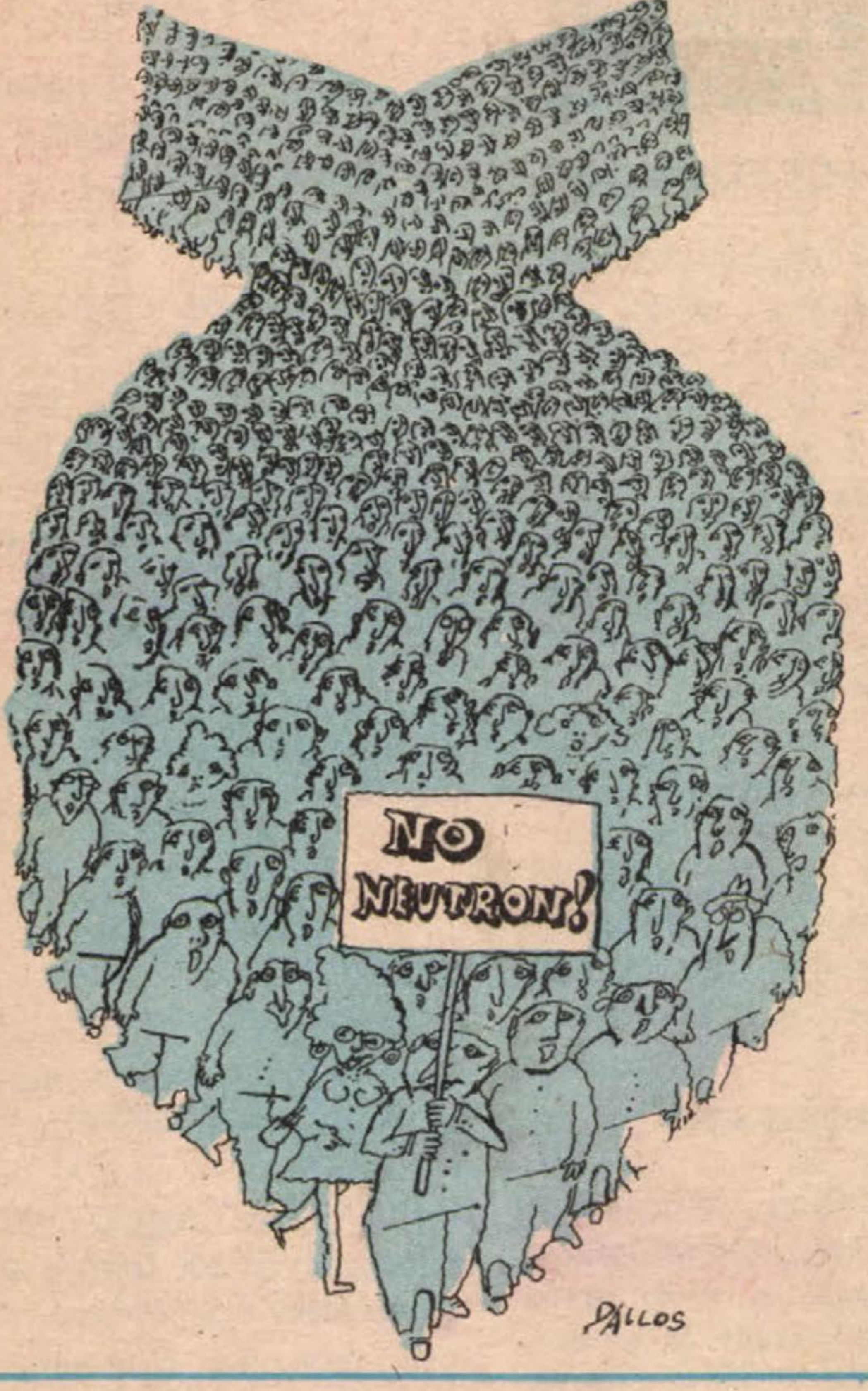

NEM ÉRTIK MEG EGYMÁST

Tóth Gyula rajza

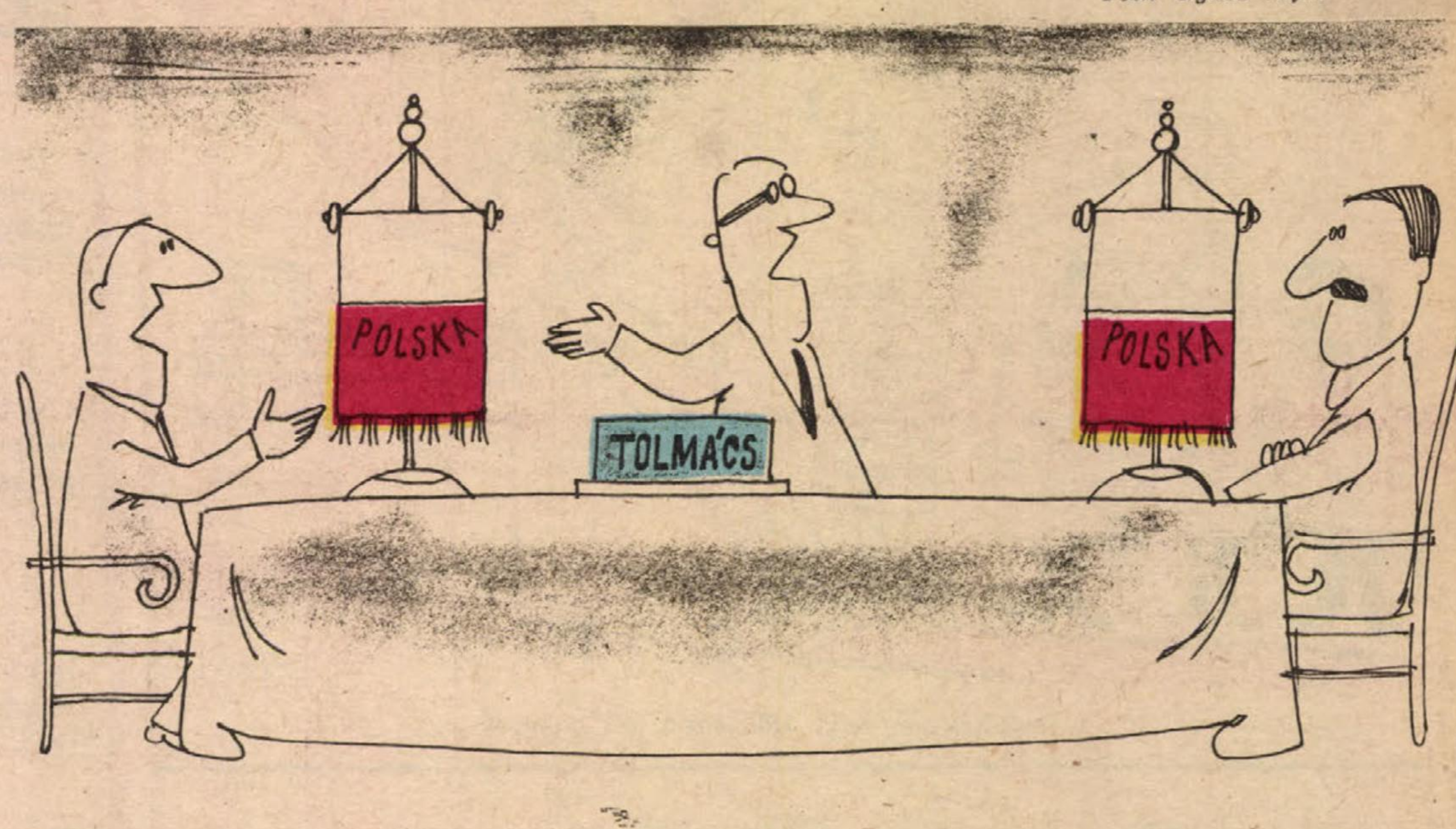

BEOSZTÓ ÉLETMÓD

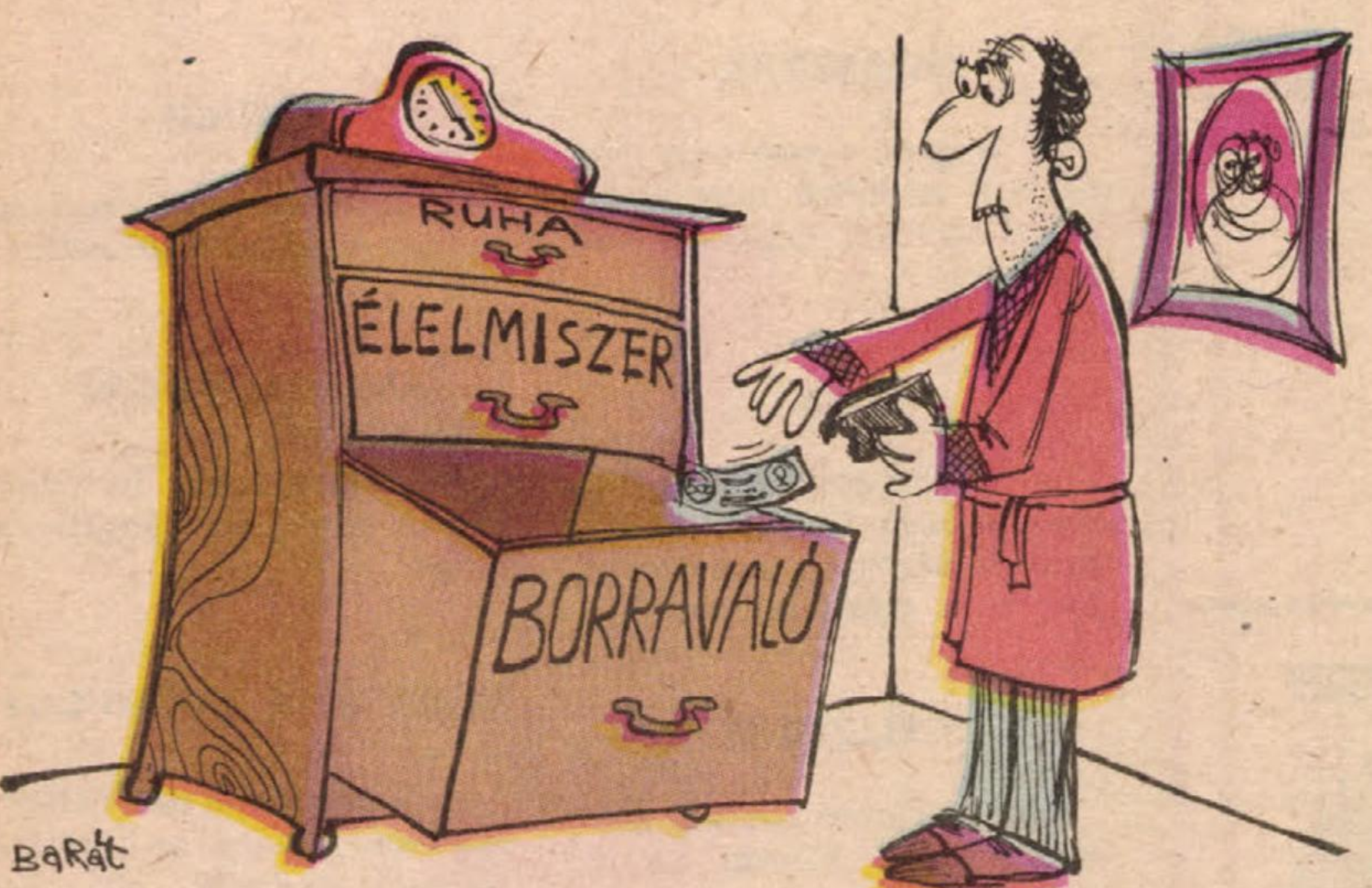

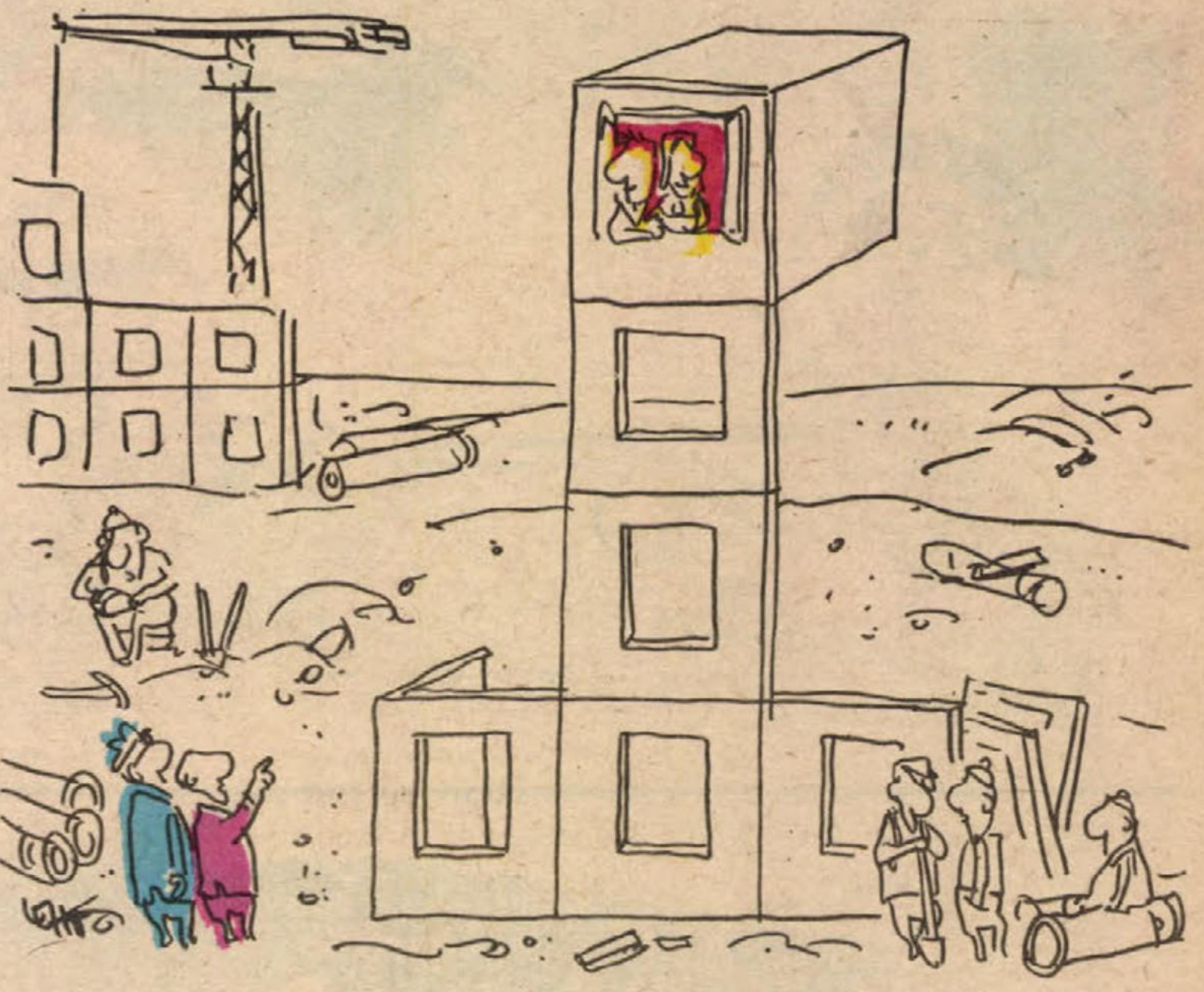

– Az ő lakásukat egy osztrák cég építette.

Elfújta a szél

Augusztus 28-án este 10 órakor Székváró Örs budai lakos nyitott ablakán berepült egy papír tízforintos.

— Honnan került ide? — kérdezte a hónap végén mindig rosszul álló Székváró a papírpénztől.

— Az em hetes autópálya tizenkilences kilométerkövétől — felelte a bankó, s lefeküdt aludni, mert kiscímletűeknek tízkor már ágyban a helye.

Székváró Örs viszont pizsamába és taxiba vágta magát, majd kiszáguldott az M7-es kilométerkövéhez. A levegőben ekkor pontosan 11 463 forint 40 fillér repkedett.

— Elfogni őket! — adta ki az utasítást egy helyszínre érkezett határozott hang az erős szélben.

Székváró Örs lekapta pizsamakabátját és rávetette magát egy ötszázasra a sötétben. A kabát alatt Denevér Géza budai lakos lapult.

— Szervusz — mondta Denevér Székvárónak. — Te is éjszakai pénzvadászatra jöttél?

— Igen — válaszolt Székváró. — Fogtál már valamit?

— A fenét! — hördült Denevér. — Úgy röpködnek ezek a pénzek, mint a macskabagoly.

— Te láttál már tizenegyezernégyszázhatvanhárom forint negyven fillért éjjel? — kérdezte Székváró, mert éppen akkor jelentette egy határozott hang, hogy hány szökött bankót sikerült elkapni.

— Igen, álmomban — sóhajtott Denevér. — Vajon ki hagyhatott itt árván ennyi pénzt?

— Biztosan jött hazafelé valaki a balatoni nyaralásból, aztán mérgében eldobta, mert odalent nem tudta elkölteni — szaglászott négykézláb az útpadkán Székváró, pedig a pénznek nincs szaga.

— Vagy ultiztak valahol a környéken és kirepült az ablakon a kártyapénz, amikor azt mondták, hogy pénz az ablakban — ereszkedett négykézlábra Denevér is, mert aki megtalálja, azé.

— Esetleg megállt egy autós a leálló sávban, hogy elintézze, közben a kocsi tetejére tette táskáját, aztán elhajtott, mint aki jól végezte dolgát — meresztette a földre szemét Székváró.

— Jól végezte — mondta Denevér.

— Talán elásta egy útépítő az em hetes alá az asszony elől a dugipénzét, aztán a dugi egy lyukon kirepült — elmélkedett Székváró, mert jobban szerette az Útinformot, mint a nápolyit.

— A lyuk csak szóbeszéd! — vetett ellen Denevér. — Mert amelyik autópályán ennyi pénz hever szétszórva, az csak jó út lehet. Milyen jó lenne, ha minden főutat és mellékutcát ötszázasokkal foltoznának be!

— Én tudok ennél is jobbat! — keresgélt a szélben Székváró, hátha van még nála egy húszas.

— Mit? — turkált a sötétség zsebében Denevér is.

— A bankóesőt. A Meteorológiai Intézet jelenthetné, hogy Budapest és Martonvásár között bankóeső várható, mi pedig kijövünk ide néhány bőrönddel, és kész — nézett a magasba Székváró.

— Van kölcsön néhány bőröndöd? — nézett az égre Denevér is, de fentről nem nézett vissza senki, mert a 11 463 forint 40 fillért nem onnan ejtették le.

Tormai László

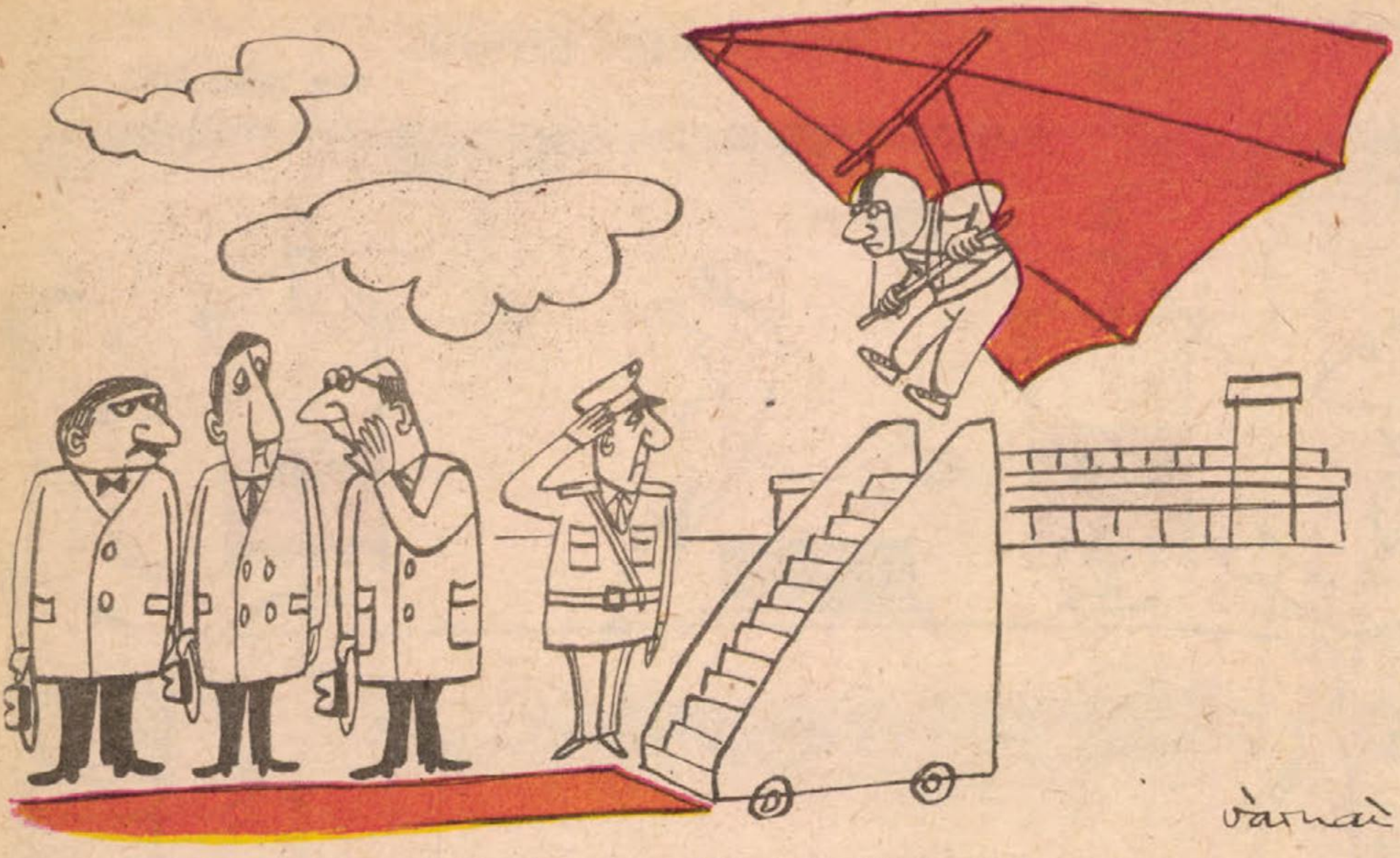

– Lefogadom, hogy kölcsönért jött hozzánk...

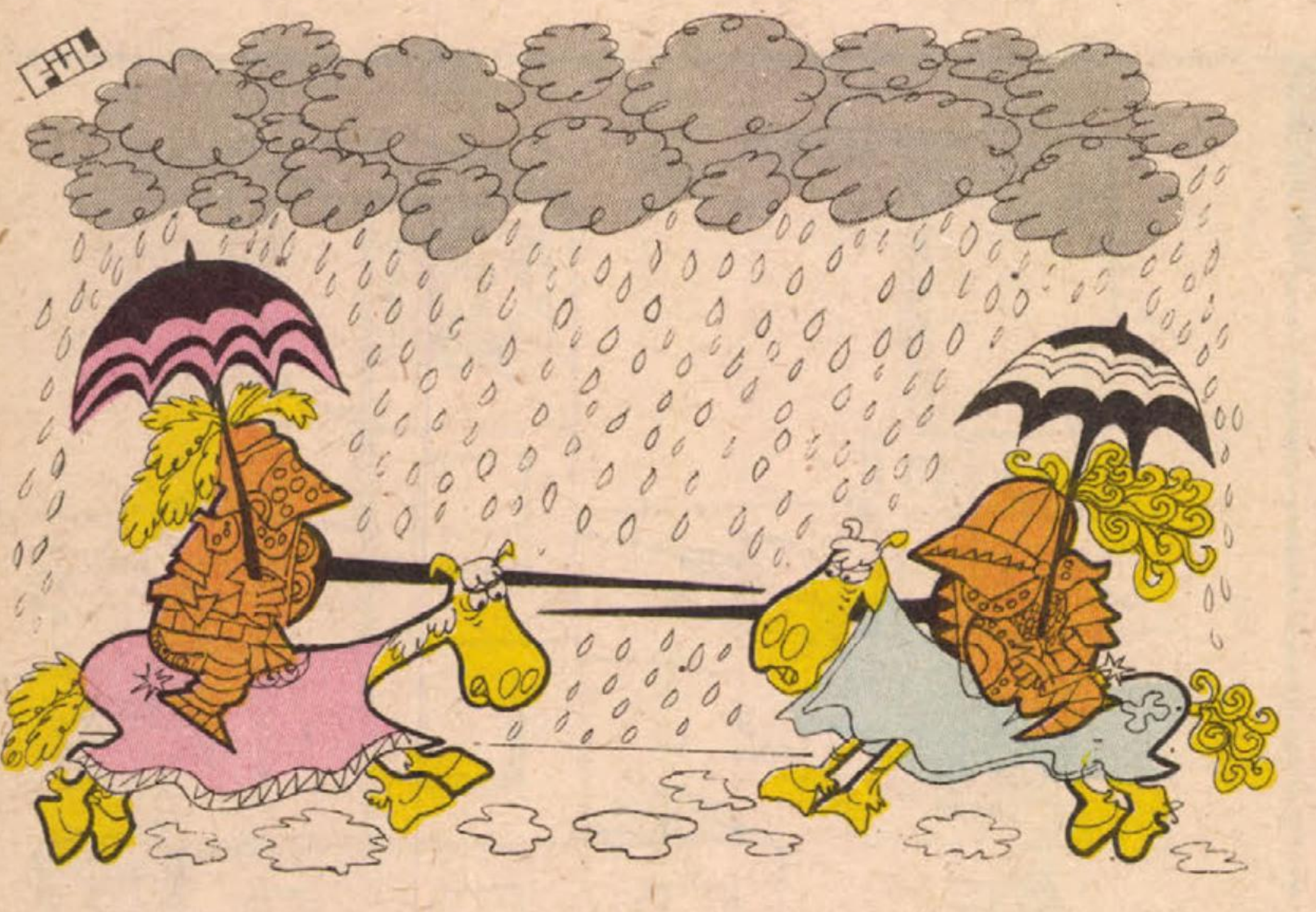

KORRÓ-ZIÓ-VÉDELEM

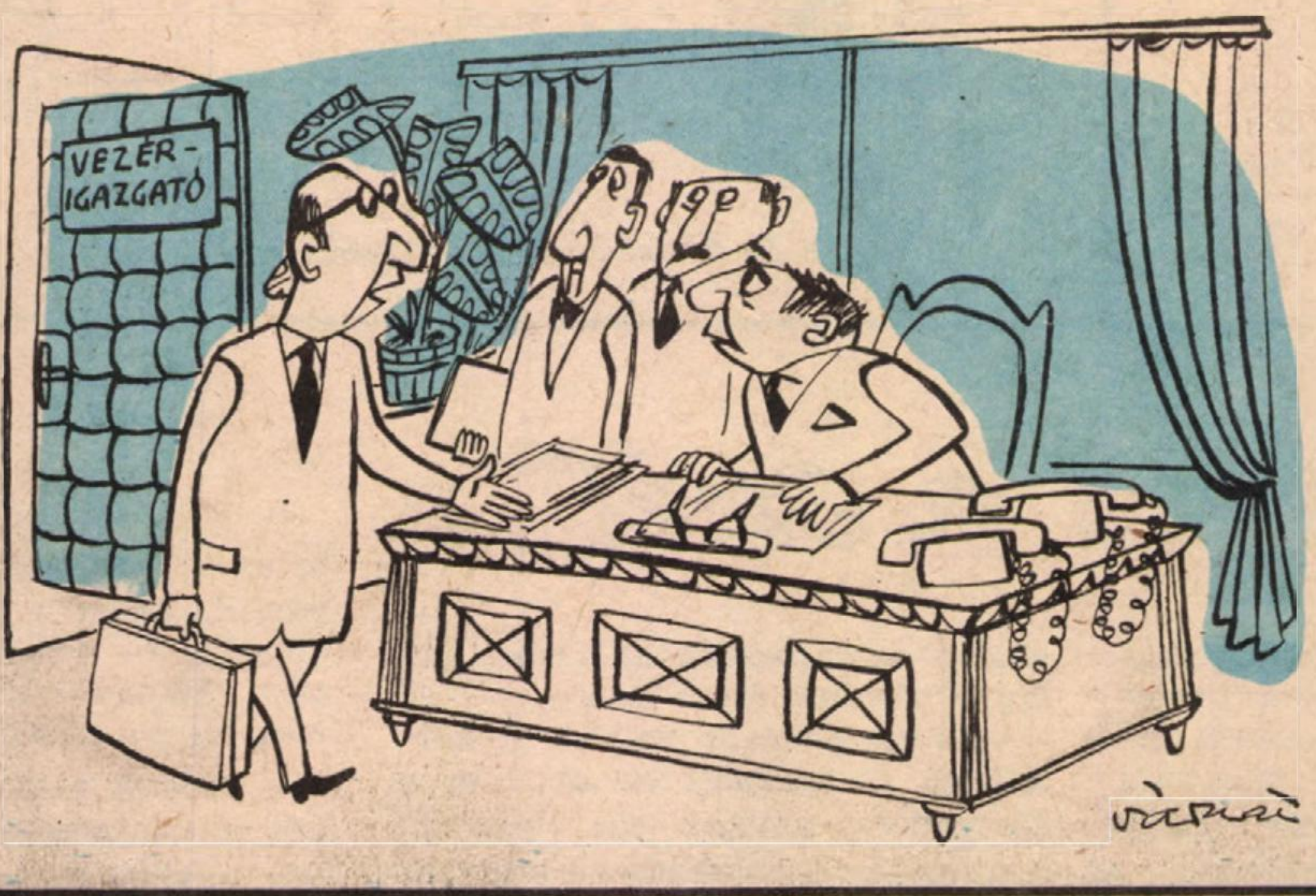

– Sajnos, az üzletkötés nem sikerült, mert itthonfelejtettem az angol szótáramat...

SZILÁNKOK

IGAZSÁGTALANSÁG

Sokan a legnagyobb igazságtalanságnak tartják, ha érdemeik szerint kapják a fizetést.

GARÁZDA

— *Nem tud ajánlani egy védtelen embert, akit megpofozhatnék?*

KORHELY

— Nem merek józanul hazamenni, mert így a feleségem nem ismer rám és nem enged be a lakásba.

MOZIBAN

A moziban mellettem üres egy hely. Gondolatban megszorítom a meg nem jelent néző kezét és gratulálok, hogy erről a pocsék filmről lemaradt.

ÍRÓASZTAL

X. kapott végre egy íróasztalt. Annyira félti, hogy munkaszüneti napokon hazacipeli.

KOR

— *Húsz évet öregedtél, amióta nem láttalak. Ehhez gratulálok, mert már ötven éve nem találkoztunk.*

VALLOMÁS

— Soha nem tudtam összeadni — vallotta be az anyakönyvvezető.

GAVALLÉR

— *A feleségem születésnapjára megvettem egy virágüzletet. Hét éve ebből élünk.*

SAJÁT NÉZŐPONT

— Humanista az, aki gyűlöli az én ellenségeimet.

MAI IDŐK

— *Ugye, ha a feleségem leszel, majd felöltözve is láthatlak?*

TURISTAÚT

— Haladjon a szemét mentén 1500 métert, és eléri a Tiszta forrást!

HIÚSÁG NÉLKÜL

— *Nem a külső a fontos — mondta szomorúan egy lap külső munkatársa.*

REMEK FÉRJ

Brahovácz meséli:

— Álmomban egy csodálatosan szép nővel csókolóztam.

— Persze reggel aztán felébredt és ott feküdt maga mellett a felesége.

— Igen. De ő azonos az álombéli csodálatos szép nővel.

VENDÉG

A legkedvesebb vendég az, aki meg sem érkezik.

ASSZONYI ÓHAJ

— Bárcsak már felfedezték a távolról irányítható férjet!

VÁRATLAN FORDULAT

— *Egy csúnya nőt vettem feleségül, hogy ne kelljen féltékenykednem, de pechemre az asszony a házasságunk alatt megszépült.*

ÉRZÉKENYSÉG

— Vannak érzékeny, finom lelkű emberek, akik érzékenyen reagálnak arra, ha az általuk megbántott ember visszaüt.

Galambos Szilveszter

RANG

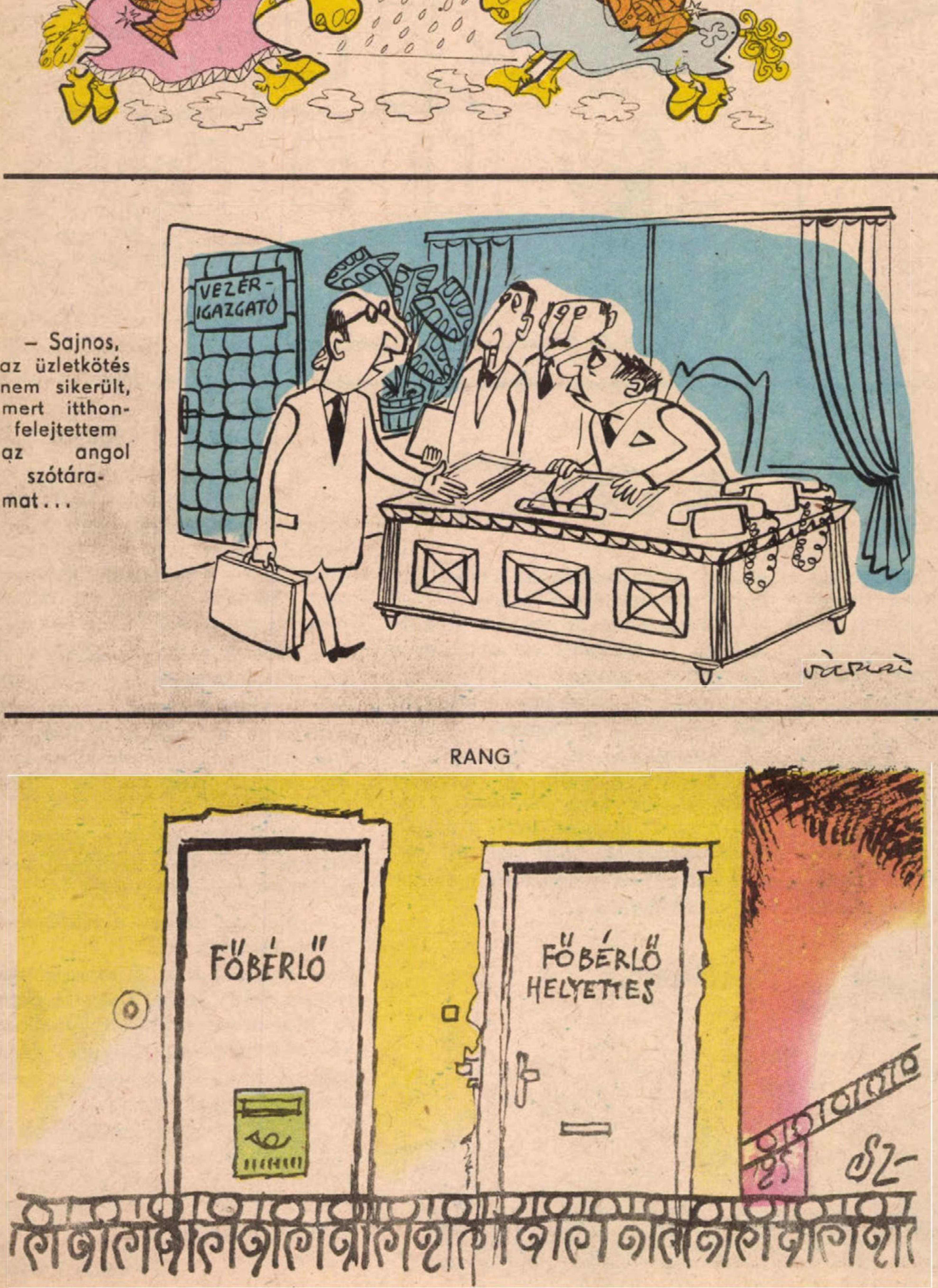

EGÉSZEN NYITOTT HÁZASSÁG

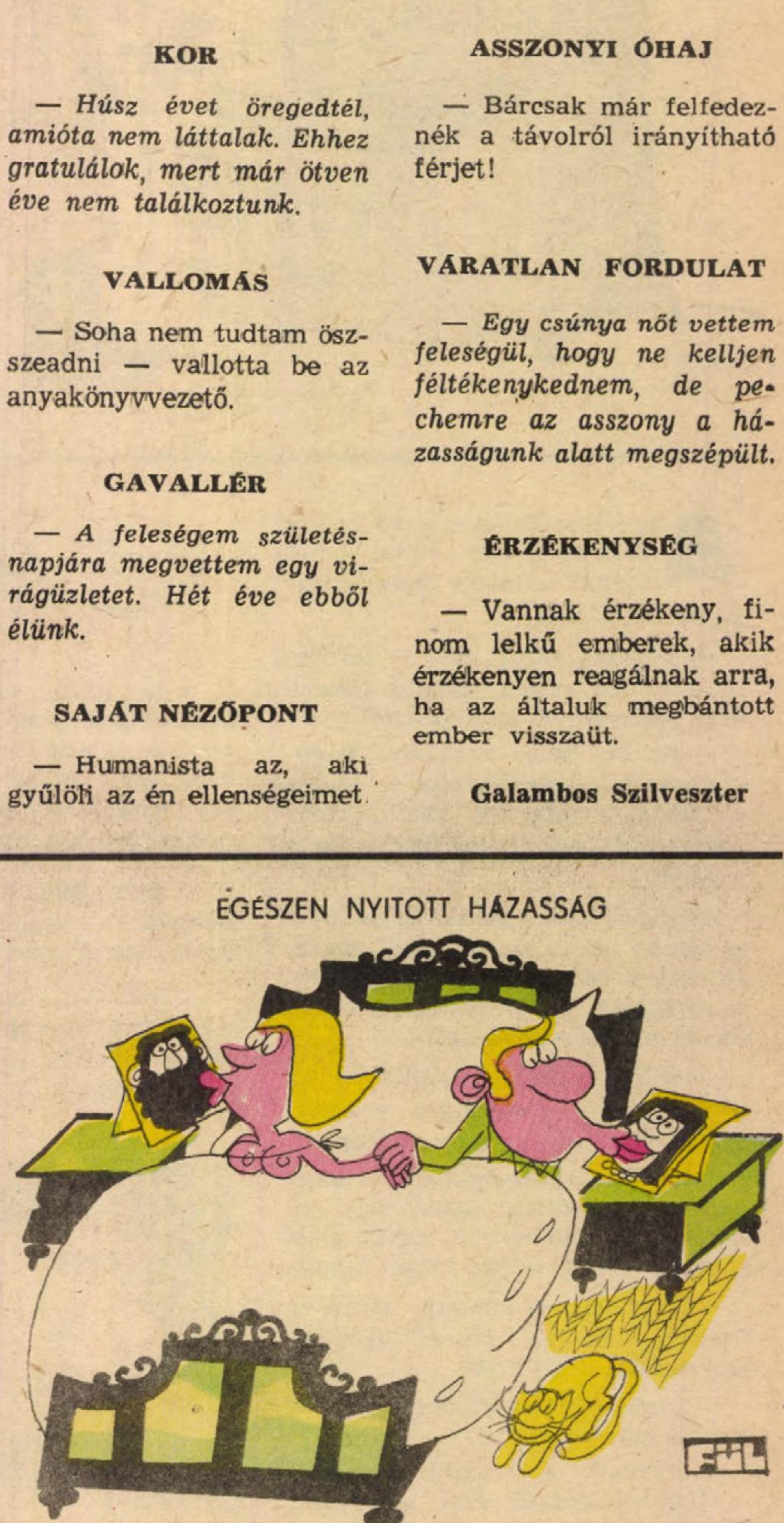

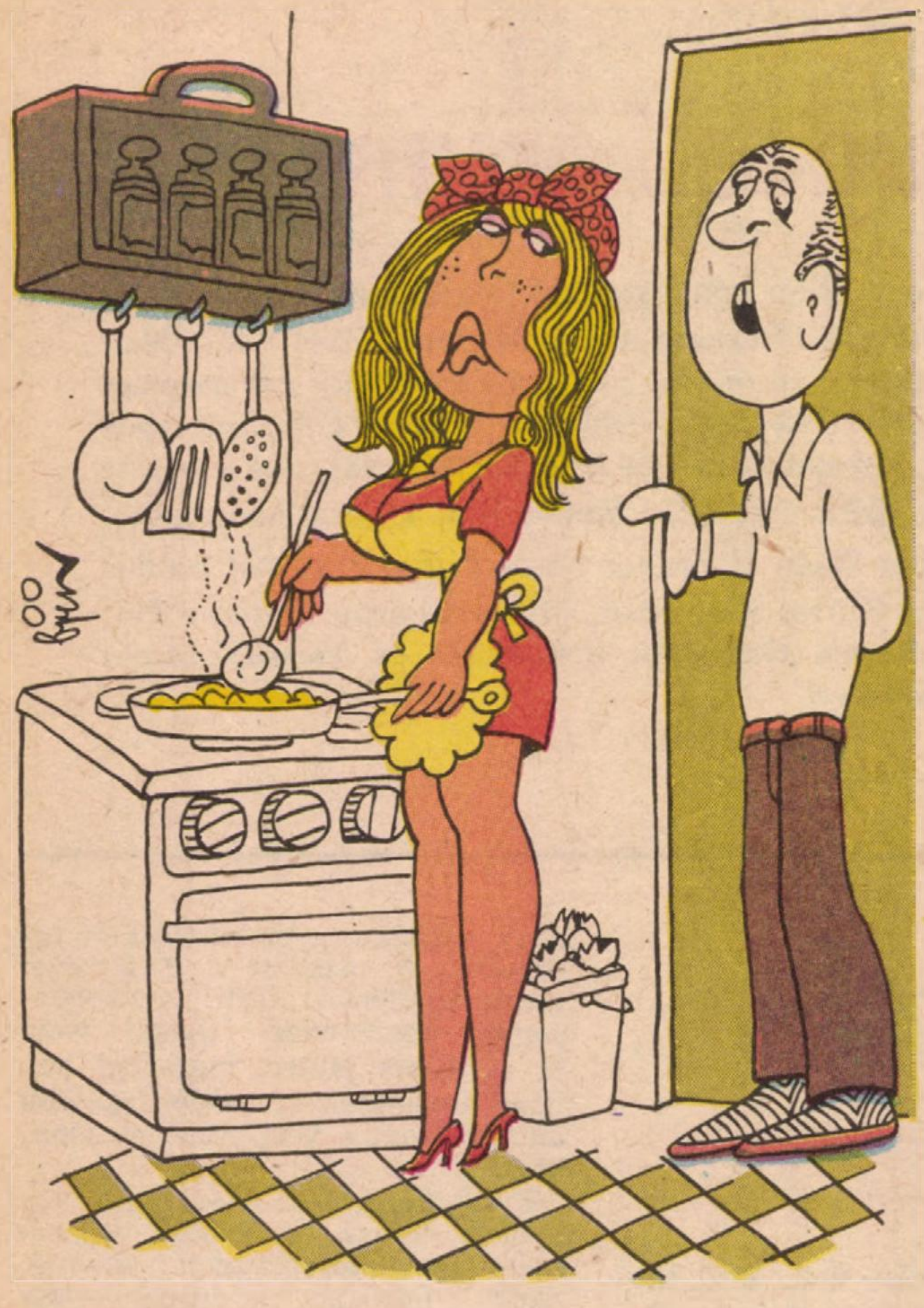

– Szívecském, nem tudnál egyszer mást is készíteni vacsorára, mint rántottát?

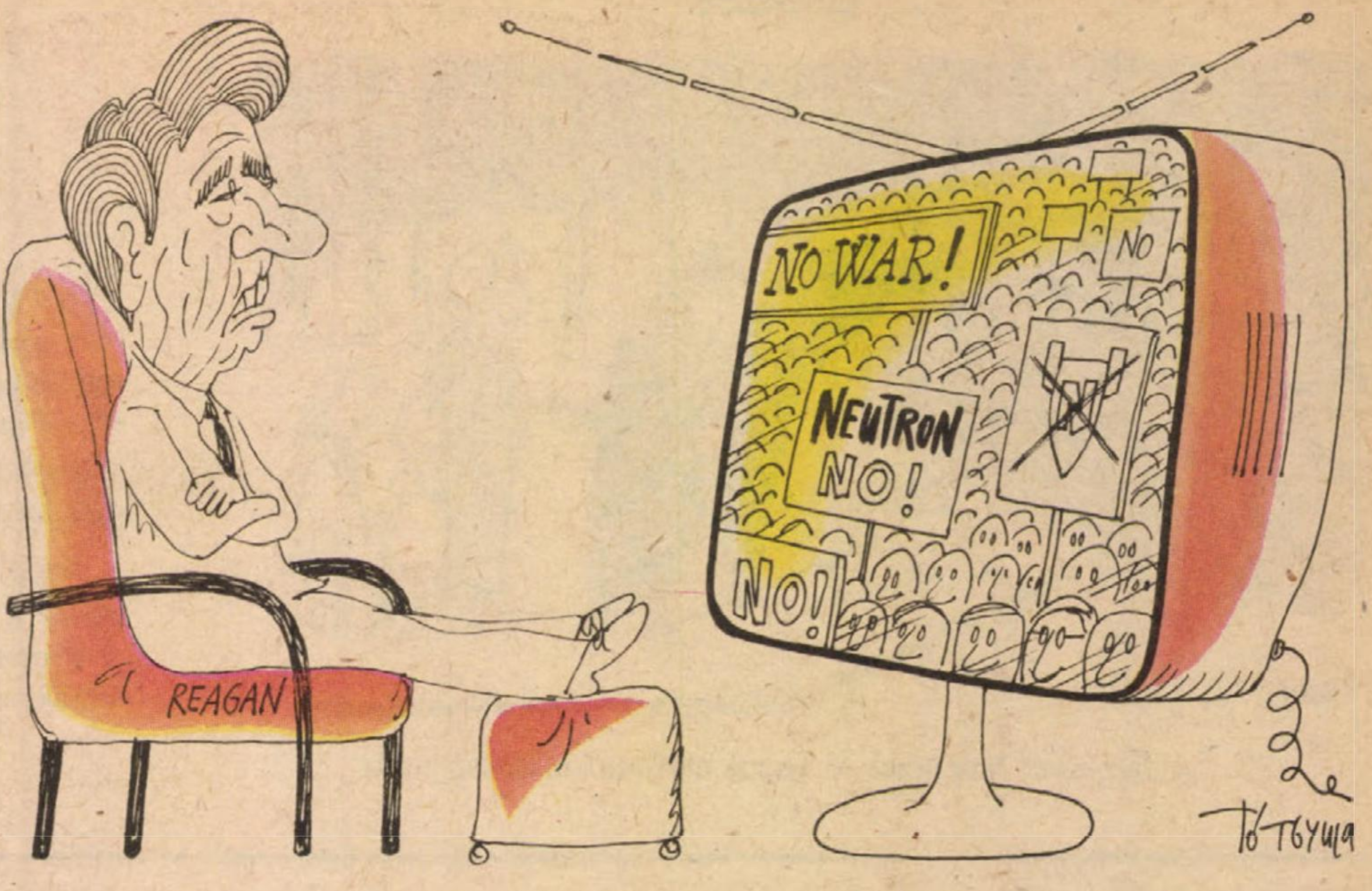

– Borzasztó, hogy milyen műsort adnak. Mindjárt beirok a tévének!

KÖLCSÖN SZEMPONT

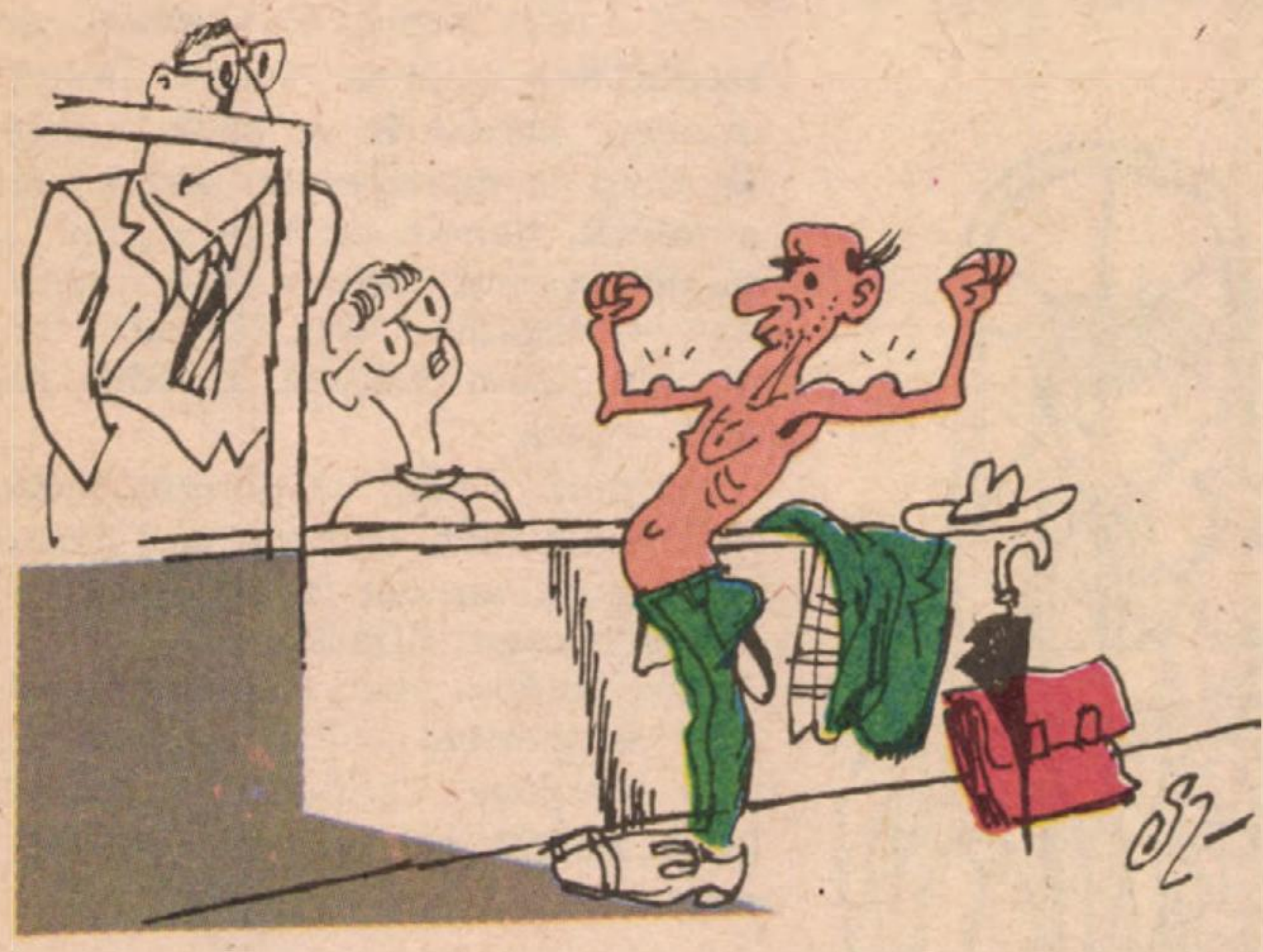

– Talán egy kis házra futja a magánerőmből.

NEVETŐ LEXIKON

ALLITERÁCIÓ A költői ihletnek egy üveg bor elfogyasztásával történő fokozása.

ALPAKKA Al Pacca, Al Capone bűntársa, neves ezüsthamisító. A thaiföldi Al U'Minium nevetségesen alacsony árai tönkretették, ezért saját készítésű kanalával főbelőtte magát.

BALDOVER La Mancha lovagja, a Disraeli brit miniszterelnök alapította két csatornakikötő közül a baloldalinak a névadója. A francia Ada Calais-t vette feleségül.

BUJTOR Fel- és filmforgatók ünnepi lakomája, melynek egyetlen, de folyamatosan föltálalt fogása a pofleves.

BUKSZA Erszényes emlős, a bukszus nősténye. Fő jellegzetessége, hogy rendkívül ritkán fiadzik.

CENTRIFÚGA Bach-művek középső tétele. Előadása forgószínpadot igényel.

CSIKÓS-NAGY A hámból való kirúgást megakadályozni hivatott első gyeplőmester, latinos kifejezéssel primus inter árrés. A kengyelek helyzetére is tekintettel kell lennie.

ELHAL El Hal, az egyiptomi horgászok és környezetvédők lapja. Izraeli megfelelője az Al-él.

ELPATKOLÓ 1. Kihalófélben levő kovácsfajta. 2. Eredeti írásmód szerint El Patcolo, neves spanyol torreádor, civil foglalkozására nézve andalúziai főhispán. Az arénában egy robogó bika, nem véve figyelembe a piros jelzést, halálra gázolta.

FARUK Az egyiptomi trón hajdani birtokosainak uralkodásra használt része.

HANDA-BANDA Szüntelenül élénken gesztikuláló handa-mackók csapata. Viselkedésüket hazánkban elsőként Hadonászy Ferenc írta le.

HANNIBÁL Szépségversennyel egybekötött táncos estély volt Karthágófüreden, Baal főisten patronálása alatt. Később Anna-Baal néven Baalatonfüreden is meghonosodott.

HASONMÁS Ugyanaz a nő, hátulnézetben.

KENDO Keszkenőkkel vívott japán sport, magyar nevén belengetős melengetős. Náthás japánok császári engedély birtokában zsebkendővel helyettesíthetik.

LECSÓNAK Harmadosztályú zöldpaprika- és paradicsomszállítmánytól elmerülő ladik.

LEKEZEL Na persze, albán pénzt számolsz! (Devizaosztályokon divatos ugratás.)

LESZBIKA A tehenek bizonyos csoportjának vágyálma.

LONDÍNER Angol fővárosi szállodákban alkalmazott biliárdoktató.

MORFIUM A török típusú áfiumot a bécsi orfeummal ötvöző magyar színházfajta, a kegyetlen színház megrögzött ellensége.

PIAVE (Mária). Megzenésített katonaimádság. Előadását egész doberdő szokta kísérni.

PISZMOG Füstködképződés elleni magyar állami szabadalom.

SPÁRTA Harcias görög vénkisasszonyok takarékpénztára. Betéteseit úgynevezett Spárta-karék díszítette.

SZESZTERCIUSZ Római bacchanáliák alkalmával a harmadik rundót fizető személy.

ŰRSZONDA Asztronauták alkoholszintjét ellenőrző szerkezet.

VIHARKOSÁR Balatoni hódoló villámgyors kirúgása. (A meny dörgéséhez semmi köze.)

VONSZOLÓ Egyszemélyes hegedűjáték, melynek során a virtuóz a maga mögött uszályként húzott hangszeren játszik.

Timár György

– Tudja, mennyi időkiesést okoz, hogy ide, a bokorba kell kijönnünk sörözni!

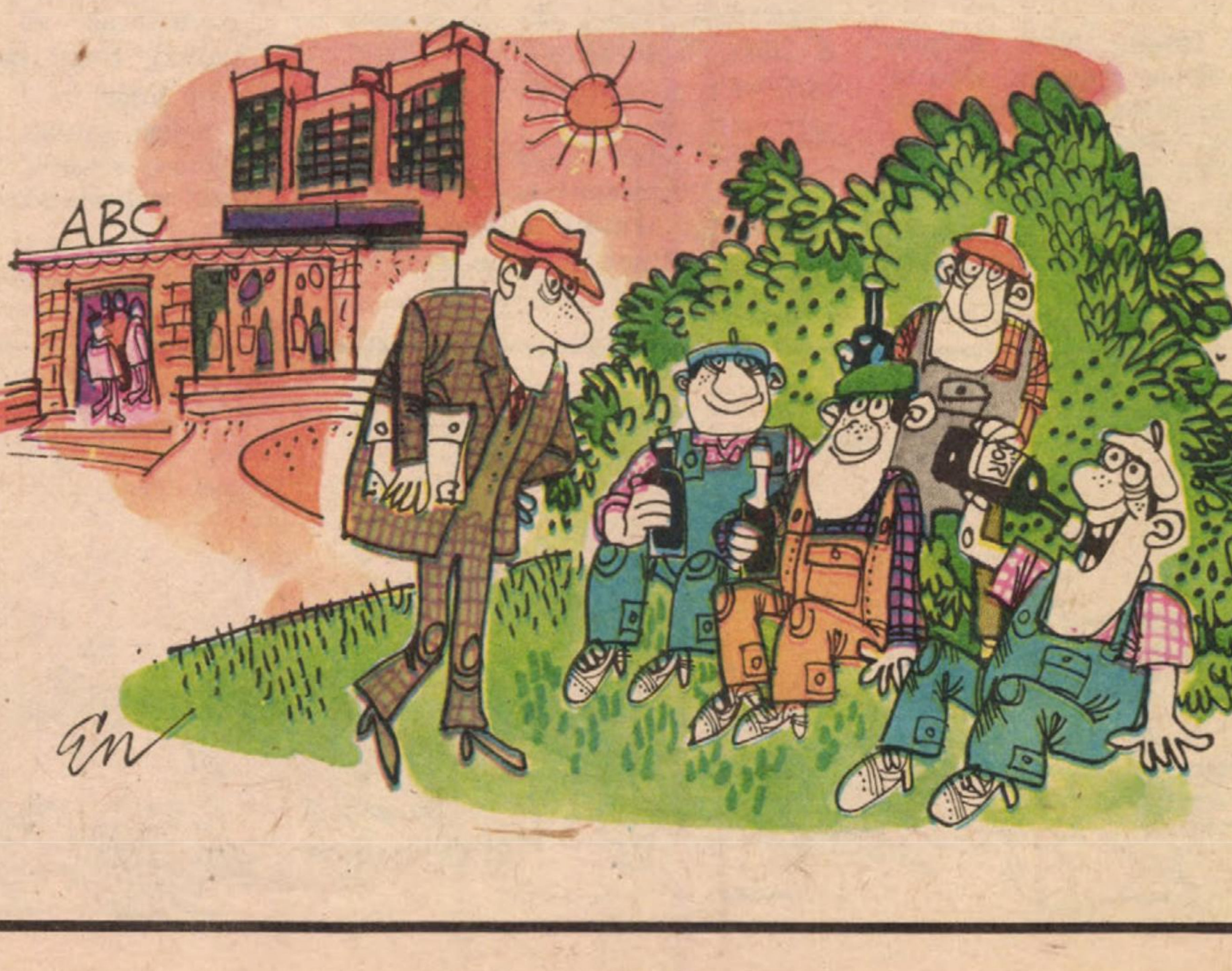

ÚTINFORM

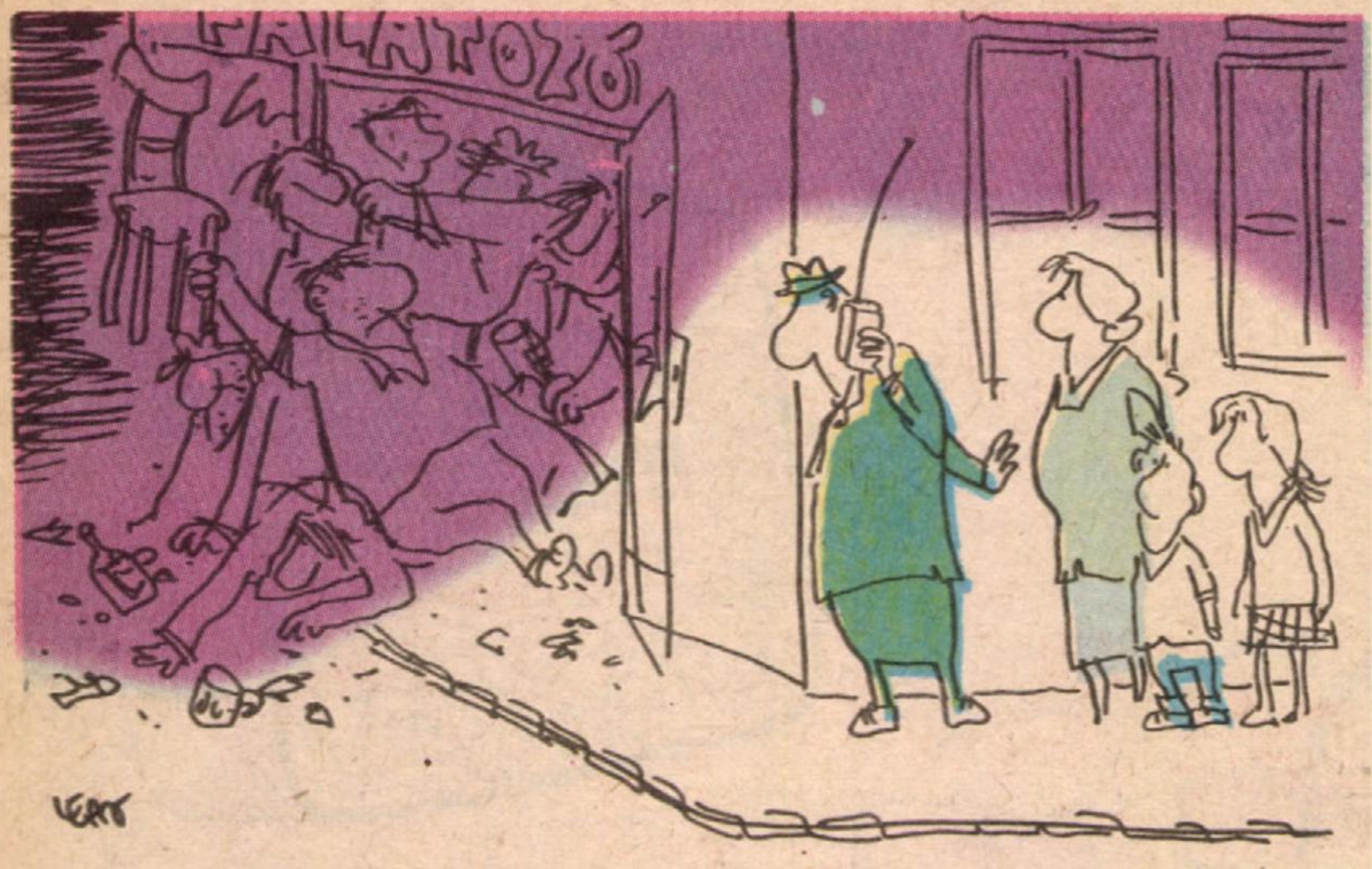

– Óvatosan haladjunk, a Lapaj utcában új bisztró nyílt!

Ludas Fórumok

Szeptember 18-án bányászokkal találkoznak a szerkesztőség munkatársai, 16 órakor a Rudolftelepi József Attila Művelődési Házban, 18 órakor pedig a Szuhakálló-Alberttelepi Hunyadi János Művelődési Házban *Peterdi Pál, Galambos Szilveszter, Tormai László* és *Föld S. Péter* válaszol a feltett kérdésekre. Közreműködik: *Simon Éva,* a Várszínház tagja.

Szeptember 20-án 15 órakor Fóton Ludas Fórumot rendezünk a Fóti Szüret keretében, *Mikes György, Peterdi Pál, Radványi Barna, Galambos Szilveszter* és *Tormai László* közreműködésével.

Egy pecur protekciója

(SÁROSPATAKI EMLÉK)

(Előfohász.) Bocsáss meg, édes iskolám, Patak, hogy így kibeszéllek. És éppen most, amikor 450 esztendős dicsőségedtől hangos az ország. Ha elárulom, hogy első ismereteimen és első szerelmeimen túl, első protekciómat is neked köszönhetem, csak dicsőségedet öregbítem vele, bizonyítván, mennyire az életre nevelted fiaidat.

(Magyarázkodás.) Latinos műveltségünk megkopott, hajdan közhasználatú szavak mára ismeretlenek lettek. Keserű mulatság, hogy a cím két latin eredetű szavából csak az egyiket kell elmagyaráznom. A protekciót nem, azt mindenki érti, ha nem is érti: tűri, elfogadja, gyakorolja.

A pecur eredeti jelentése: barom, birka, átvitt értelemben nehéz felfogású, jámbor ember. A régi Patakon a legkisebbeket, az elsősöket illette ez a cím, akinek egy birka jámborságával kellett tűrni az idősebbek élceit, ugratásait, parancsolgatásait. A konviktusban . . .

Már megint magyaráznom kell. Convictus: együttélés, jelentését tágítva asztaltársaság, lakoma, vendégség. Patakon így nevezték a diákétkezdét, a menzát. (Volt „magyar” neve is, szörnyűséges, álmomban se kísértsen: tápintézet.)

Folytatom tehát: a konviktusban a pecurok szolgálták ki a nagyobbakat. Nyolcan ültek egy asztal, s két tál körül. Négyen szedtek egy tálból, szigorúan osztályszempontok szerint, a felsősök előbb, aztán az alsósok, legvégül a pecur. De ő nem kezdhetett lakomázni, fogta a sebtiben kiürített tálat, futott repetáért. Futni kellett, mert repetából kevés volt, csak a gyorslábúaknak, a fürgéknek, ügyeseknek jutott. A pecurnak maradt mindenből a legkisebb, legkevesebb, azt is késve-hűlve ehette meg. Minden asztalnál két elsős ült, általában, de ahova nem jutott pecur, ott egy balsorsú mendur látta el a többiek szolgálatát. Mendur a másodikosok neve patakiul. Ha jól emlékszem, a mendum szóból származtatható, amelynek jelentése: íráshiba, testi fogyatkozás. De hagyom a latin leckét, inkább

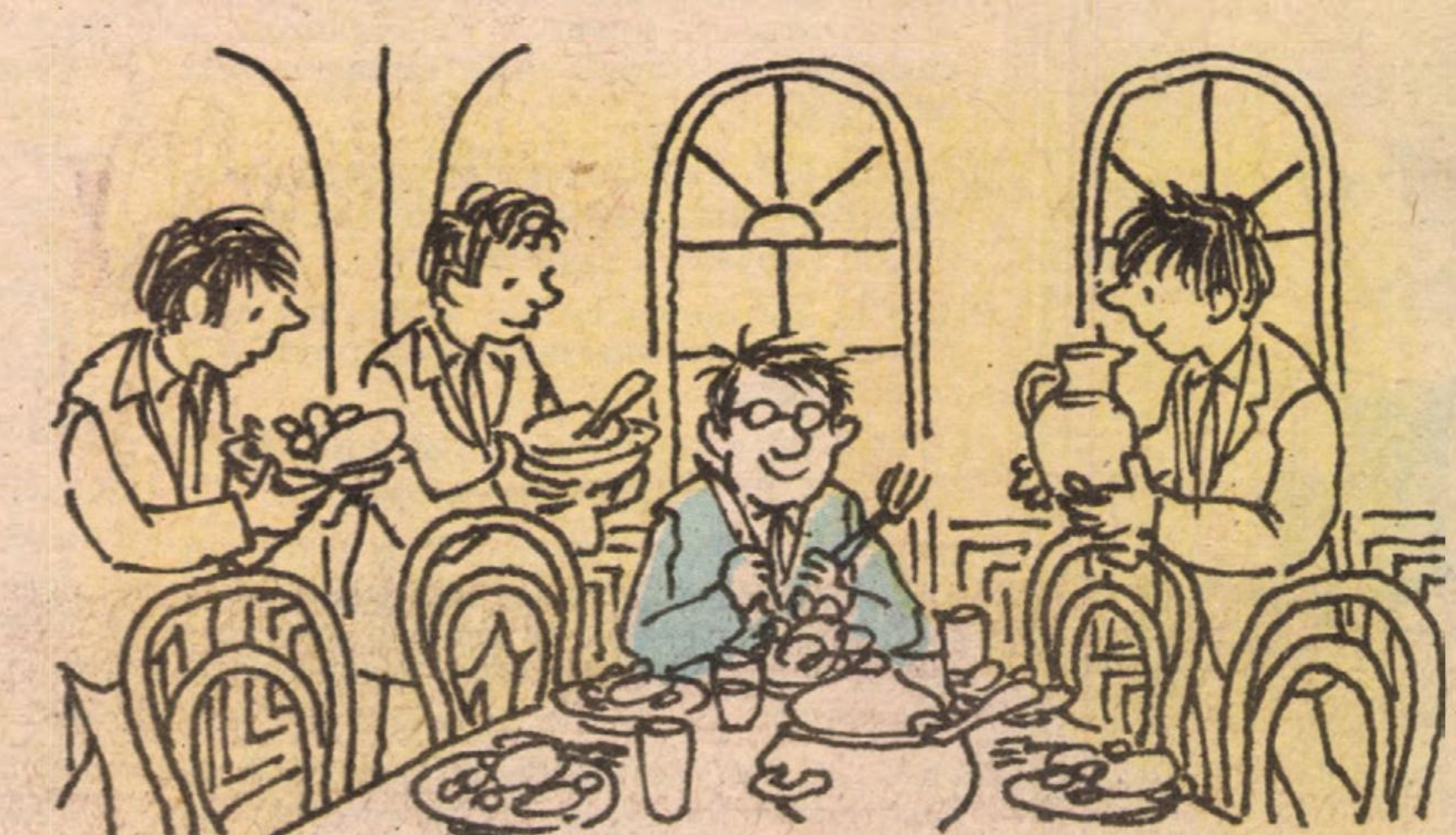

(a tárgyra térek.) Nem tudom, 450 év alatt ért-e mást is akkora megtiszteltetés, mint engem: mendur-másodikos koromban olyan asztalnál ültem, ahol hat pecur-elsős szolgált.

Nézd, édes Patakom, szépíthetnénk a dolgot, ráfoghatnánk: érdemeim elismerése volt. Első tanévem végén én kaptam egy alapítvány kamatjából a legjobb első gimnazistának járó 3,07 pengőt. Nem annyira magam dicsérete, inkább a te mentségedre említem ezt, hiszen mondhatnánk: aki száz elsős közül első, annak ennyi kijár.

De nem így, nem ezért, hanem protekcióval jutottam én a kiváltságomhoz. Igaz, ott és akkor — ó idők, ó erkölcsök! — még olcsó volt a protekció, egy képeslap volt az ára.

Mikor első karácsonyi vakációmra hazamentem, anyám két üdvözletet íratott velem. Egyiket az igazgatómnak, megköszönvén, hogy szellemi gyarapodásomon fáradozik. A másikat a Tápintézet gondnoknőjének: testi gyarapodásomat köszönendő. (Anya vagy te is, Alma Máter, megérted hát, hogy anyámnak ez utóbbi legalább annyira fontos volt, mint az előbbi.)

Ettől kezdve a gondnoknő kegyeltje lettem, s ennek hasznát egész asztaltársaságunk élvezte, szebb húsokat kaptunk, több krumplit, bőségesebb repetát. A karácsonykor elültetett mag szeptemberben hozta meg gyümölcsét. Az új tanévben olyan asztalhoz soroltak be, ahol csak egyetlen nálam idősebb diák ült, így az egyik négyszemélyes tálból én szedhettem elsőnek, engem illetett minden étkeknek a színe, eleje. És nem is akármelyik asztal volt a mienk, hanem az 1-es számú, a tálalóhoz legközelebb eső, ahonnan a legkevesebbet kellett futni, így aztán nekünk mindig jutott repeta.

Számolj csak, iskola-anyácska, mennyivel több ez annál a 3 pengő 7 fillérnél, amivel te az egész évi szorgalmamat díjaztad!

Most tudom már, felnőtt ésszel, mit kezdhettem volna azzal a három pengővel: karácsonyi képeslapot kellett volna venni az egészért.

(Végül, tanácstalanul.) Hányszor tapasztalom még ma is, hogy ugratnak, küldözgetnek, ide-oda szalajtanak, parancsolgatnak nekem, packáznak és élcelődnek velem, szóval, hogy pecurnak tekintenek, vén fejjel is.

Édes, tanító Iskolám, mit tanácsolsz: kiknek küldjek karácsonykor képeslapot?

Radványi Barna

AUTÓS SZEMÉLYISÉGEK

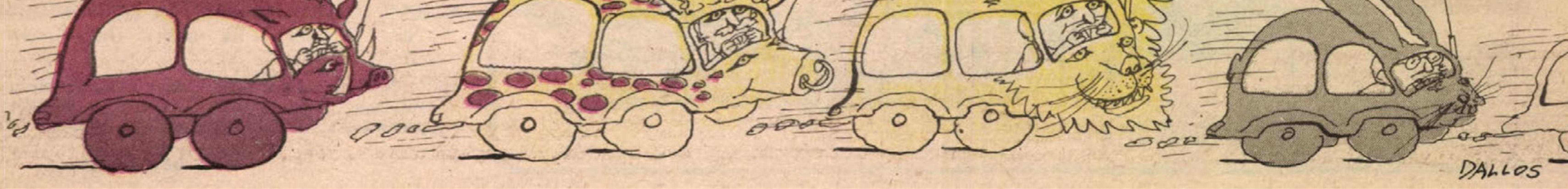

PROFILÁZ

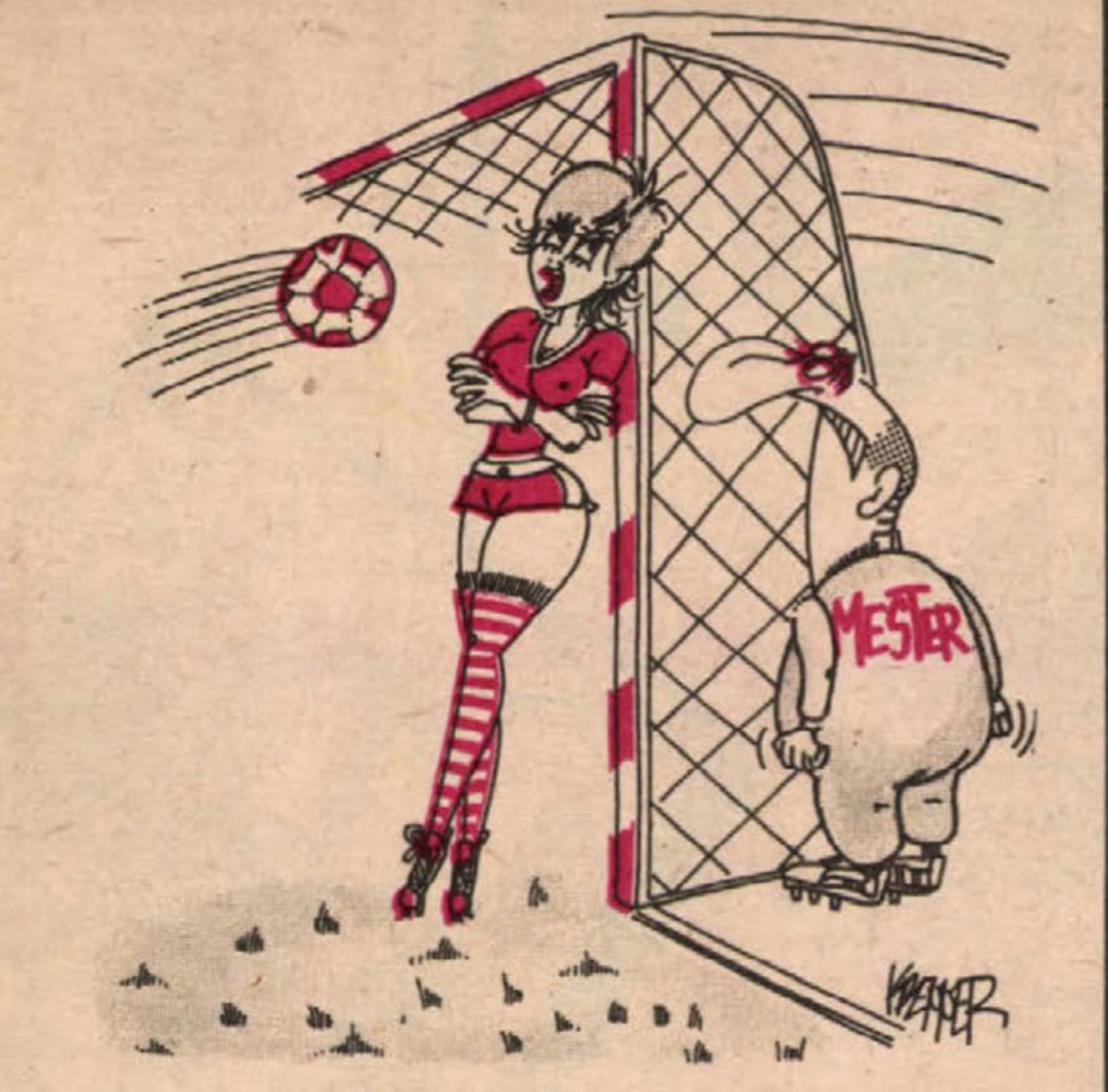

– Miért, én is elmúltam már harminc . . .

MESTERBÜTYKÖLŐ

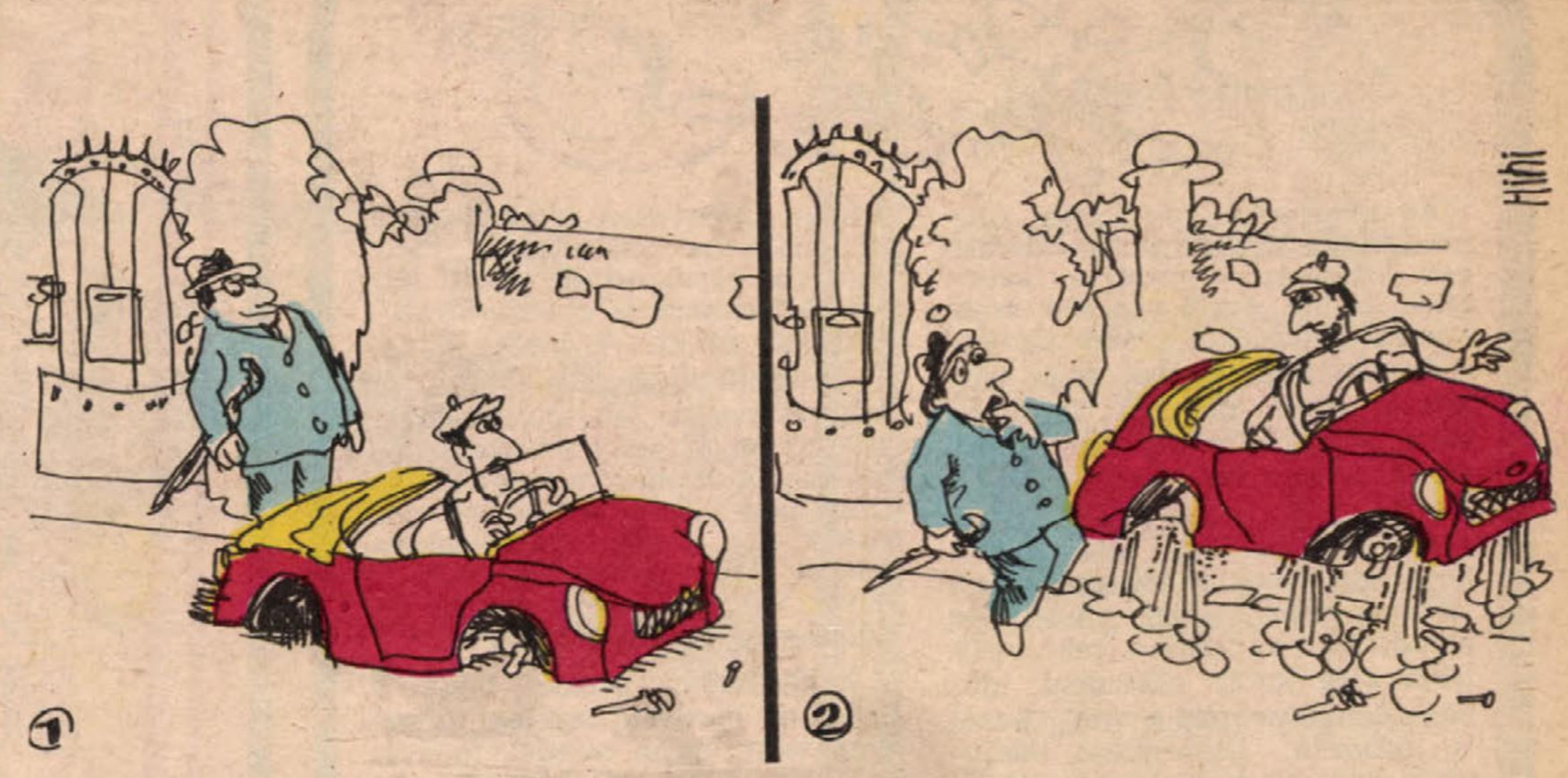

– Mit szól, szomszéd, átalakítottam légpárnásra . . .

ÁLOM

Otello Attila úgy tervezte, hogy meg sem áll Tempefőig. Egyvégtében teszi meg az utat, aztán megszáll a tröszt vendégszobájában és ott nyugodtan felkészül lélekindító expozéjára, amelyet — ismeretlen okból — az optolometrikusok vándorkongresszusán kell elmondania. Csakhogy a sors parlagi események valóságos hekatombáját zúdította a nyaka közé és ezek a kirándulást már az út közepéig lidércnyomássá, Otello Attilát meg szánalmasan rángatózó ronccsá degradálták.

Mert ugyebár egy gumidefekt még csak trallala. Öt perc. Maximum tíz. De, hogyha a következő kilométer közepén a pótkerék is átmegy kígyóba és undorító módon sziszegni kezd, az megint más dolog. Ott már alá kell nyúlni, ott feszegetni kell, nyálazgatni kell, ragasztgatni kell, tapicskálni kell, másfél óra múlva az ember olyan koszos és bávatag, mintha az avarkori temető mélyéről került volna elő.

És a birkanyáj még ezután következett.

Ezer és ezer birka lepte el az utat, útban hazafelé, mint valami kései és gyapjas népvándorlás harcosai. Otello Attila kocsija birkatenger közepén úszott, birkaár habjain ringatózott, úgy érezte, sosem lesz vége. És ezek a birkák nem kapkodós lények. Módjával lépegettek, meg-megálltak, összedugták a fejüket, eszmét cseréltek. Mi újság Kovács úr, mikor kapott hírt távoli rokonától, a bárányfelhőtől? Na és hogy van távolba szakadt atyjafia, Noé birkája? Az nem birka, maga állat, az bárka. Jó, jó, azért nem kell gorombáskodni . . .

Otello Attila úgy érezte, nem bírja tovább. Előbb-utóbb bedobja a törülközőt és panaszos bégetések közepette birkává válik maga is.

Pedig akkor a sorompó még hátra volt.

A sunyi tekintetű bakter éppen Otello Attila orra előtt engedte le, baljós krákogásokat hallatva. Aztán egy fél óráig nem történt semmi. Már legalábbis odakünn, a külső világban. Mert Otello Attila egész mikrokozmosza táncolt, vibrált, fortyogott. Minden sejtje káromkodott. Minden zsigere az eget hívta tanúnak. A sorompók között azonban mélységes volt a csend s földöntúli a békesség. Egy kordé, egy talicska, egy bicikli, egy göthös macska, egy nyűves cserebogár nem sok, annyi sem ment át.

És a sunyi tekintetű bakter fél óra elteltével feltekerte a sorompót. Amikor pedig Otello Attila, a sínek között átgördülve ráordított, hogy „Mi volt ez, maga gyilkos?", akkor a sunyi tekintetű bakter a jobb vállán át mélán kiköpött az autós felé. Tetszik érteni? Még ő köpött.

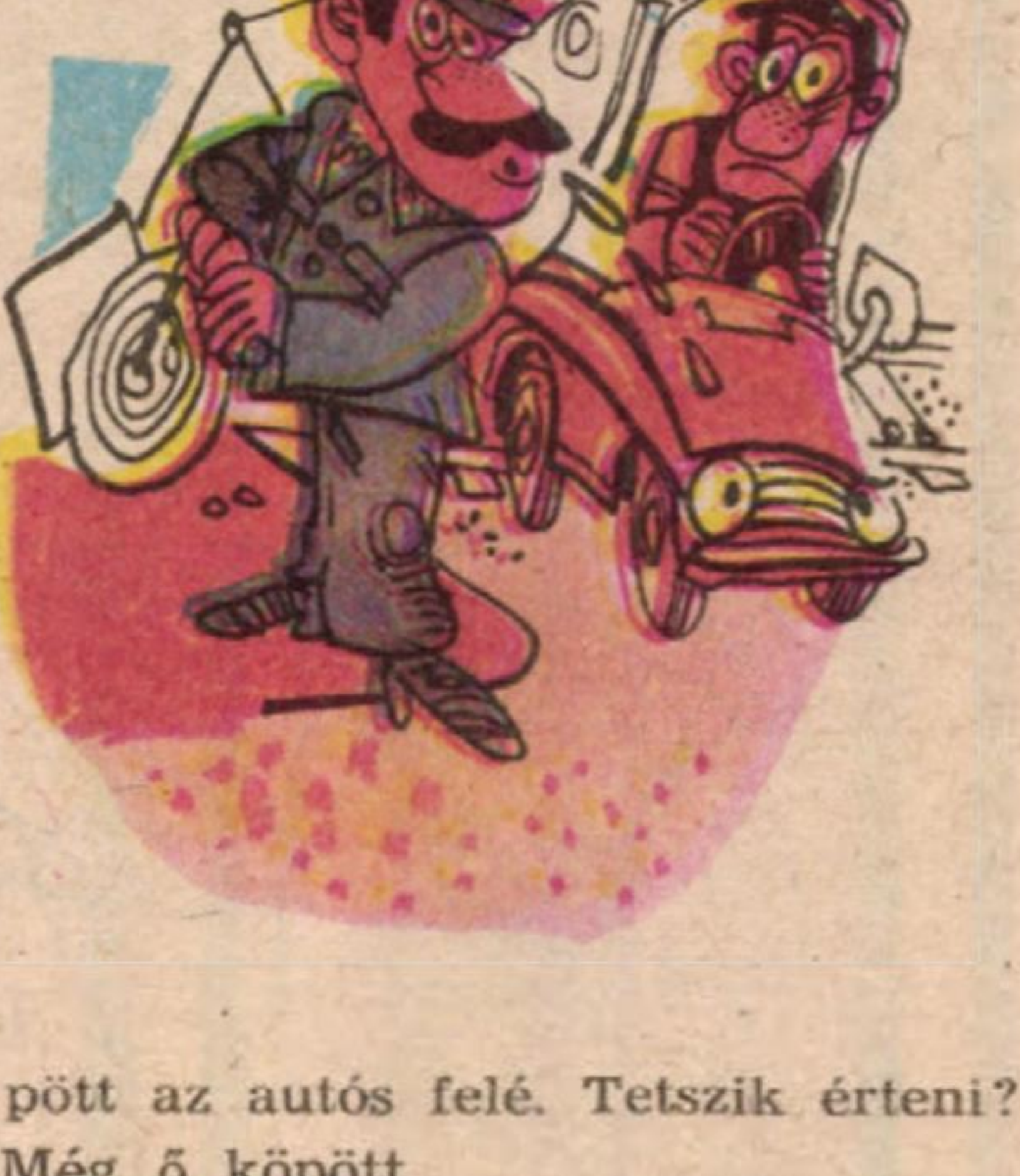

Így aztán éjfél felé egy törődött és önmagával meghasonlott beteg aggastyán kért szállást a mézmázi Susogó motel portáján. Ahol rögtön bohózati szituáció középpontjába került.

— Sajnos tele vagyunk kérem — mondta a portás, egy kétmázsás hústorony gusztustalan kecskeszakállal. — Semmit sem tehetek önért.

Végszóra egy ifjú és dévaj képzeteket ébresztő hölgy vitorlázott át a színen.

— Na idehallgasson — mondta. — Ha egy pótágy megfelel, befekhet hozzám. Persze csak, ha tisztességesen viselkedik.

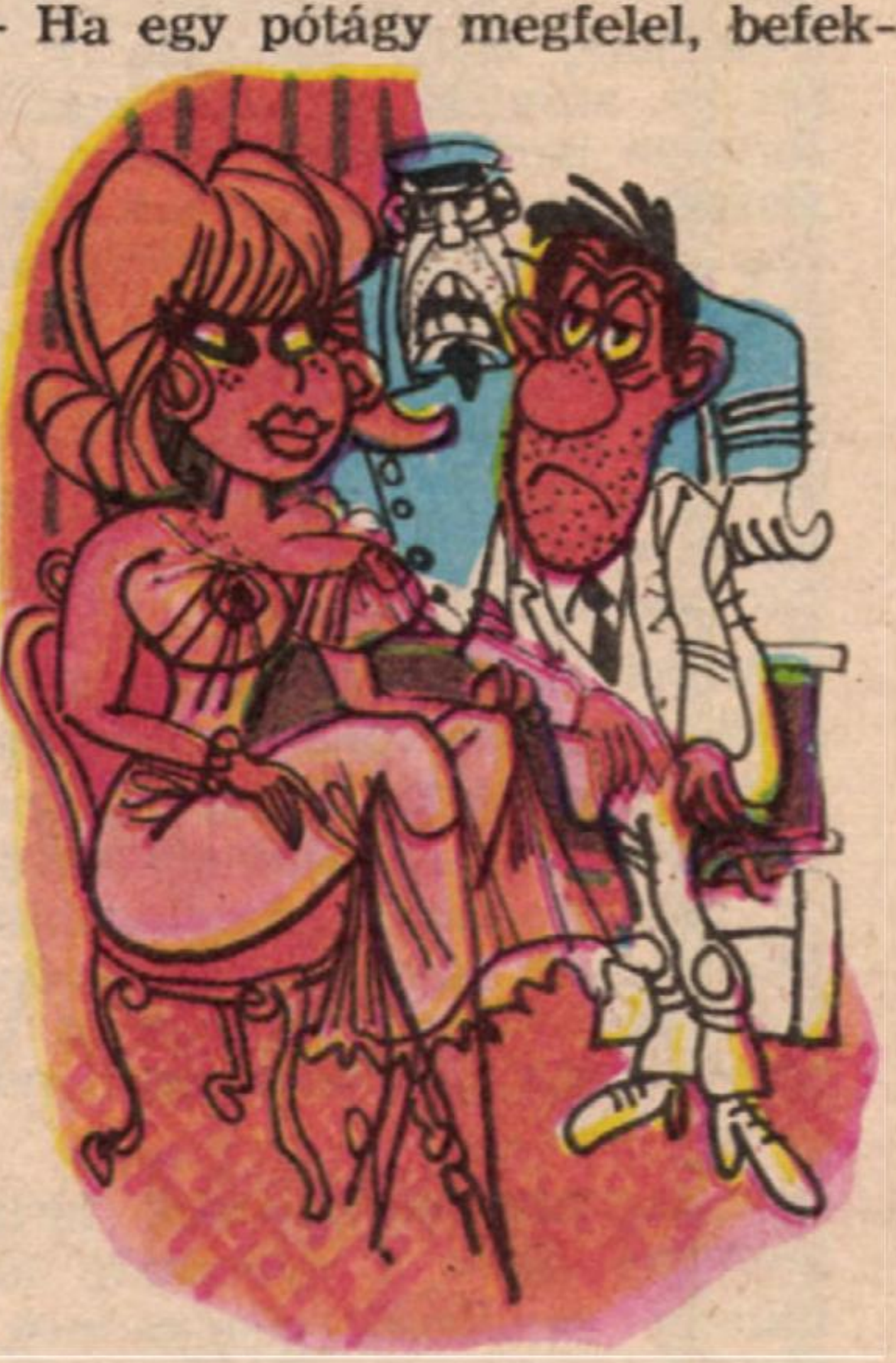

— De asszonyom — szörnyűlködött Otello Attila. — Biztosíthatom, hogy . . .

— Szeretném, ha kisebb meggyőződéssel biztositana — mondta a hölgy. — Mert így azt a hatást kelti, mintha belőlem semmiféle vonz-izé nem áradna. Nos, csak hogy tudja: a férjem az első gyanús jelre berohan és üt és vág. Igaz, nyuszi?

— De még mennyire, szivi — mondta a hústorony.

Tíz perc múlva tehát Otello Attila a kis bűbáj pótágyán agonizált. A vacak kanapécska egy retardált hathónaposnak is kicsi lett volna. Otello Attila tehát felkunkorodott, mint egy selyemhernyó és érezte, hogyan kúszik sztratoszférikus magasságokra a vérnyomása. Az éjszaka ugyanis bejött a szobába. Előbb a telihold, aztán a tücsökdalárda, majd a békakórus. Akkora zajt csaptak, hogy lengett tőle a csillár. Otello Attila fészkelődött egy darabig, de amikor egy orv díványrugó ötödször is szügyön döfte, nem bírta tovább. Odament az ablakhoz és szíve teljes melegével kiordított a békákra:

— Kuss!

— Igenis, nyuszi — nyöszörögte egy ággyal odébb álmában a kis szexbomba. — Egy szót sem szóltam, nyuszi.

Na, gondolta Otello Attila, ennek is lehet egy élete a hústorony mellett. És ugyanazzal a svunggal be is vágta a kisujját az éjjeliszekrény lábába, ami szintén nem egy nevetőgörcs. Otello Attila féllábon táncolta végig a szobát, de ordítani sem mert, nyuszi képes berohanni és ütni és vágni, más sem hiányzik. Csak leroskadt az ágyra és csendesen sírdogálni kezdett. Ebben a percben szólalt meg a bárban a beat-banda. Megszólalt? Felrobbant! Egy kandúrhangú gyerek ötszázezer megawattal kezdte nyervogni a slágert, amely olyan keserves, hogy csak fogcsikorgatva lehet előadni, „Homok a szájban" . . . És négynegyedre rángatózott a világ, a szoba, a tapéta, a háziáldás, a falvédő, a gipszkutya, a pótágy és Otello Attila tudta, ő többé már az életében nem hunyja álomra pilláit. Ötszáz év múlva, ezer év múlva is itt rángatózik, lüktet ezen a nyavalyás kanapécskán, a homlokát kívül-belül tébolyult rézkovácsok püfölik, a szeme helyén izzó stoplámpák. Hirtelen eszébe jutott, hogy ezzel az erővel akár össze is állíthatná lélekindító expozéját az optolomterikusok vándorkongresszusára.

— Kedves barátaim, kartársak — gondolta magában Otello Attila békakórusra és beat-muzsikára. — Ma, amikor a nemzetközi helyzet erővonalainak á priori megjósolhatatlan alakulása kérlelhetetlen totalitással veti fel a . . .

Két perc múlva aludt, mint a bunda.

Peterdi Pál

Dolgos gyerekek

Az akceleráció — annak ellenére, hogy gyakran használt idegen kifejezés — magyar jelentéssel is bír. Arról van szó, hogy korunk gyermekei gyorsabban érnek, mint nagyanyáink, saját szüleikről most nem is beszélve, akik a nagy rohanásban gyakran arra sem érnek rá, hogy érjenek.

A mai gyerekek már sokkal korábban érnek el kimagasló teljesítményeket. Hogy mást ne mondjunk, az úszást már nem lehet elég korán elkezdeni, időben befejezni pedig még ennél is nehezebb. Lassanként odajutunk, hogy tizenkét éves úszóbajnokok a visszavonulás gondolatával foglalkoznak, a női tornát pedig nem árt már embrió korban magas fokon művelni, különben behozhatatlan hátrányba kerül az illető versenyző, s már olvasni is megtanul, mire egy bajnoki címet összeeszkábál magának.

A gyermekeknek ez a gyors fejlődése természetesen világjelenség, mi magyarok csak mint divatot vettük át. Mint jó néhány dologban, ebben is az amerikaiak járnak az élen. A hazai sajtó is beszámolt arról, hogy a michigani Grand Rapids városban a közelmúltban két ötéves gyermek betört egy lakásba. A játékokat összetörték, a frizsidert kifosztották, a szőnyeget befestették, s a képeket is leszaggatták a falról.

Még elképzelni is nehéz, mi indíthatta a két kisfiút a szörnyű cselekedetre. Elvetemültségüket mi sem jellemzi jobban, minthogy még a szőnyeget is befestették, sőt — s az egészben ez ami elgondolkodtató — a játékokat is összetörték.

Mindez számunkra azért is külön figyelmeztetés, hiszen hidakkal bőségesen teletűzdelt fővárosunkban ezekben a napokban kezdődik a hatalmas játékvásár, az Interplayexpo.

Mindenesetre nem ártana, ha a gyártók és a tervezők már jó előre felkészülnének azokra az időkre, amikor — természetesen csak divatból és nyugatmajmolásból — nálunk is ötéves gyermekek törnek be lakásokba, azzal a céllal, hogy összetörjék az ott fellelhető játékokat. Ezt minden eszközzel meg kellene előznünk, ha másként nem, törhetetlen játékokkal.

Ilyen törhetetlen játék lehetne az automata önáltatógép, mely bizonyos körülmények között felnőttek számára is élvezhető szórakozást nyújt. A játék lényege, hogy amikor az ötéves gyerek behatol a lakásba, szembetalálja magát az automata önáltatóval, ettől annyira meglepődik, hogy még a szája is tátva marad. Ekkor egy, a közelben várakozó felnőtt játszi könnyedséggel műanyag sült galambot repít a serdületlen gyermek szájába.

Előfordulhat persze, hogy a gyermek koravén, esetleg túlterhelt, vagy éppen minden tanévet más iskolában kell kezdenie. Az okok ismeretesek: összeomlott az iskola, nem készült el a tankönyv, megromlott a tananyag, vagy a tanító nénivel történt valami hasonló. Az ilyen gyermek csak mosolyog az automata önáltató gyerekes ötletén és ha csak teheti összetöri.

Az ilyen gyerekek számára ajánljuk a leples fogcsikorgatót. A túlterhelt, esetleg koravén fiatal — kezében konyhakéssel és húshagyó bárddal — gyanútlanul betöréshez készülődik. Ekkor valahonnan fogcsikorgatást hall. A szokatlan zajra felkapja a fejét, a zörejek ugyanis számára teljesen ismeretlenek, lévén, csak tejfoga van a csibésznek, az is épp most hullott ki, s így olyan a szája, mint a szabadnapos gereblye. A túlterhelt tehát meghallja a leples fogcsikorgatót, s — itt lép közbe a lepel — hogy ijedtségét leplezze, zavarában hanyatt-homlok menekülni kezd.

Mivel pedig egy ilyen gyerek még meglehetősen szeleburdi, szinte biztosra vehetjük, hogy futtában átesik valamely arrajáró felnőtt lábán, de legalábbis beleütközik egy éppen odavonatkozó rendeletbe. Bárhogy is történik, a kis betörőt sikerült megfékeznünk.

A legveszedelmesebbek természetesen azok a gyerekek, akik mindig rendesen viselkednek a tanórán, otthon még a macskának is előre köszönnek, nyolcéves korukban dalt írnak a bátyjuknak, magatartásukkal és tartásukkal nincs semmi probléma. Az ilyen gyereknek nincs semmi baja, ezért félő, hogy mindenféle baja lehet.

Az ilyen gyerek ritkán tör be ötéves korában nála idősebb emberek lakásába, ám ha ez nagy ritkán mégis megtörténik, nagyon nehéz felvenni ellene a küzdelmet.

Egyetlen lehetőség van a megszelídítésére. Erősen a szemébe nézve el kell mormolni a varázsigét: játék!

Ettől a gyermek érdeklődővé válik, elkezdi a körmét piszkálni, napközben társaival focizik a téren, húzza a lányok haját, tízfilléres alapon snúrozik a sarkon, apuka Kiváló Dolgozó jelvényét rágógumira cseréli, s ez a folyamat egészen addig tart, amíg normális emberré nem válik.

S akkor azután még játékból sem jut eszébe lakásokba betörni.

Föld S. Péter

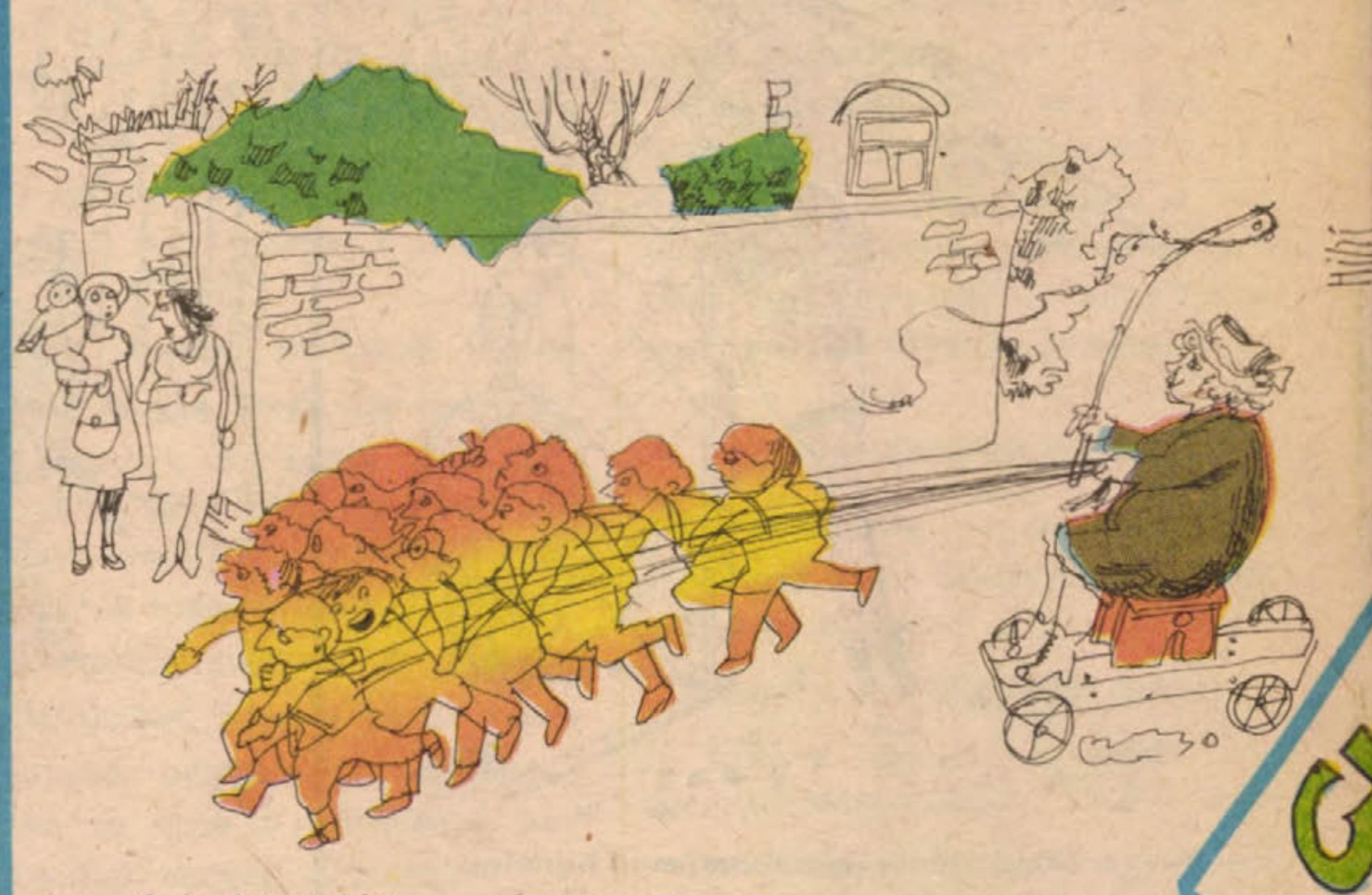

– A legközelebbi maszek ovis sajnos nagyon messze van...

FÖLDRENGÉS

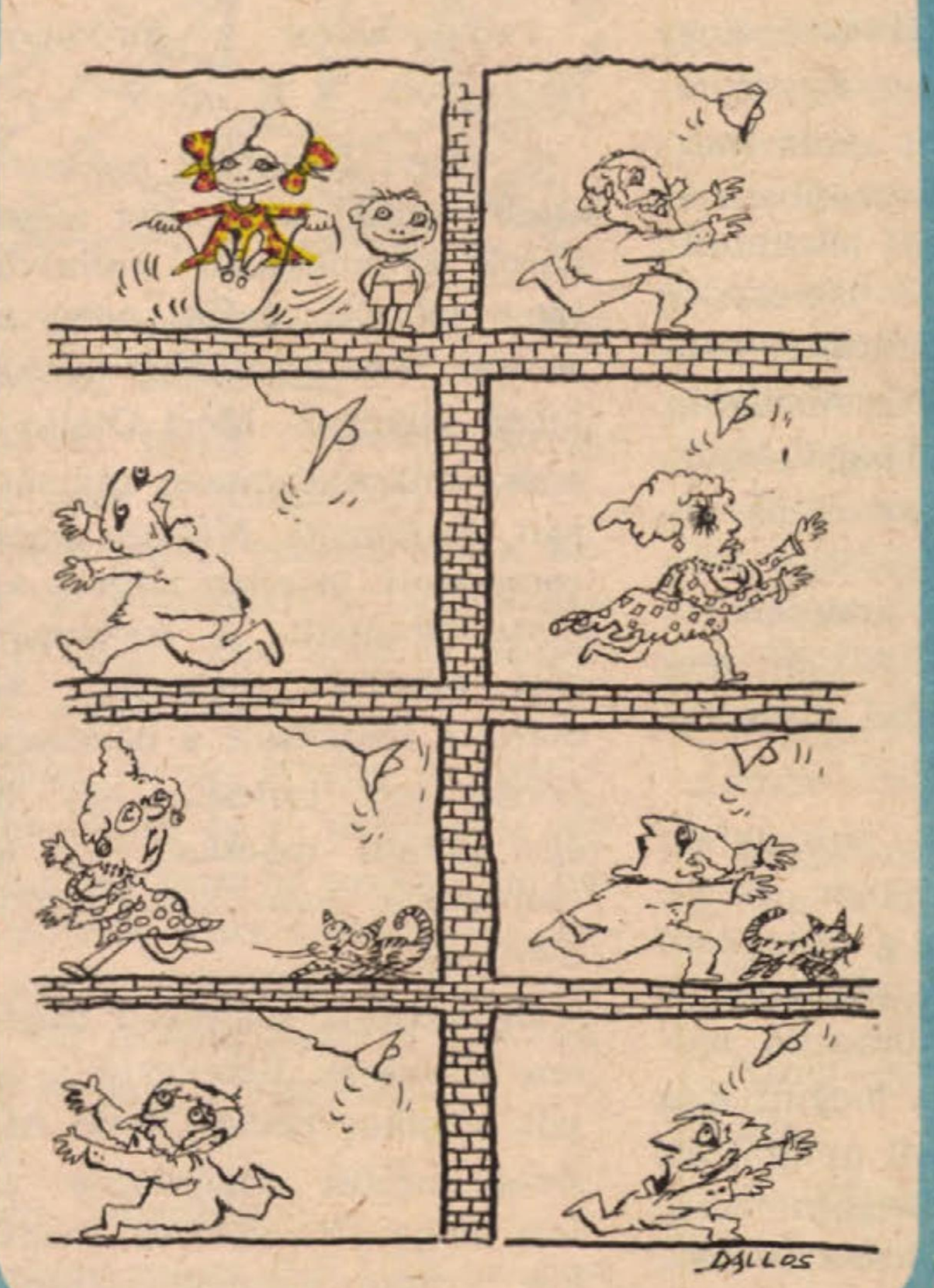

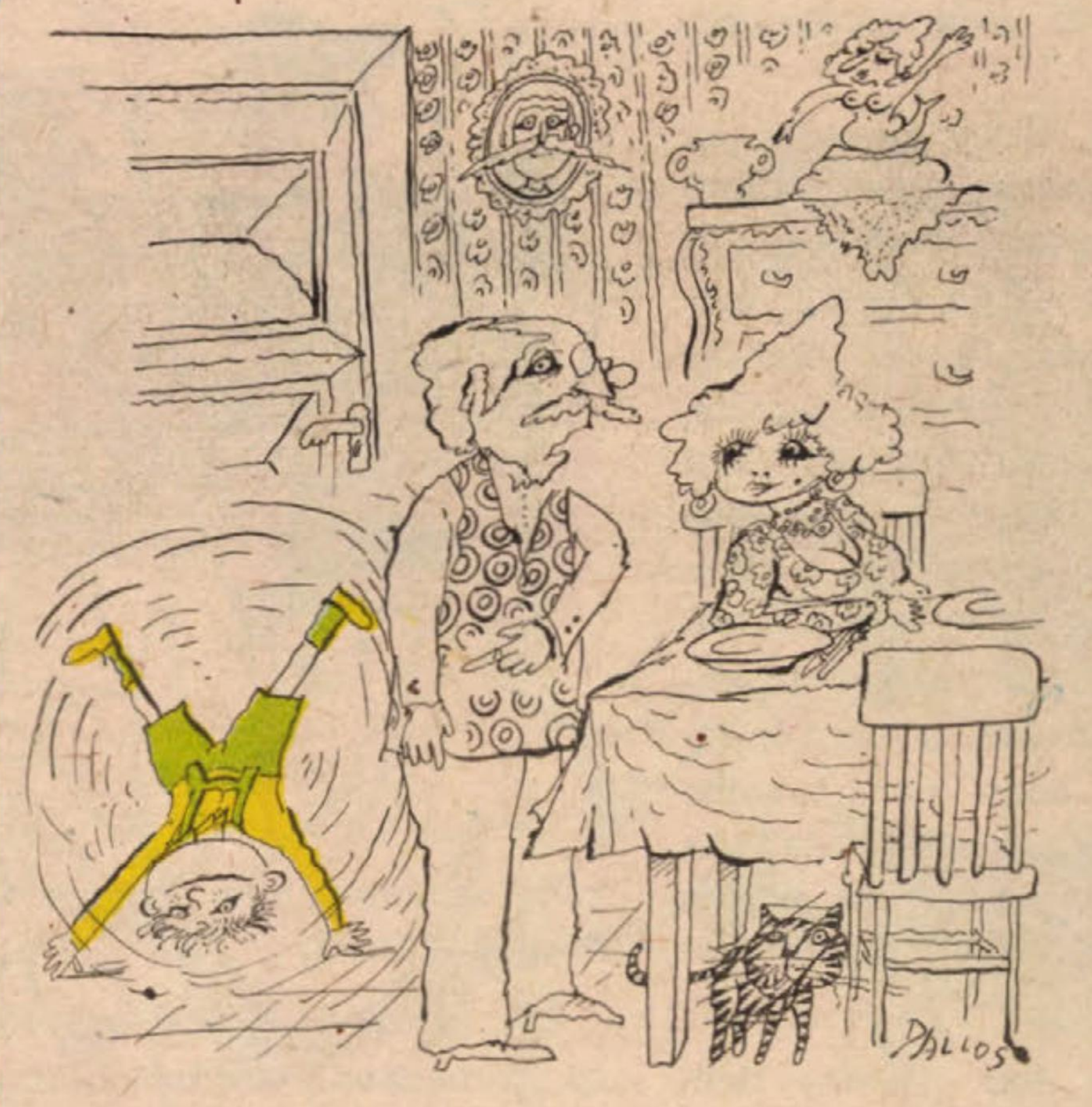

– Ez a gyerek ma nem rosszalkodta ki magát az iskolában...

GYEREKES DOLGOK

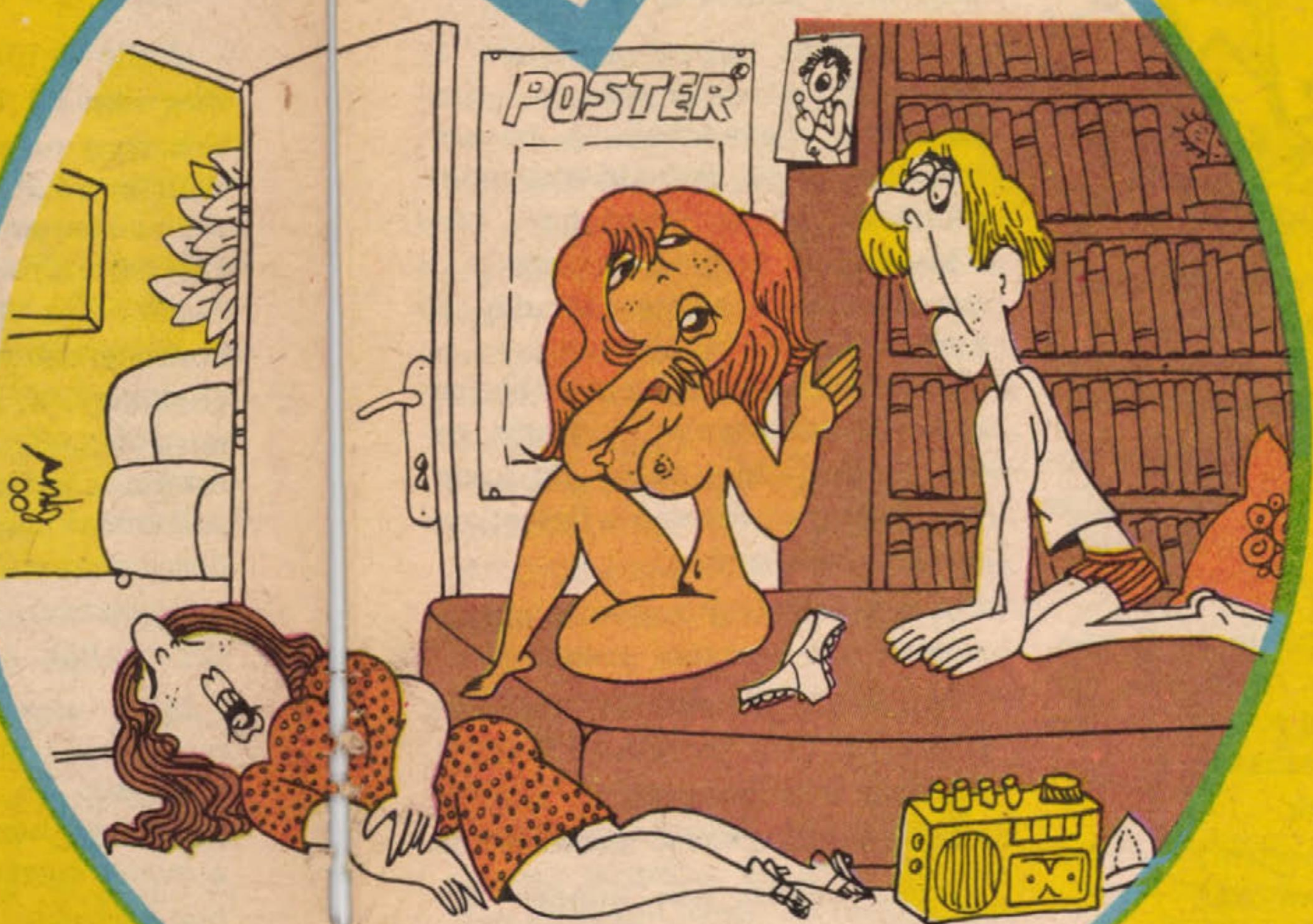

– Úgy emlékszem, nekem azt mondtad, hogy a mamád egy modern felfogású, felvilágosult anya!

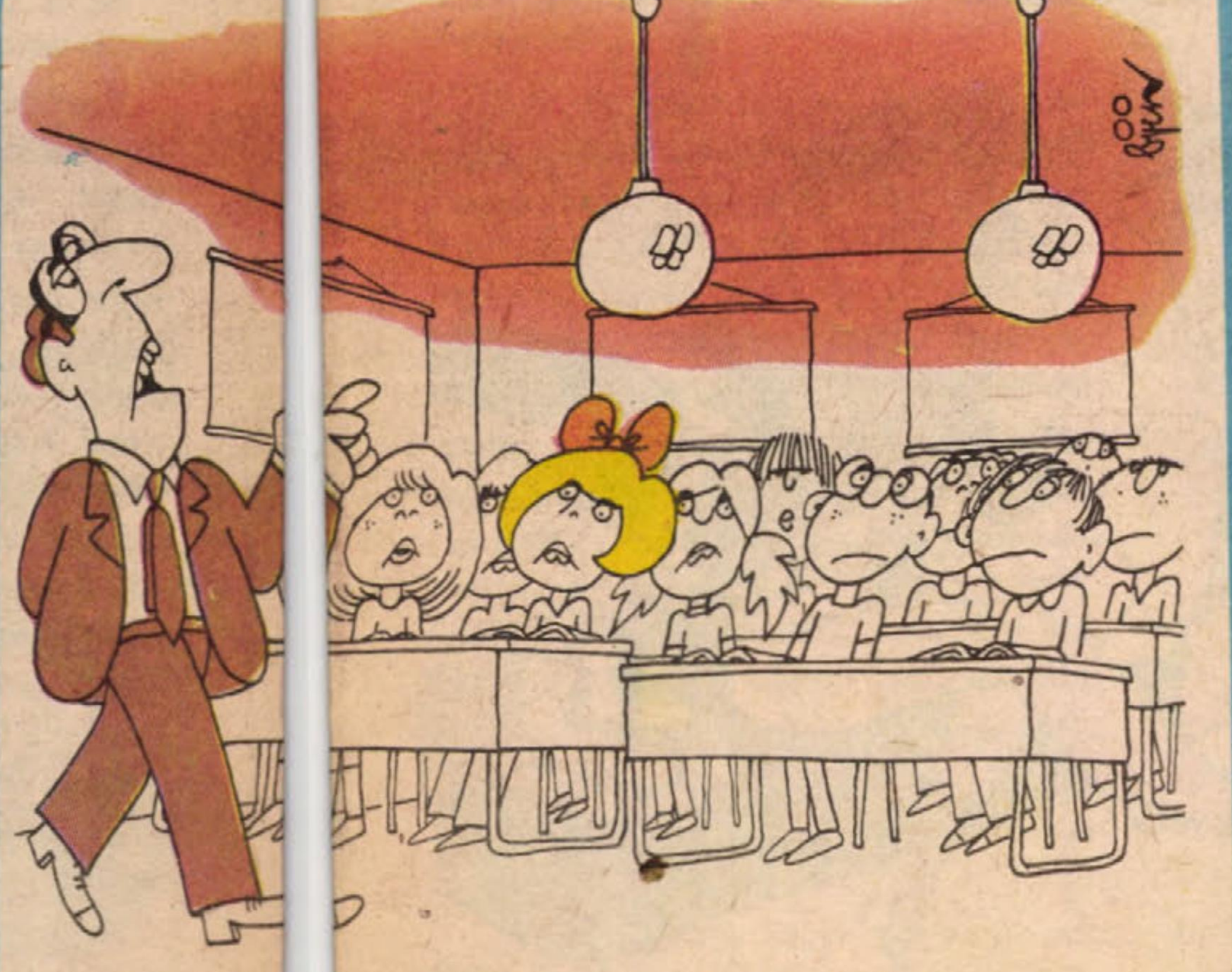

– Holnap mindenki bediktálja, hogy milyen pályát választ!

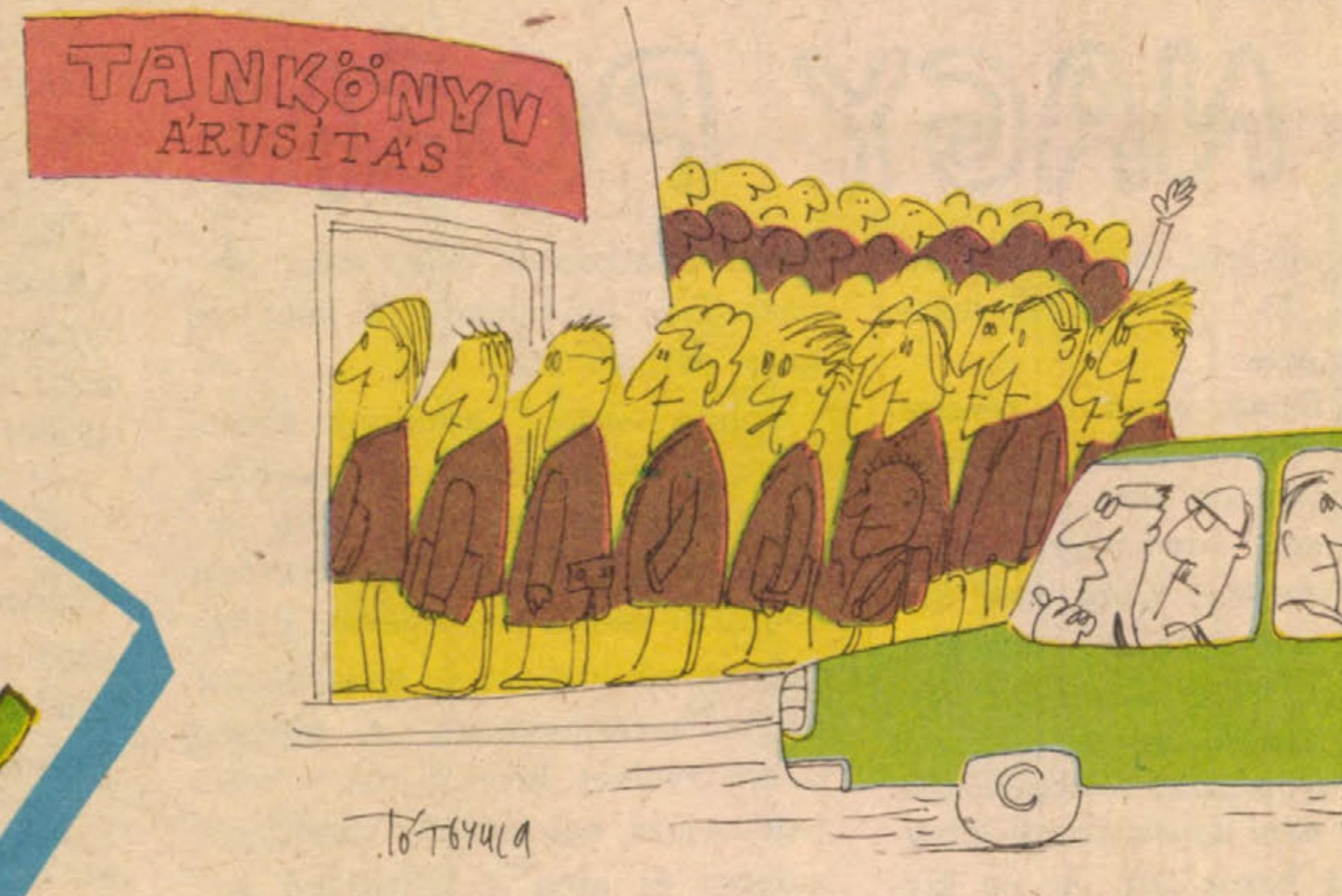

– És ha itt rendeznénk ankétot a tankönyvreformról? Rengeteg résztvevőre számíthatunk!

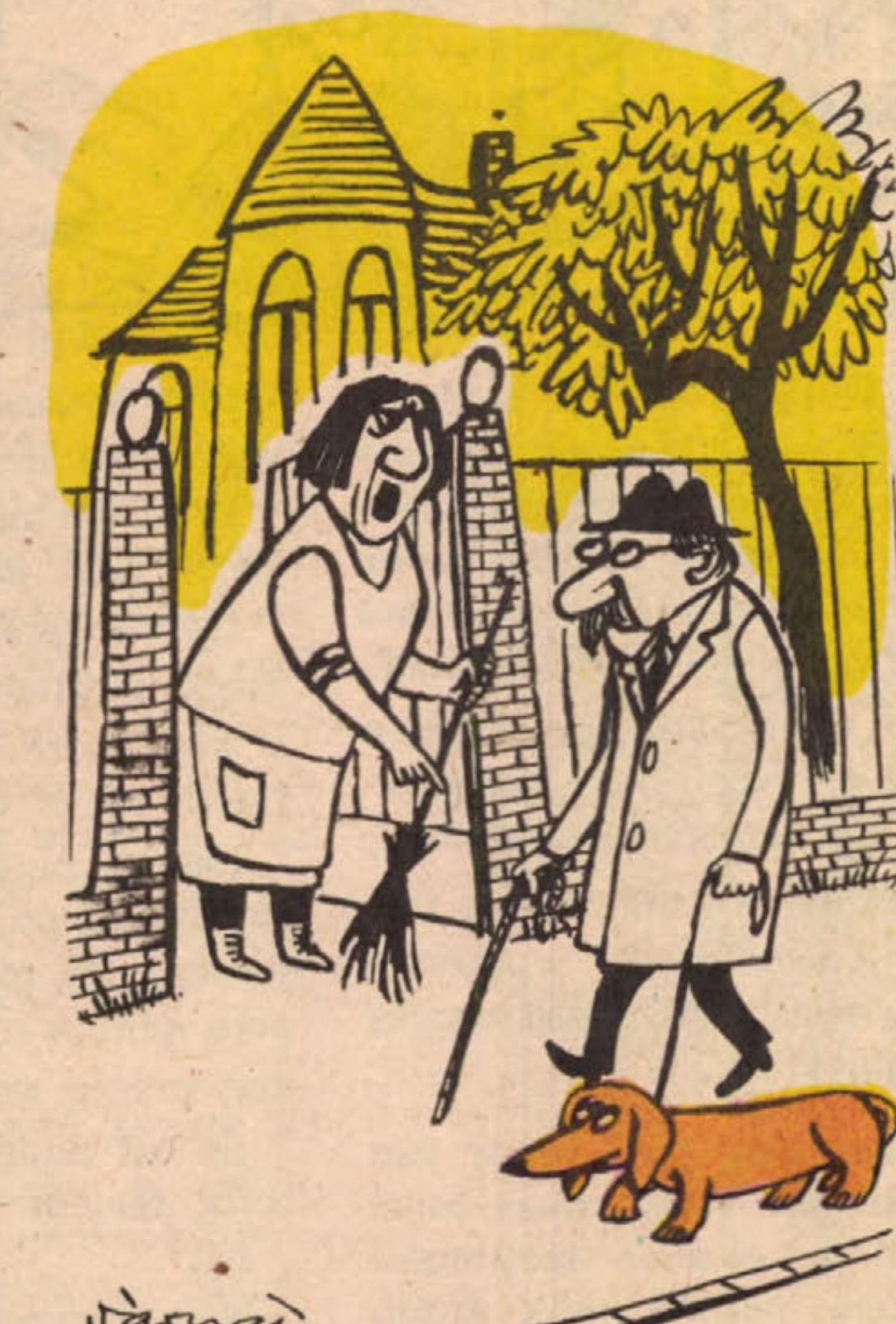

– Inkább gyereket szülne, vén trottli!

DEMOGRÁFIAI CSÚCS

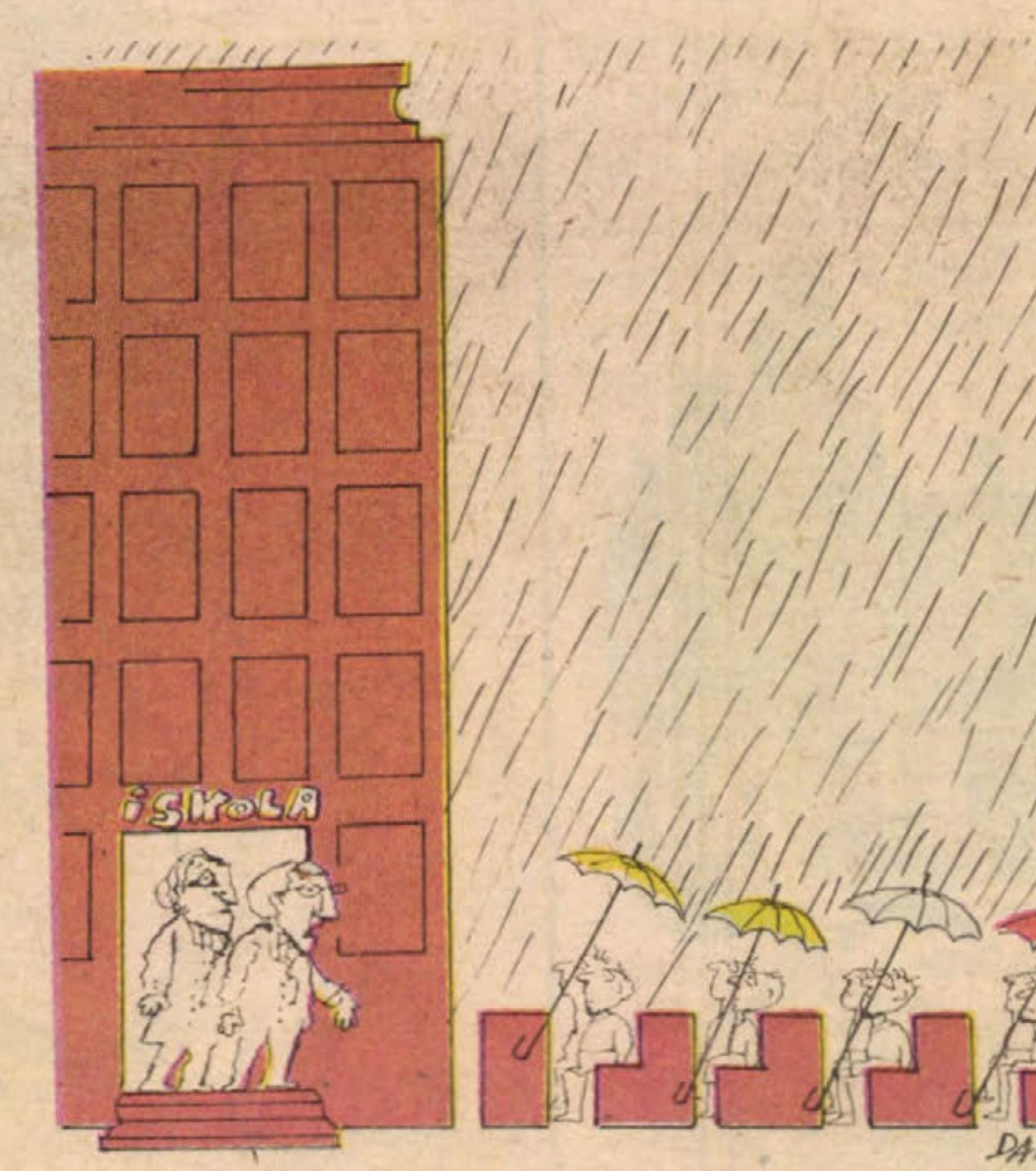

– Nekik már nem jutott hely a tanteremben...

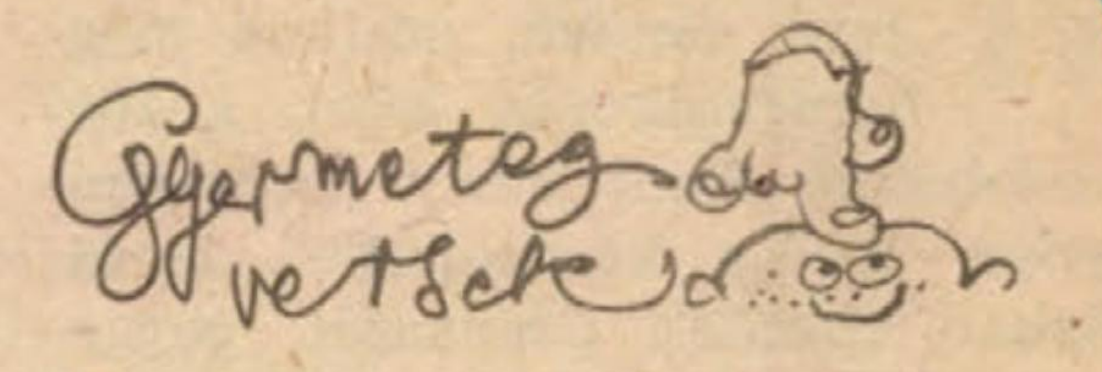

(FELNÖTT GYEREKEKNEK)

BÉRHÁZI INTELEM

Zárja el a gyereket,
nem hallja, hogy berekedt!

REGGELI KRÓNIKA

Jelentjük, hogy Margaret Thatcher
még mindig Szadattal trécsel...

ÉJJELI PILLANGÓKISASSZONY

Aki engem lefektet,
biztos nem kap defektet!...

SZEXOLÓGUSNÁL

Hármat tojott a fürjecske, rotty!
A férjem már enyhén szólva, trotty!

HEVES VITA

Irgum-burgùm sünmalac,
ne hülyülj, mert úgy maradsz!

KÖZÉPKORI FALVÉDŐ

Szablya, handzsár, kartács, lándzsa,
uracskámat sose bándzsa!

TERMÉSHOZAM

Fületlen gém, kancsi csóka,
idén bőven van csicsóka!

KABARÉKRITIKA

Illa berek, uccu, icce,
jaj, de rossz a bácsi vicce!

LAKÁSHIVATALBAN

Szívós, ürge, ugrifüles,
új lakás kell? Újra szüless!

PESTI TÖRÖKVÉSZ

Gyere, Ali, itt egy Snack bár,
foglaljuk el, Allah Akbár!

OLASZ GYERMEKDAL

A Pó partján „Vörös Brigád"
kilukasztja majd a gigád,
zime-zum, zime-zum,
a golyójuk dum-dum-dum...!

Szilágyi György

FEHÉR KLÁRA:

A NAGY POÉN

Mit írsz? Mit írsz? — érdeklődik férjem, amikor megborotválkozva kilép a fürdőszobából. Nem kérdi szemrehányóan (pedig kérdezhetné, a lakásban minden szanaszét, reggeliről még szó sincs és én hajnal óta az írógépet verem. De hát, nem kell írót feleségül venni). Kedvesen és érdeklődve kérdi, mert mi első kritikusai, segítői és tanácsadói vagyunk egymásnak.

Némi gúnyos megjegyzést írok, tankönyv ügyben... — válaszolom.

Azt mondtad, három éve...

Igen, azt mondtam három éve, hogy többé tankönyv ügybe nem ütöm az orromat. Mert akkor megírtam, hogy észbontó, hogy nálunk minden év végén elhajigálják a könyvet, a gyerekek szemétbe dobják, széttépdelik, rugdossák, máglyát raknak belőle. Hogy nálunk a tankönyvet munkafüzetnek használják, belefirkálnak, aláhúzogatnak benne. Hogy mi nem arra tanítjuk serdülő gyermekeinket, hogy a könyv szent, azt óvni kell, pocsékoljuk a papírt, a százezermillió forintokat, a nyomdai kapacitást, minden évben újra kezdjük és minden szeptemberben kisül, hogy a tankönyveknek se híre se hamva... Hogy őrület száz tankönyvet változatlan szöveggel újra nyomni, hogy őrület eldobni a régi könyvet, amíg nem készült el az új. Én mindezt megírtam, jó szándékkal írtam és kaptam is rá olyan választ, újságban, nyomtatásban, a tankönyvkiadó egyik illetékesétől, a legenyhébb az volt benne, hogy mit jár a szám, ha nem értek hozzá... Én akkor elhatároztam, hogy tankönyv ügybe többé nem ütöm az orromat. Iskolába nem járok, iskolás gyerekem nincs, iskolás unokám nincs, a vérnyomásom magas, annak idején én jelesen érettségiztem, azt visszavonni már senki se fogja, fütyülök a tankönyvkiadásra, nem azért fizetnek...

Hát akkor? — vetette közbe férjem. — Tudod, jó volna reggelizni.

Persze, majd kapsz joghurtot. De tudod, kezembe került ez a levél, több mint egy esztendeje őrzöm. Ny. Mihályné írta, Ács, Arany János utca 23. sz. alatti lakos. Nézz csak bele:

Tisztelt Írónő, azzal a kéréssel fordulok Önhöz, hogy segítségét kérjem. Ugyanis van egy ötödikes és egy harmadikos kislányom. Tavaly a nagyobbik kislánytól beszedték év végén a könyveket. Most viszont a harmadikos kislányomnak kellene a tavalyi negyedikes olvasókönyv. A tanító néni ugyan hozott könyveket, de kevés lett. Az én kislányomnak és egy kisfiúnak nem jutott. Most is sír a kislány, hogy ma is kellene az olvasókönyv, ugyanis van belőle olvasnivaló, sőt tanulni való is. Hiába futkosok jobbra, balra, sehol sem tudok szerezni. Három műszakban dolgozom, így nagyon kevés az időm. Már éjjel álmomban is a könyvvel kínlódom...

Nagyon ügyes — bólintott a férjem nagy elismeréssel. — Tavaly kaptad a levelet, és most akarsz rá válaszolni?

Mert most van mit, végre van érvem. Nemcsak azért, mert most megint áll a cirkusz tankönyvügyben, nem mintha csak kaján volnék, nem érzek se dühöt, se örömöt, se felháborodást, csak valami enyhe gyomorrontásfélét. Azért avatkozom bele, mert idenézz. Zoli kölcsönadta a könyvét, hogy nézzem át.

Zoltán legjobb barátunk kisfia. A papa hosszú évek óta mérnökként dolgozik az egyik arab országban. A gyerekek a méregdrága amerikai iskola növendékei. Vakáción voltak idehaza és hazahozhatták a tankönyveiket. A kölcsön tankönyveiket. Mert a könyv belső fedőlapjára egy cédula van beragasztva és ezen a következő angol nyelvű szöveg olvasható:

1977/78 tanév, átvette Bill Smith vadonatúj állapotban

1978/79 tanév, átvette Enrico Gatti, igen jó állapotban

1979/80 tanév, átvette Eugen Roberts, jó állapotban, a 126. oldalon a kép össze van firkálva (Ejnye Gatti, ejnye Gatti)

1980/81 tanév, átvette N. Zoltán, jó állapotban és ez majd még egy darabig így megyen tovább. De hát erre nálunk nincs szükség, mi gazdag ország vagyunk.

És ezt akarod megírni? — ráncolta férjem a homlokát.

Ezt.

Nem helyeslem.

Éspedig miért nem? Talán nem jó a csattanó, hogy a gazdag Amerika...

Nem.

Miért nem?

Nem kell mindjárt külföldi példákra hivatkozni.

Arra hivatkozom, ami van.

Jó, akkor hivatkozz erre.

Azzal a férjem bement a szobájába, visszajött és kezembe nyomott egy könyvet. A könyv hátlapján a következő olvasható:

TANKÖNYVKÍSÉRŐ

Takarékosság — országépítés.

Mutasd meg könyvedet, — megmondom ki vagy.

Tanév:... A könyvből tanult:...

A könyv állapota a tanév elején:... Végén:...

Ezt követi öt üresen hagyott sor, öt tanévre való hely. És a lap alján a következő nyomtatott szöveg:

Tudnod kell, hogy ez a könyv is a tudomány fegyvere. Becsüld meg, kíméld, tarsd tisztán, rendesen, mint katona a fegyverét.

Ezenkívül tudnod kell azt is, hogy ezen a tankönyvön is — íróasztalnál, nyomdában — huszonöten dolgoztak. Becsüld meg munkájukat: olyan gondosan bánj könyveddel, hogy még mások is tanulhassanak belőle. Mindig ép borítóval védd. Bejegyzéseket ne tégy a tankönyvbe, legfeljebb ceruzával, halványan. Év végén pedig tisztán add tovább! Ép könyved árán megveheted a következő osztály tankönyveit.

A könyv: latin könyv a gimnáziumok IV. osztálya számára.

Megjelent Budapesten, 1955-ben. Kiadta a Tankönyvkiadó Vállalat. Ugyanaz a tankönyvkiadó, amelyik ma is tankönyveink gondviselője.

Azóta persze, sok minden fejlődött.

De Cicero beszéde azóta is változatlanul így kezdődik:

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia nostra?

DÁN DOGÉKNÁL

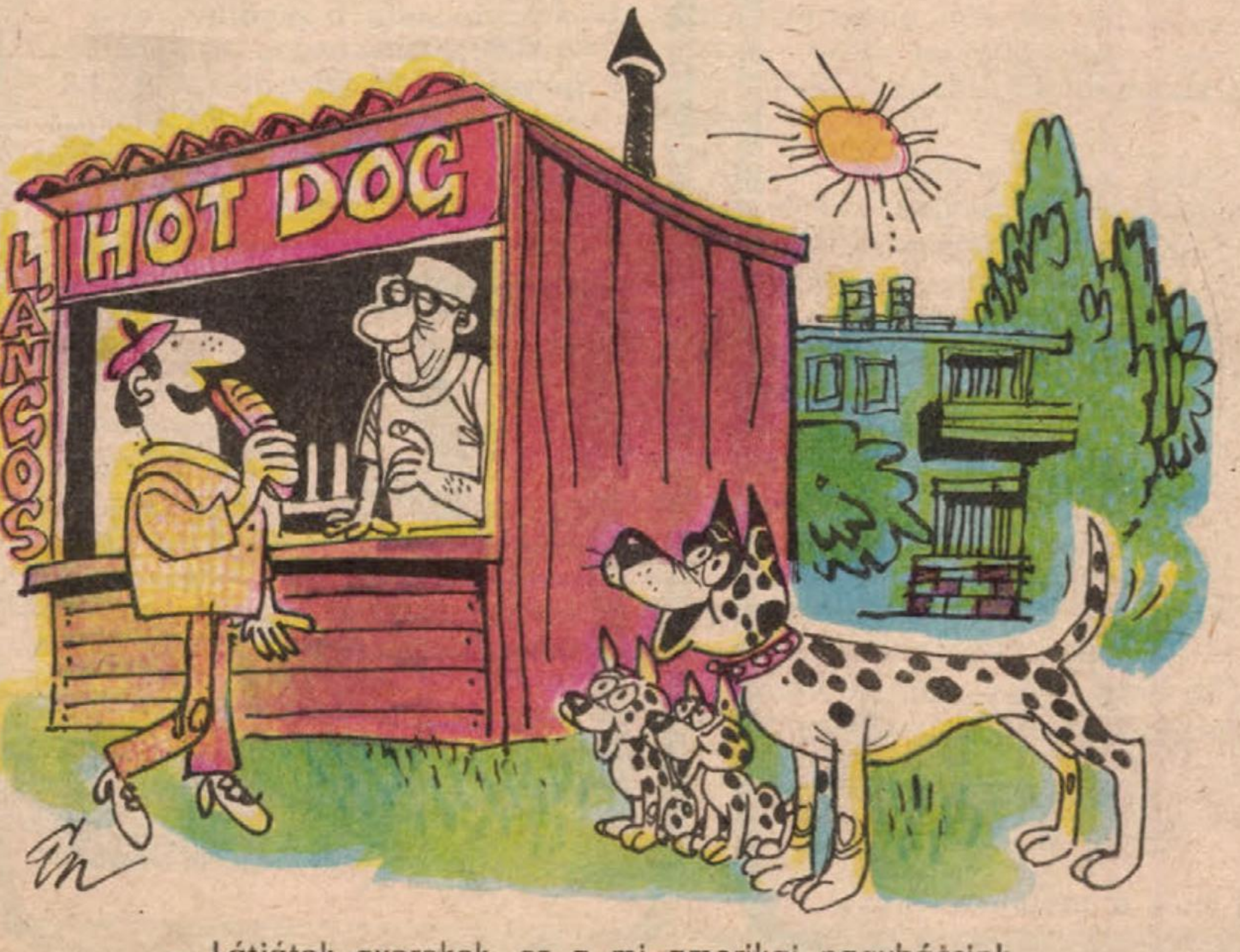

– Látjátok gyerekek, ez a mi amerikai nagybácsink.

FÁZÓS KISLÁNY

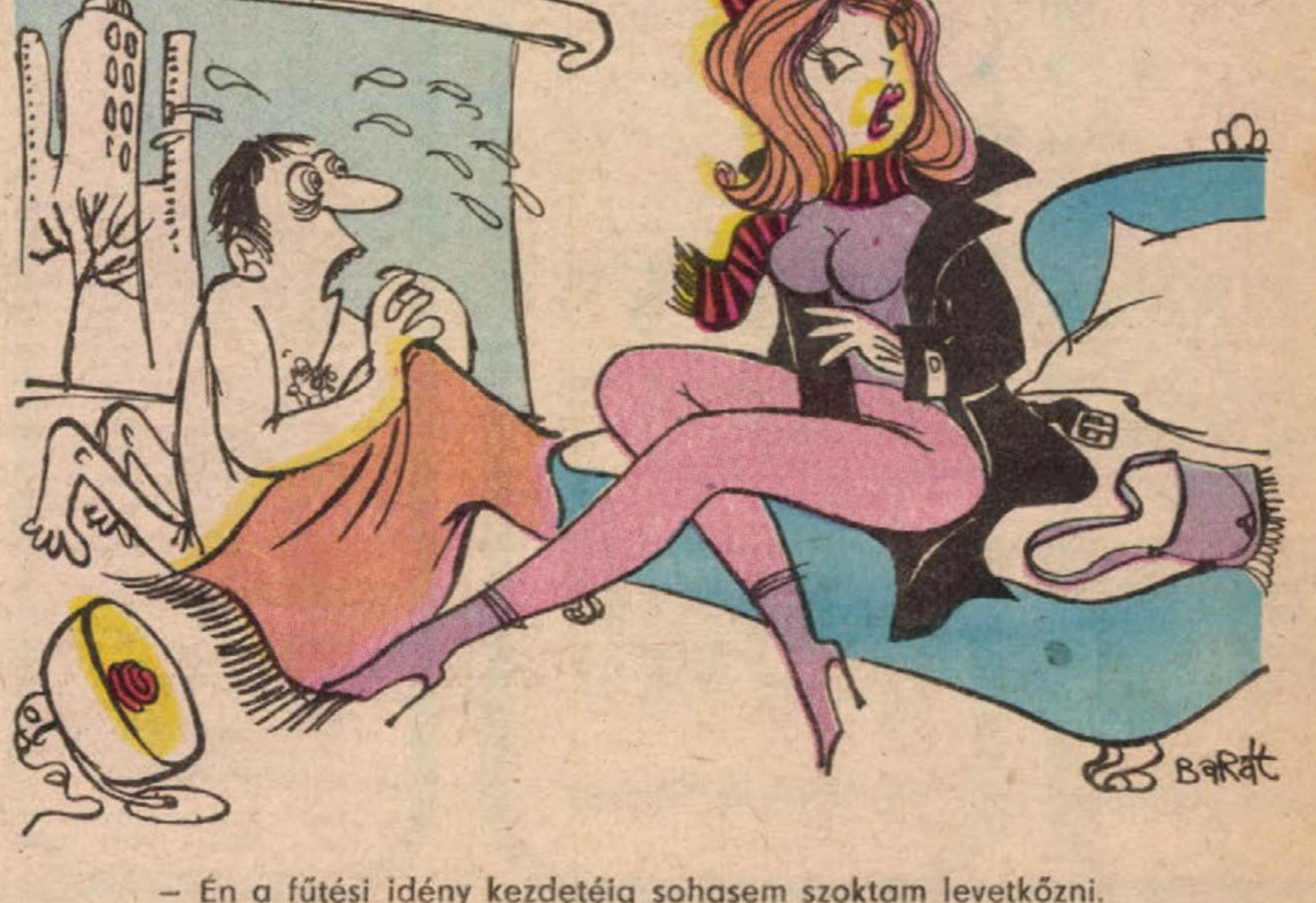

– Én a fűtési idény kezdetéig sohasem szoktam levetkőzni.

KÉREM A JEGYEKET!

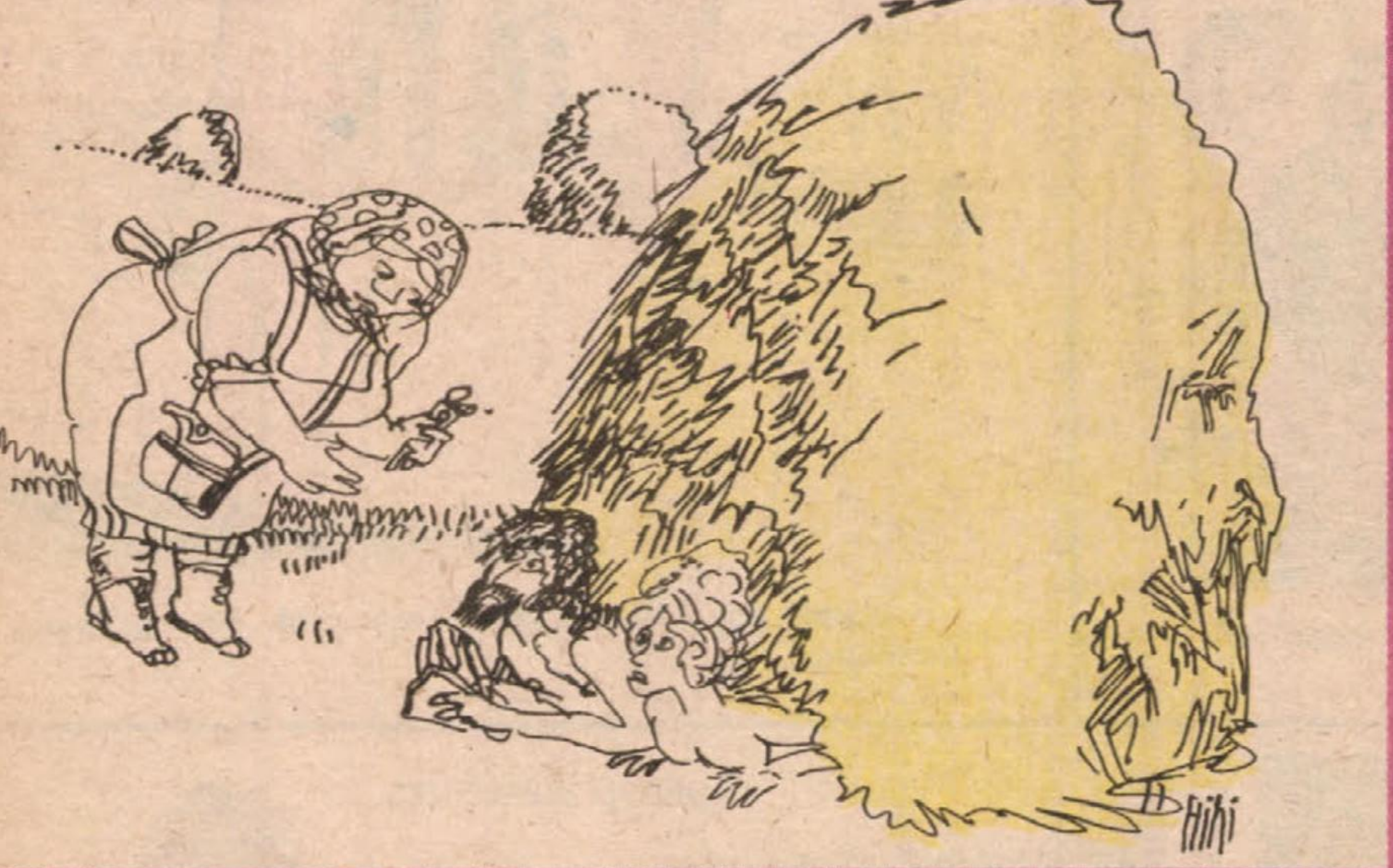

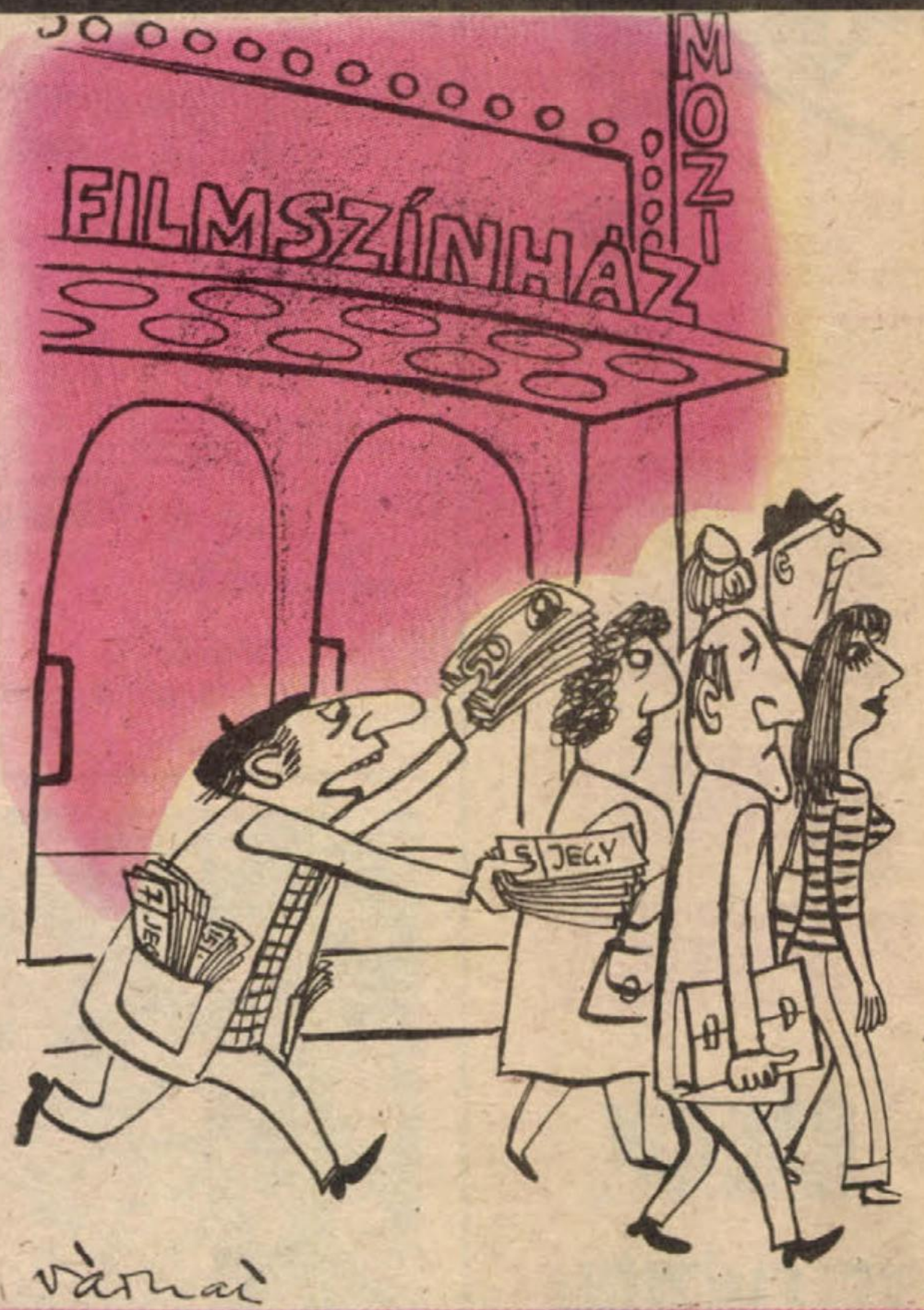
MOZI
FILMSZÍNHÁZ
5 JEGY
7 JEGY
várnai

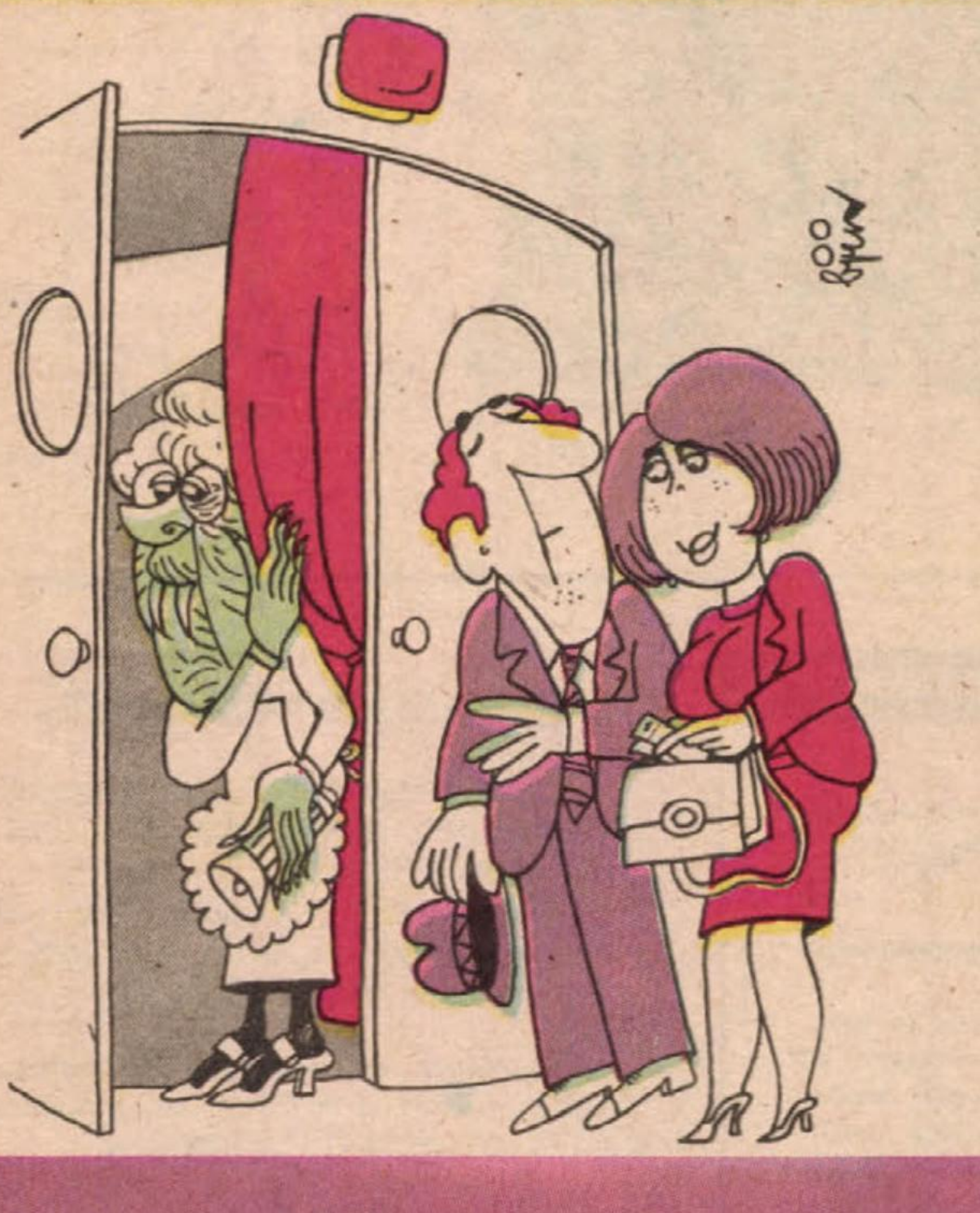

HEGEDŰS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
DALLOS,
LEHOCZKI

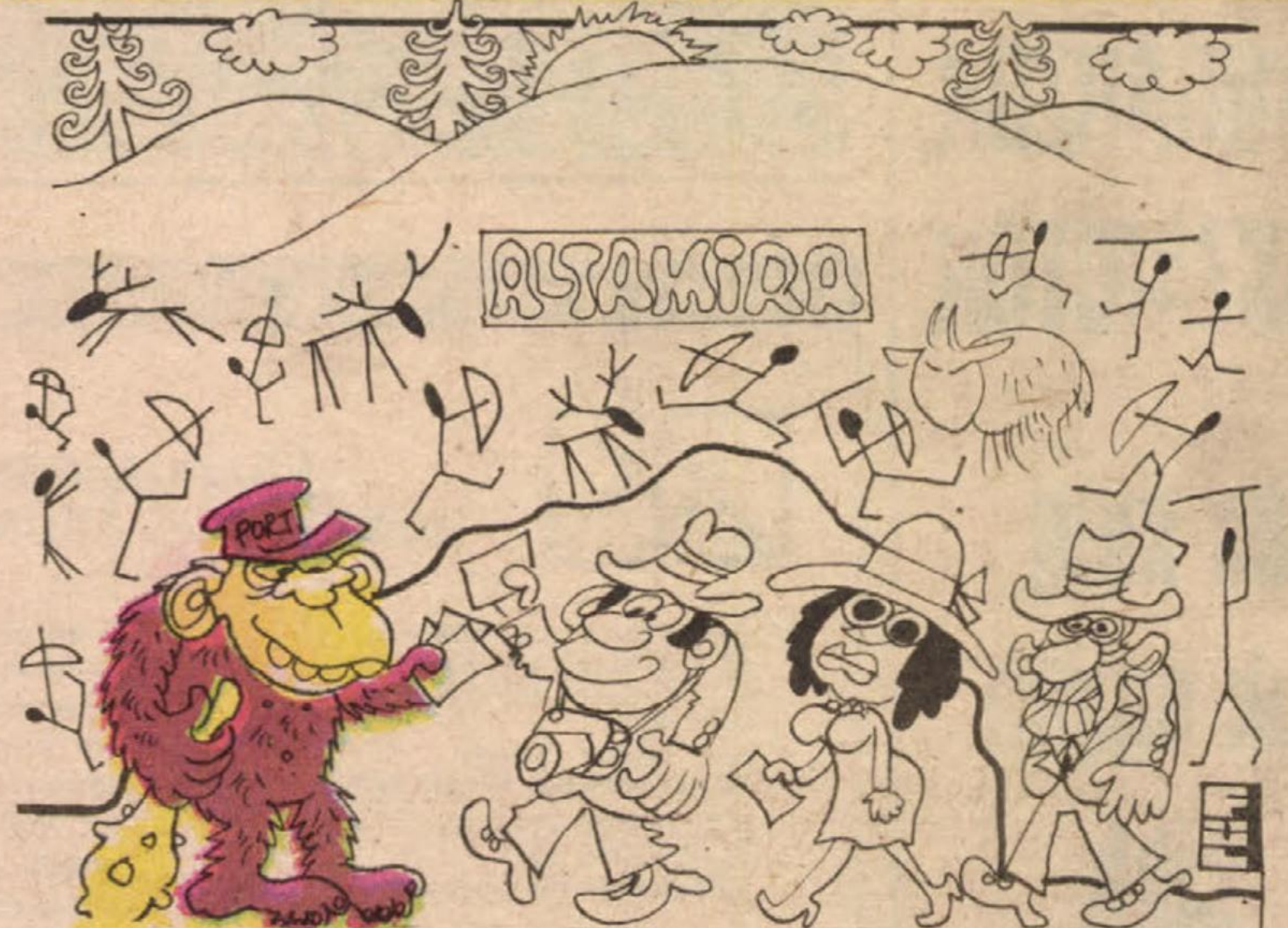
ALTAMIRA
PORT

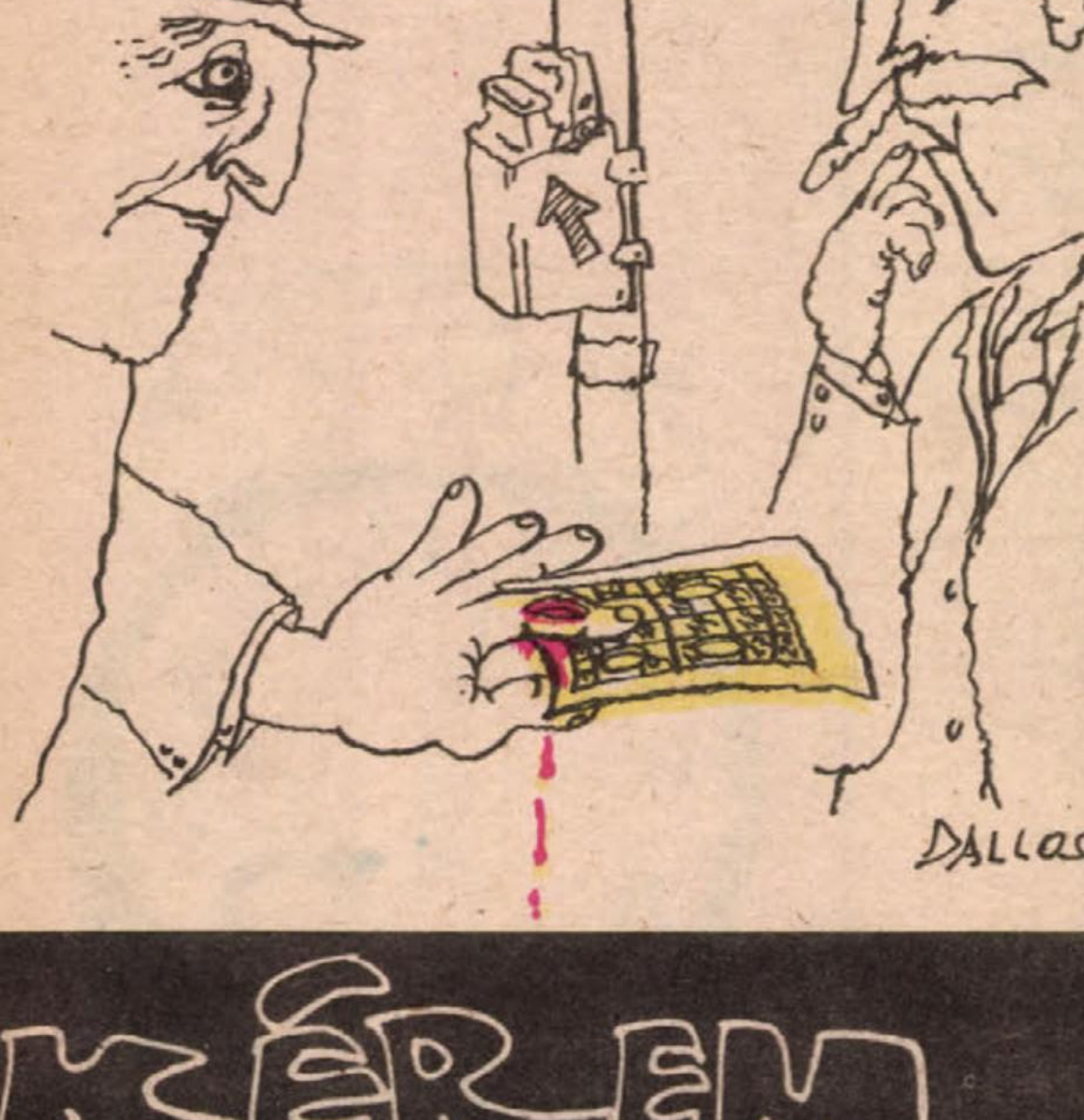

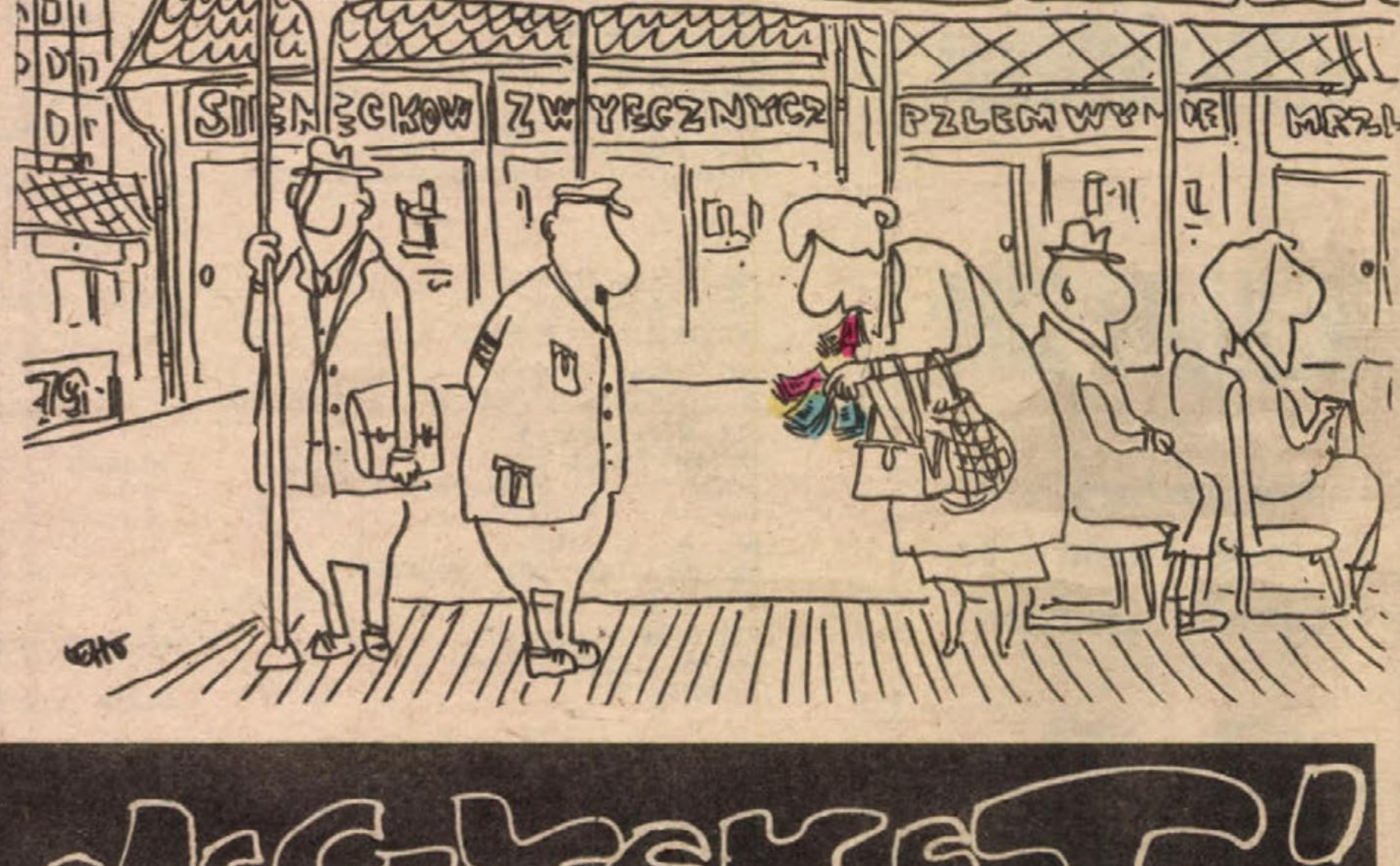
SIENECKOW
ZWYEGZNYCZ
PZLEMWYNE
MRZB

KÉREM A JEGYEKET!

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

VÁSÁR VÁSÁR

KERAVILL VÁSÁR

MOST NAGY ÁRENGEDMÉNNYEL KAPHATÓK:

RÁDIÓK, TELEVÍZIÓK, HŐSUGÁRZÓK, HAJSZÁRÍTÓK

és még sok egyéb cikk szaküzleteinkben.

NÉHÁNY CÍM:

V., Kossuth Lajos u. 2.
VI., Rudas László u. 27.
FLÓRIÁN I. emeletén

KERAVILL VÁSÁR

VÁSÁR VÁSÁR

NYARALÁS UTÁN

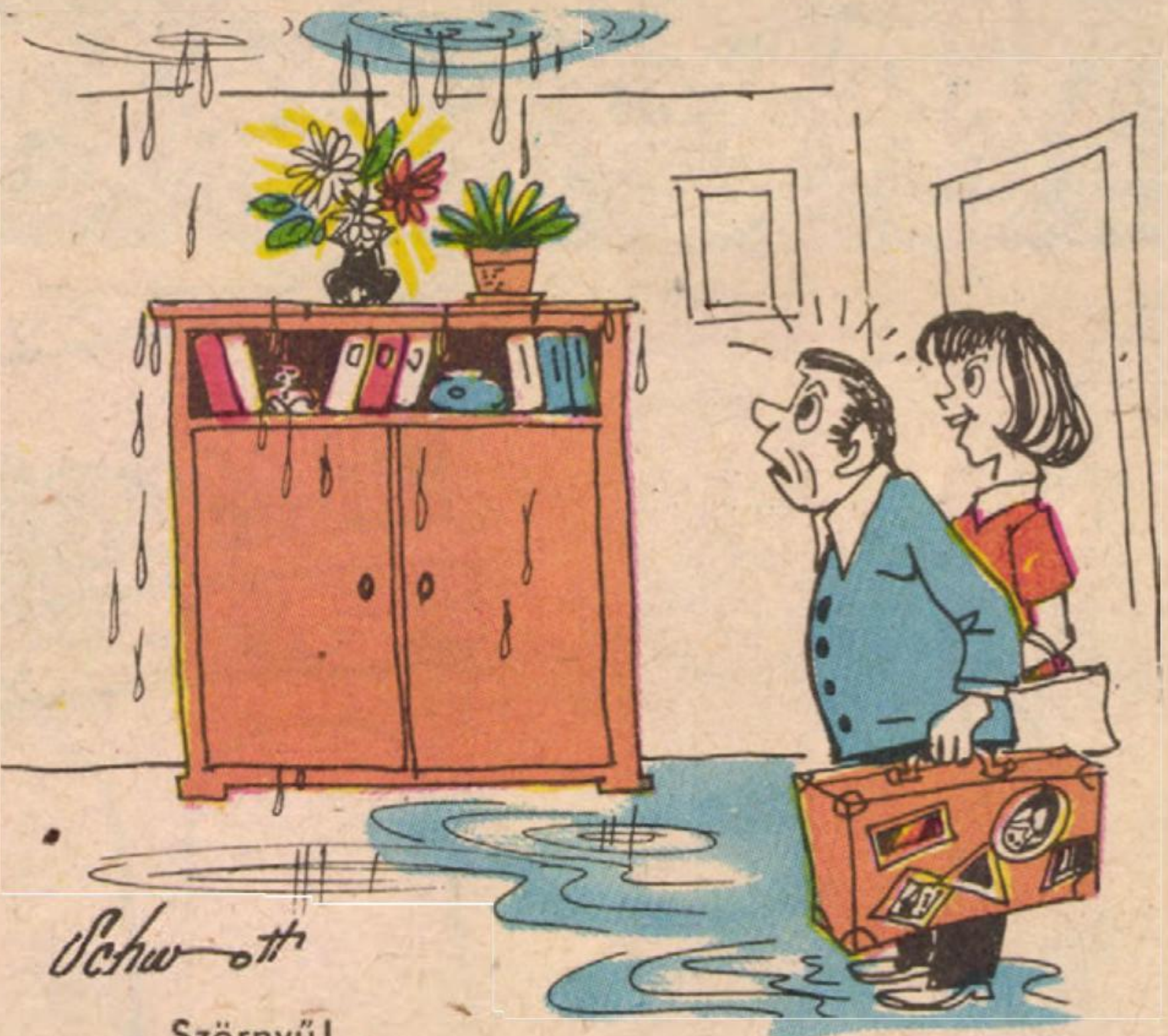

– Szörnyű!...
– De legalább a virágok nem hervadtak el!

IGÉNYES VEVŐ

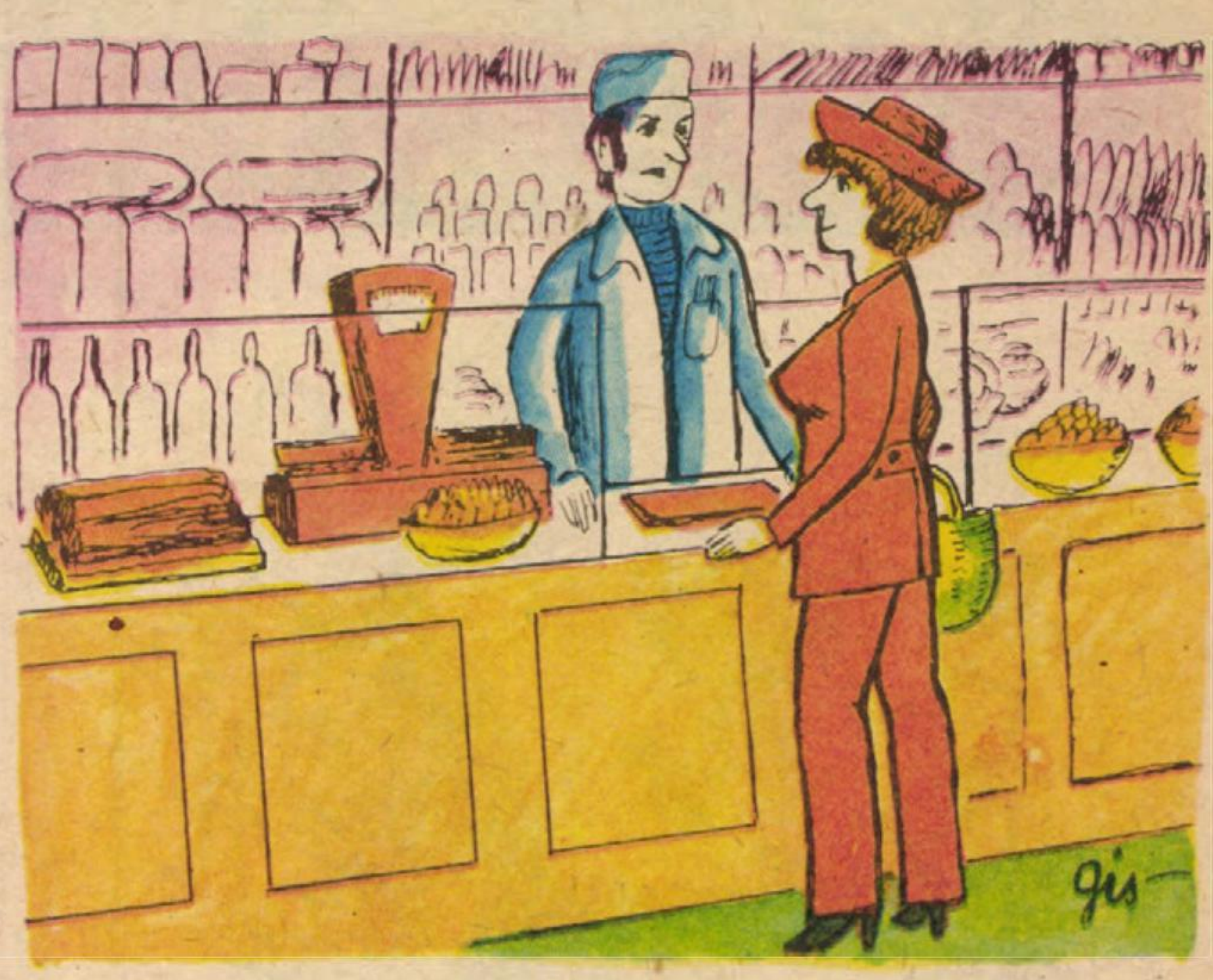

– Kérek egy kiló kenyeret, ami csak holnap lesz másnapos...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Müllerék színházban ülnek. Az asszony odasúgja a férjének:

— Mindjárt jön a nagy monológ!

Erre a férj:

— Remélem, nem fog elénk ülni...

●

Férjek egymás közt:

— Az én feleségem valóságos zenei tehetség!

— Valóban?

— Igen. Mindent szétkürtöl a szomszédok között.

TÚLZOTT NEMESÍTÉS

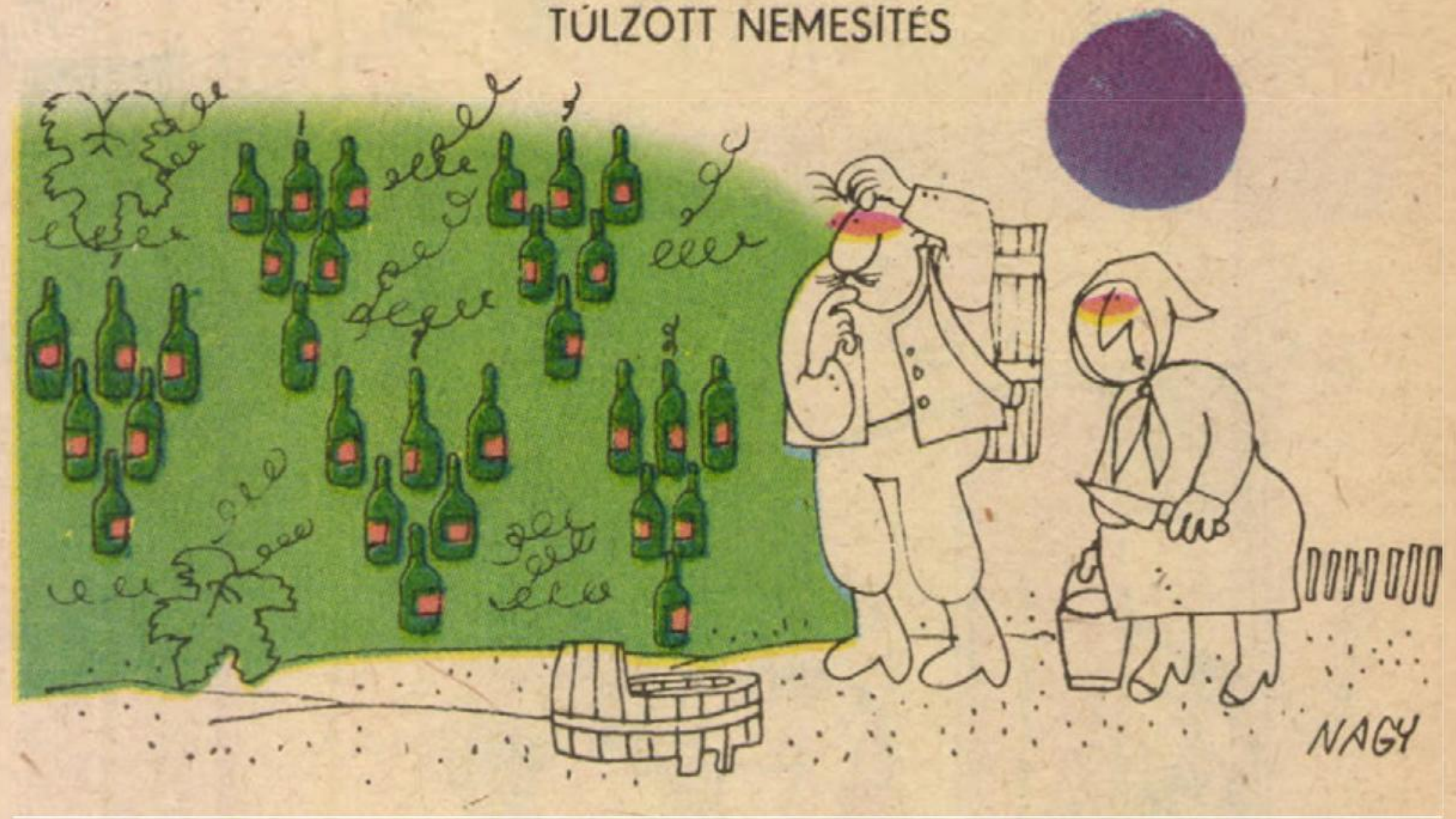

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

ÁK

VÁLOGASSON KÖNYVAJÁNLATUNKBÓL!

... pld. ÉGTÁJAK 1978—79. 45 író 46 elbeszélése. Öt világrész elbeszélései sorozat	44,— Ft
... pld. Walter Lord: HIHETETLEN GYŐZELEM	52,— Ft
... pld. Didier Martin: A LEBEGŐ FIÚ Világkönyvtár sorozat	29,50 Ft
* * * * *	
... pld. Cseres Tibor: ÉN, KOSSUTH LAJOS	46,— Ft
... pld. Galgóczi Erzsébet: EZ A HÉT MÉG NEHÉZ LESZ	43,— Ft
... pld. Németh László: NEGYVEN ÉV — HORVÁTHNÉ MEGHAL — GYÁSZ	65,— Ft
... pld. Simonffy András: KOMPORSZÁG KATONÁI Történelmi kollázsregény	46,— Ft
* * * * *	
... pld. Illyés Gyula: HÉT MEG HÉT MAGYAR NÉPMESE	45,— Ft
... pld. Lázár Ervin: A HÉTFEJŰ TÜNDÉR	18,— Ft
... pld. Vlagyimir V. Majakovszkij: LÁNGFALÓ-CSODALÓ ÉS MÁS VERSEK	28,— Ft
... pld. A. A. Milne: MICIMACKÓ, MICIMACKÓ KUCKÓJA	30,— Ft
... pld. Eva Vančurová: MOST LÉGY OKOS, DOMOKOS!	39,— Ft
* * * * *	
... pld. Lengyel Dénes: ÓKORI BÖLCSEK NYOMÁBAN	31,— Ft
... pld. Simai Mihály: A VILÁG LEGSZEBB LOVAI	29,— Ft
... pld. Tüskés Tibor: MAGYARORSZÁG Képes földrajz sorozat	36,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk.

Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest, Pf.: 103. 1364

A megrendelő neve: ....

....

Pontos címe (irányítószámmal): ....

....

....

Munkahelye: ....

....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

....

Születési ideje, helye: ....

....

Személyi ig. száma: ....

....

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A játszótéren vitatkozó gyerekektől egy arra menő idős férfi tudakolja a vita okát.

— Csak arról van szó, hogy aki a legnagyobbat hazudja, azé lesz ez a kis autó — világosítják föl a gyerekek.

— Amikor én ennyi idős voltam, mint ti, azt sem tudtam, mi a hazugság! — mondja fölháborodva.

— Te nyerted meg az autót, bácsi! — mondják kórusban a gyerekek.

FORMATERVEZETT GYERMEKÁGY
KORÁN KELŐ DIÁKOKNAK

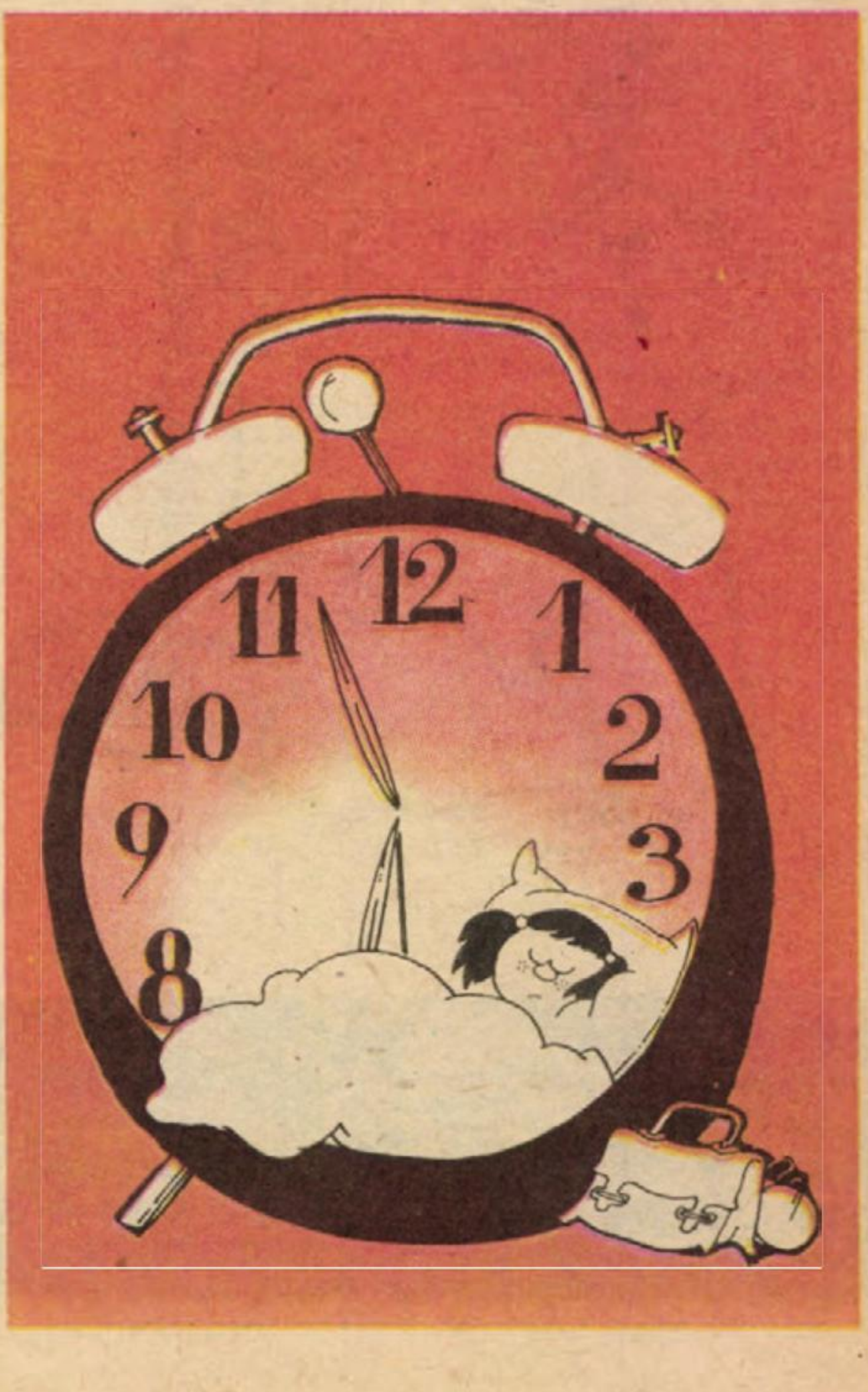

AZ OLVASÓ OLDALA

HUNDERT AZ SOK

Taxi ugyan nem áll benn egy se, de szerencsémre első vagyok a sorban a Vörösmarty téri állomáson. Nyomban felsorakoznak nyomomban néhányan, köztük egy külföldi pár is. Mögöttük a padon pedig ráérősen üldögélnek — kik? A beszélgetésből félreérthetetlen: maszek taxisok. Már nem a kocsijuk szélvédője vagy valami oszlop mögött húzódnak meg, mint azelőtt, hanem a padot melengetik. Van köztük egy vezéregyéniség, aki nem üldögél, fel-felugrál, ide-oda mászkál, irányít. Tárgyal a várakozó utasokkal, utasításokat ad a padon ülő kollégáinak. A külföldi párral tört németséggel próbálja megértetni magát, de azok láthatóan nem fogják fel a szövegét. Nemcsak a nyelv idegen nekik — az egész szituáció érthetetlen. Mi az, hogy valaki taxit kínál — gyalog, kézzel-lábbal mutogatva, kocsi nélkül? Talán a hangsúllyal kimondott Hundert szót sem értik meg, én annál inkább, s mert forintot jelez, sokallom. Száz pénz innen a Várba, ahová a külföldi pár eljutni szeretne? Állami taxaméterrel ez 25—30 forintos út. Ez az üzlet nem kötődik meg, a maszek taxis közben másokkal is tárgyal, kollégáit kérdezgeti-küldözgeti, ki ér rá, ki nem, ki merre menne vagy nem menne most fuvarral? Valóságos diszpécser szolgálatot lát el.

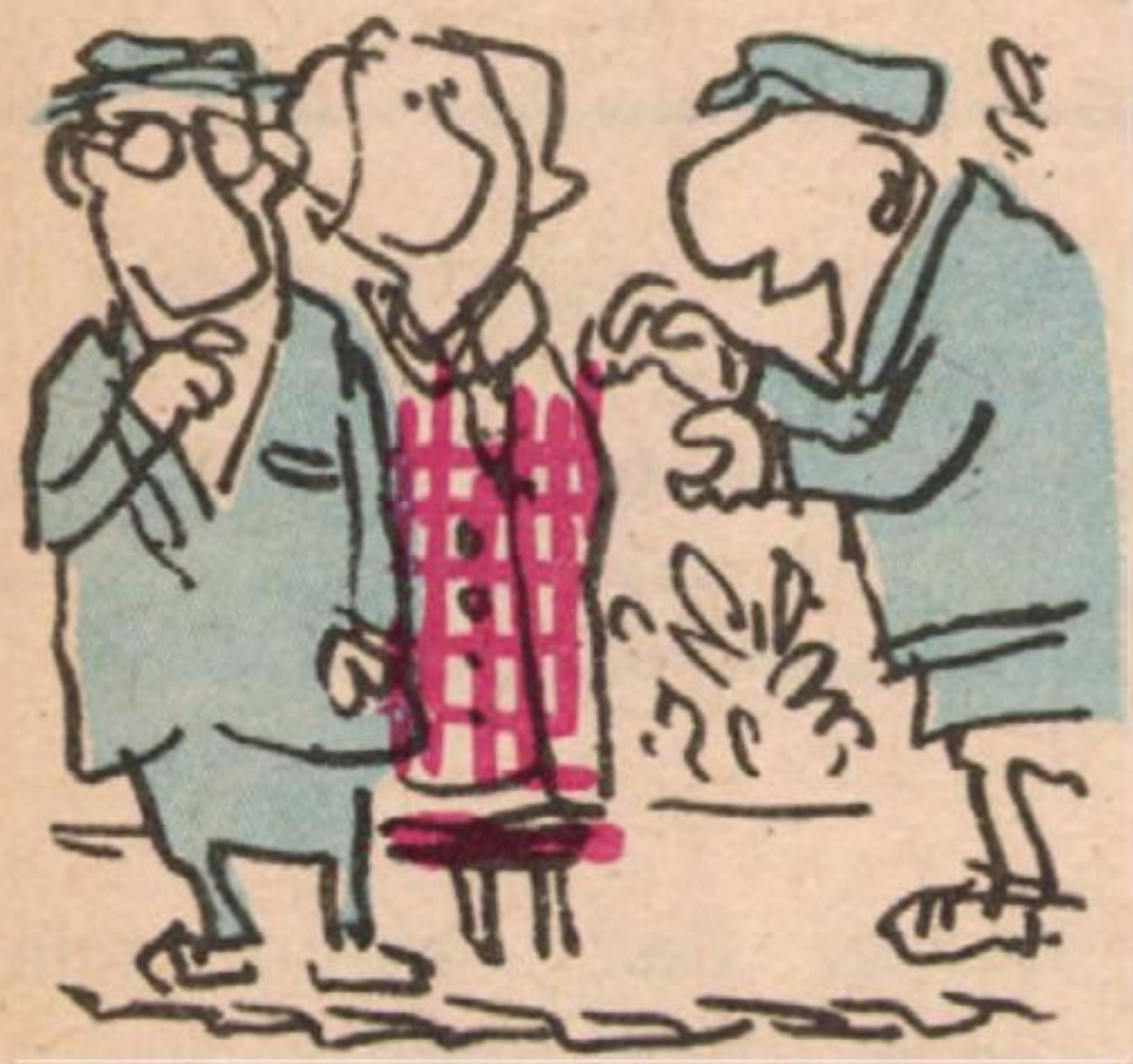

Hundert. Erősnek találom ezt a százast. Néhány évvel ezelőtt írtam már a maszek taxisokról, arról, hogy ne üldözzék őket, mert hiányt pótolnak. Azóta gombamódra elszaporodtak nálunk a maszek ruházati boltok, butikok, azoktól már senki nem látszik félteni a szocializmust, maszek taxi-engedélyt azonban még mindig nem adnak ki, mintha egyedül azok termelnék a kapitalizmust. Pedig most már a közönség érdekében lenne jó „államosítani” a maszekfuvarozókat, iparengedéllyel és taxaméterrel ellátni őket. Hogy többé ne hasukra ütve megvágják, hanem taxiórájuk szerinti díjszabással illessék utasaikat.

Barabás Tamás

HÁROM APRÓSÁG

①

Táblát kérünk

Szóvá tettük lapunkban, hogy a Sashegyi út 9. közelében levő kis parkot egyesek szemétlerakodóhelynek tekintik. A Fővárosi Közterületfenntartó Vállalat dicséretes módon intézkedett. A szemetet elszállíttatta, ám levelében jelezte, hogy az említett területen tiltó tábla felállítása szükséges. Ennek engedélyezése, megrendelése már hatósági feladat. Miután nem milliárdos nagyberuházásról van szó, reméljük, a XII. ker. Tanács sürgősen intézkedik.

②

Nem a két forintért...

Barátom Sopronban nyaral évről évre. Kislánya már jó előre perselybe gyűjti a kétforintosokat, mert gyakorlatból tudja: nagy szükség lesz rájuk. A helyi autóbuszon csak két forinttal lehet utazni. Az automata pillanatnyi szeszélyétől függően vagy ad érte jegyet, vagy nem. Az utas hiába reklamál a pilótánál, a volán mellől a vezető nem mozdulhat. Megoldás mégis van, két figyelmes ellenőr személyében, akik valósággal rémei az utasoknak. Ha nincs jegy, van büntetés! Nem lehetne a szigorú utasellenőrök mellett automataszerelőket is alkalmazni?

③

Fenn a János-hegyen

A János-hegyi kilátóból gyönyörű panoráma tárul elénk. Ám a varázs megtörik, ha a turista megfordul és a kilátóra néz. Kopottas falak, hulló vakolat, parlagon hagyott elektromos vezetékek, bura nélküli villanykörték, betört ablakok — mindez lehangoló látványt nyújt. WC-t hiába keresnénk, nem építettek. Igaz, ott az erdő, az árnyas fák és a sűrű bokrok. Tudomásom szerint: a Szabadság-hegyen ezt a problémát már megoldották. Nem lehetne hasonlót a János-hegy tetején is felszerelni? Mert aki 529 méter magasba gyalog felcaplat, talán ennyit megérdemel. Nem?

(f. i.)

Ki mit keres?

Egy ízben már sikerült segítenünk régi előfizetőnknek, Tóth Józsefnek (Budapest XVI., Béla u. 81.) egy „sehol” nem kapható alkatrész felkutatásában. Olvasónk ezúttal „Mekalor Luxus” cserépborítású olajkályhához keres olajtartályt.

Halász Ferencné (Kecskemét, Sallai Imre út 2. III. 10.) egy éve keres Hajdú porszívójához szögletes porszívózsákot.

Jobbos teatűzhelyre lenne szüksége Nagy Gergelyné olvasónknak (Kecskemét, Szarvas u. 20.), ám mind ez ideig hiába kereste.

A Táncművészet című folyóirat eddig megjelent számait, évfolyamait keresi Szűcs József, Gyula, Postafiók 105. 5701.

TÜCSÖK és BOGÁR

Egymás után érkeznek Budapestre a baráti hadseregek spartakiádjára a külföldi részvevők. A szervező bizottság 14 ország katonasportolóit fogadja három földrészről. Mint ismeretes, a spartakiádot, amelynek ünnepélyes megnyitója péntek dél-

Huszonegy ország több mint ezerötszáz sportolója számára elérkezett hát a várva várt nap; Baráti Hadseregek V. Nyári Spartakiádjának nyitánya. Ma, 16 órakor fővárosunkban, a Bp.

Spartakiád-nyitány Kispesten

Huszonkét ország sportolói a rajtnál

A spartakiádok történetének eddigi legnépesebb versenye (25 országból több mint 1250 katonasportoló) a Kispesti Honvéd-pályán délután 4 órakor látványos megnyitóval kez-

14, 21, 22, 25 . . . na, most informálunk, vagy lottózunk?

(A Népszabadságból, a Petőfi Népéből és a Népsportból nyírta Czenczik István, kecskeméti olvasónk)

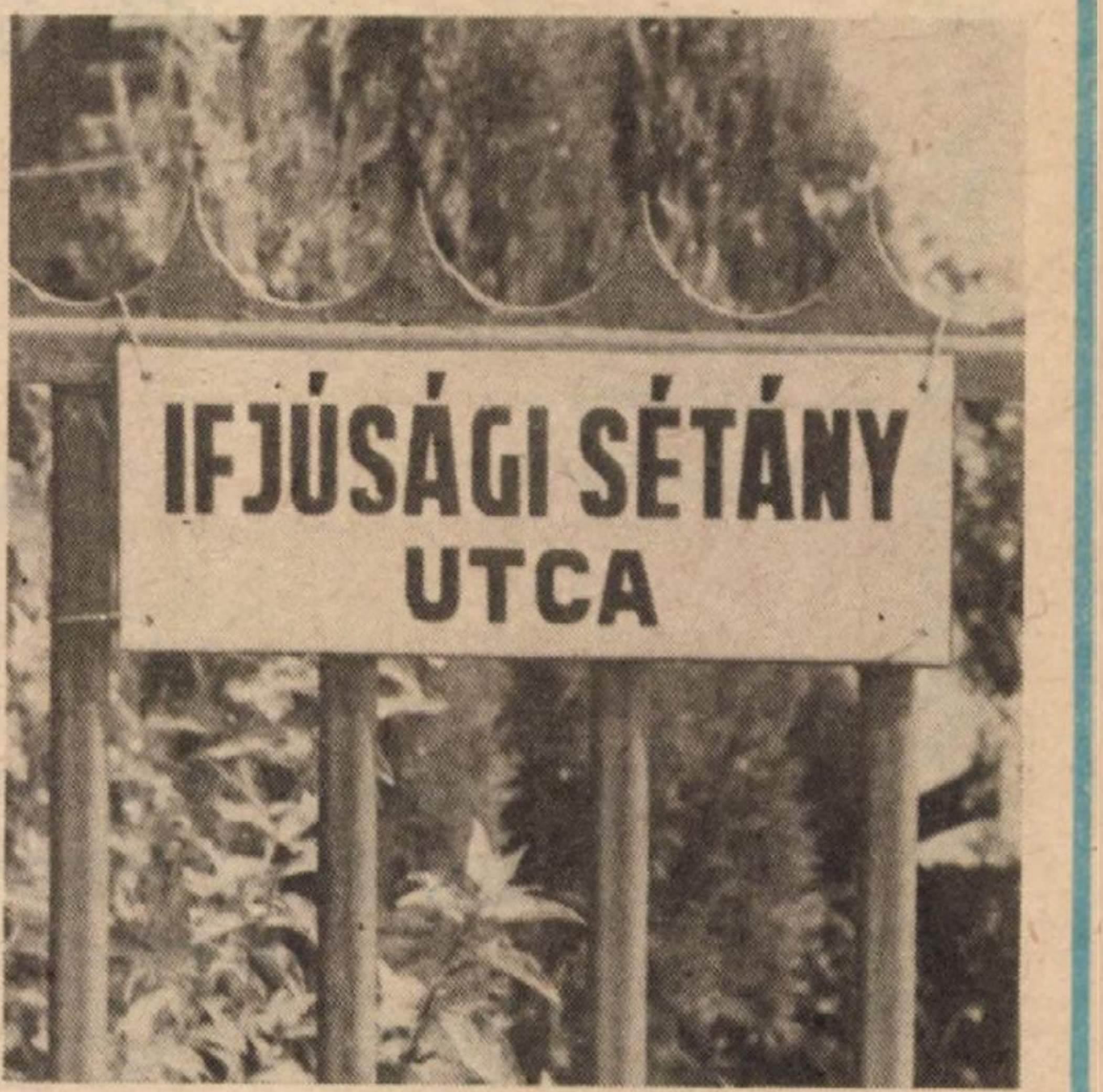

Van aztán középkorú kóborló körút!

(Csopakon fotózta Hajdu Csaba)

Nos, megkérdeztem. Találkoztam *Megygyes József* doktorral *Zsámbékon*, 80 éves orvos: ősz haj, megtermett orr, fölötte fehér bajusz. Találkoztam *Diósdon Tóth Nándorral*. A hatvannyolcadikban jár,

Világos, a kedves doktor a fején állt!

(A Pest megyei Hírlapban találta Dobsa Sándor, szokolyai olvasónk)

Ludas Matyi

F O R D Í T S !

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

Lehet, hogy
Ön most jól keres,
de gondoljon a nyugdíjasévei
anyagi biztonságára is!

Az Állami Biztosító a
nyugdíjkiegészítő
biztosítás
többféle változatával
áll rendelkezésére.

Bővebb
felvilágosításért
bizalommal forduljon
az Állami
Biztosítóhoz!

Előrelátó gondoskodás –
ÉLETBIZTOSÍTÁS –
NYUGALOM

BIZTOS AMI BIZTOS
ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

FEKETE HUMOR

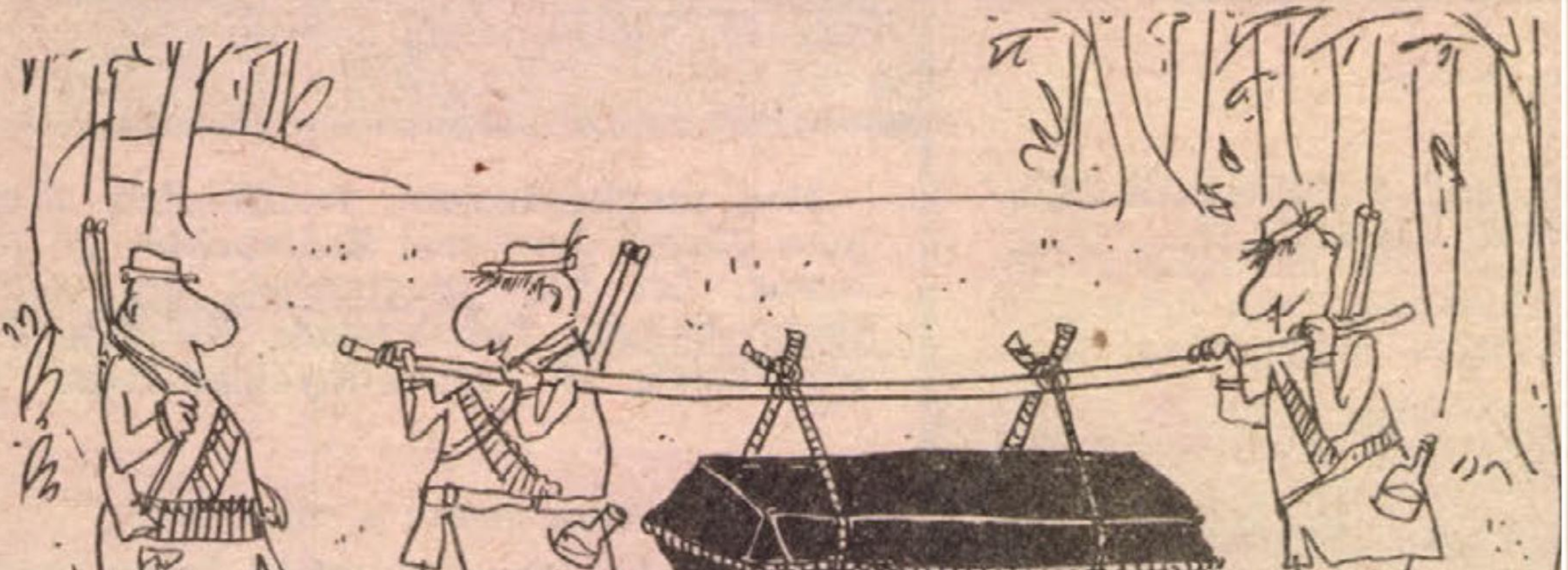

– Na, mit lőttünk?

PONTOS TÁJÉKOZTATÁS

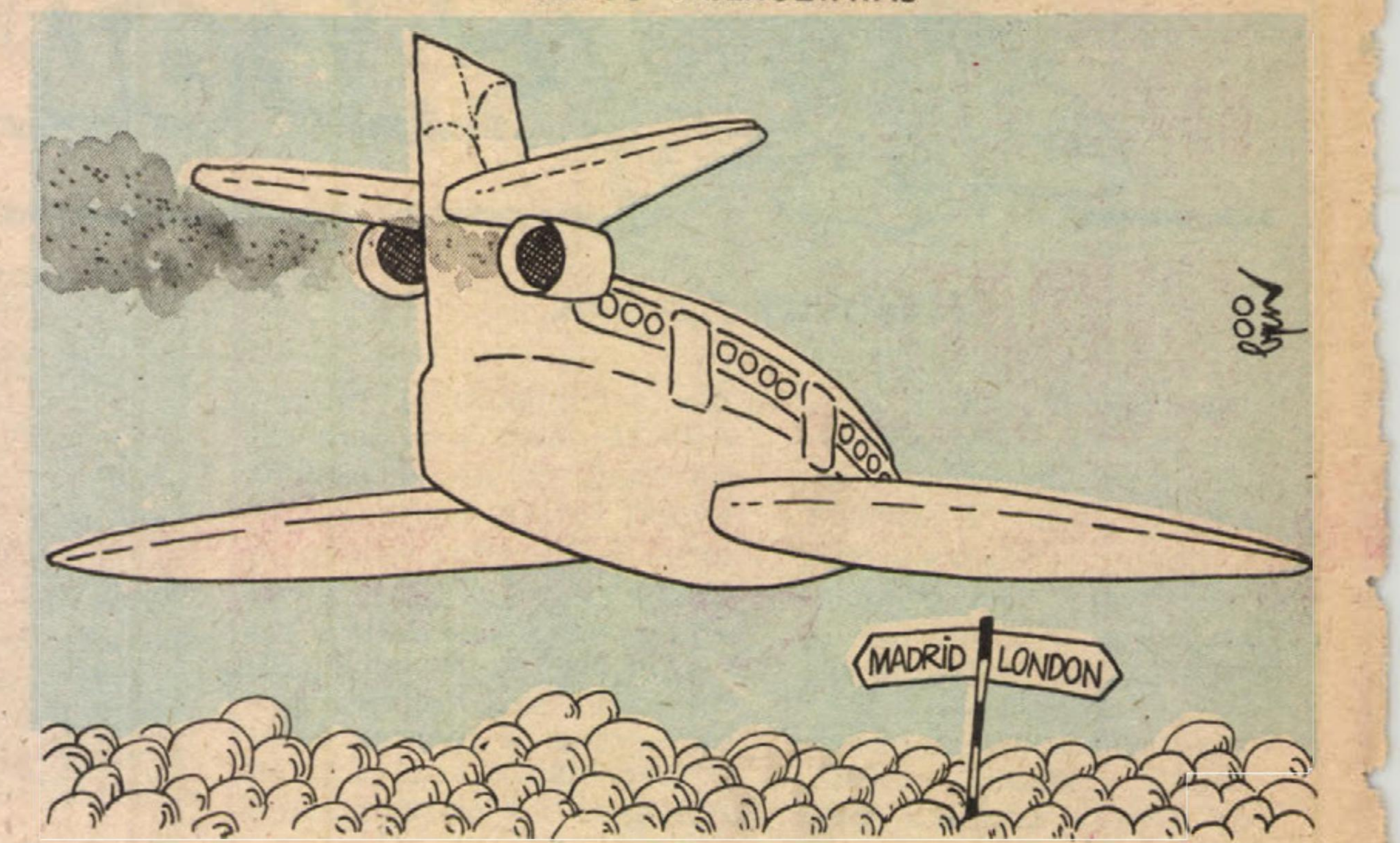

TRIBÜN

Brian Clough, a Nottingham Forest hírneves menedzsere mondta:

— A titkos telefonszám jelentősége abban áll, hogyha vereség után, kora hajnalban egy névtelen hívó válogatott gorombaságokat vág a fejedhez — tudod, hogy a barátod.

*

Azt mondja az autóvezető a mellette ülő feleségének:

— Kár, hogy ez a kocsi ilyen csendesen fut. Ha egy kicsit zajosabb lenne, nem hallanám mit mond anyád a hátsó ülésen.

*

Hír a Zimbabwe Herald című lapból:

— A bíróság előtt Gideon Homwe bűnösnek vallotta magát 757 futballtrikó, 733 sportnadrág és 623 pár bőrszeges cipő eltulajdonításában. Amikor a bíró tettének okát kérdezte, a vádlott így felelt: „Nagy a család".

Egy utazási iroda hirdetése Sálisburyben.

„Vadászkirándulás a Zambézi völgyébe. 14 nap. Oroszlán az árban bennfoglaltatik."

*

A kenyai Daily Nation írja a színes városi életről.

— Böjt ideje alatt az éttermek és kávéházak éjszaka is nyitva tartanak. A vendégek kinn ülnek a teraszon, kártyáznak, dominóznak és egyéb szobajátékokat űznek.

*

Jackie Charlton mondta az angol játékoskereskedelemben tapasztalható árrobbanásról.

— Hogy én kétmillió fontot adjak egy futballistáért? Soha. Inkább kiosztom azt a pénzt a klub húszezer hűséges szurkolója között. Mindegyik kap száz fontot, esküszöm, többre megy vele.

*

Az NSZK-ban a TV 04 eredeti kocogóversenyt akart rendezni, de ehhez az Erdészeti Hivatal engedélyét is meg kellett szereznie. A papír idejében meg is érkezett.

— A versenyt engedélyezzük — írta a Hivatal —, azzal a kikötéssel, hogy futás közben senkinek sem szabad dohányoznia.

(p. p.)

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától
a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj: **1 hónapra 13,– Ft**
1/4 évre 39,– Ft
1/2 évre 78,– Ft
1 évre 156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

RÍMHÍREK

TÉVÉ-CSALÁDI HÍR

Nem jött az Onedin család,
Bár a műsor már jelezte,
Útját talán az a szívós
Szabó család keresztezte.

PESTI TÖPRENGÉS

Azon töprengett egy pesti,
Aki nem ad idejére:
Mit adna a Bizományi
A Saturnus gyűrűjére.

Hogyha sokat kérnének rá,
Az történne, ami szokott,
Azt mondaná a gyűrűre
A becsüs, hogy ütött-kopott.

Hidvéghy Ferenc

IMPORT HUMOR

VERKLI

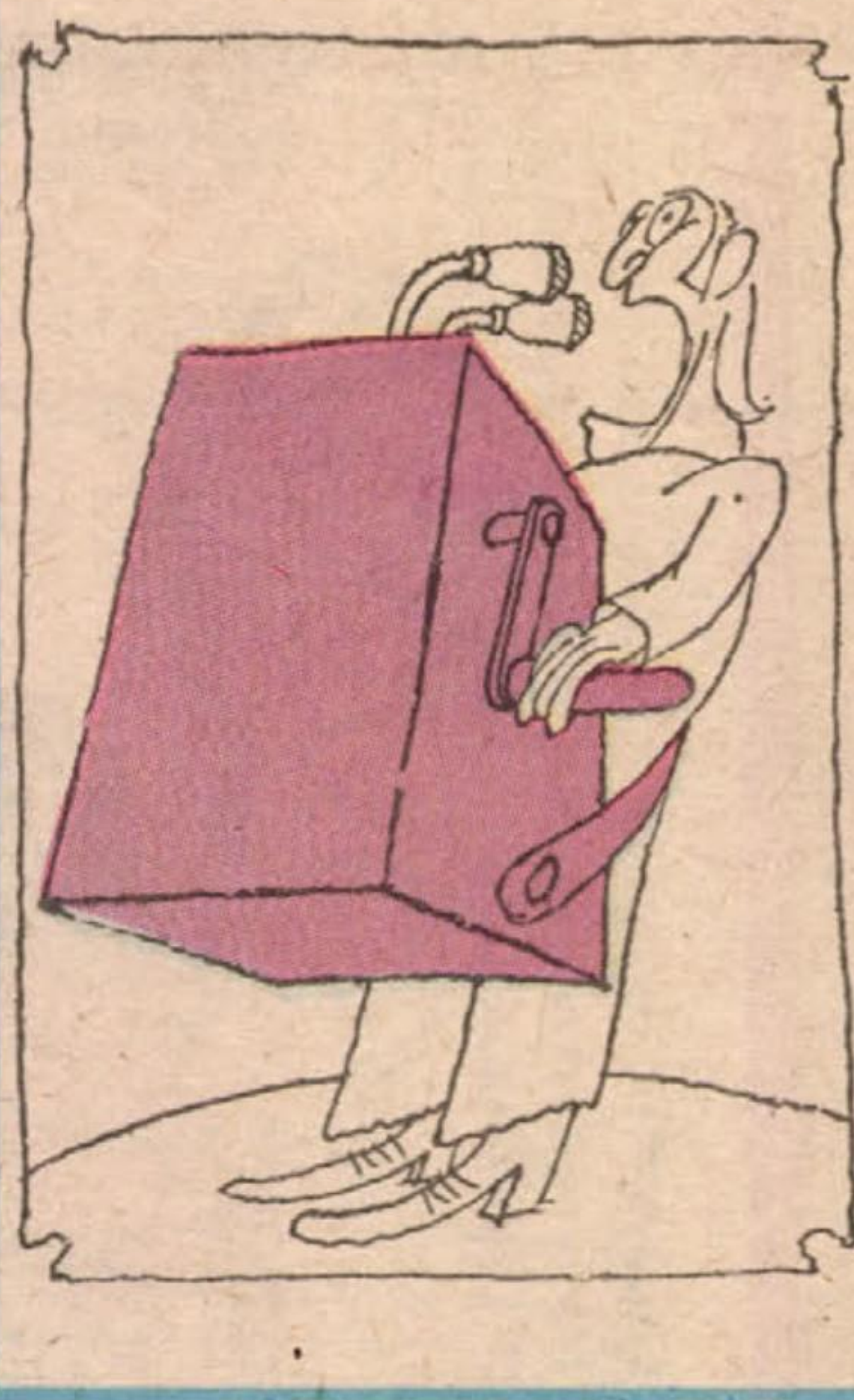

ÁBRÁNDOZÁS

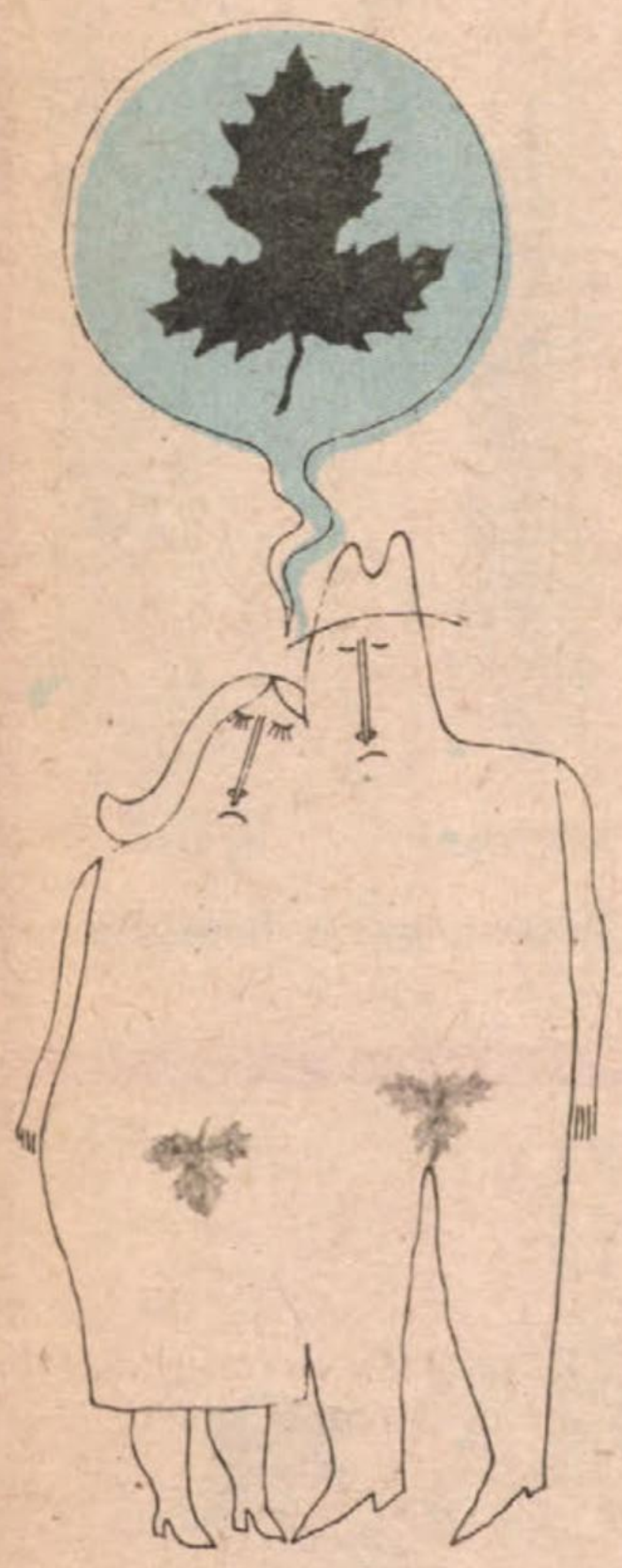

A ZSONGLŐR

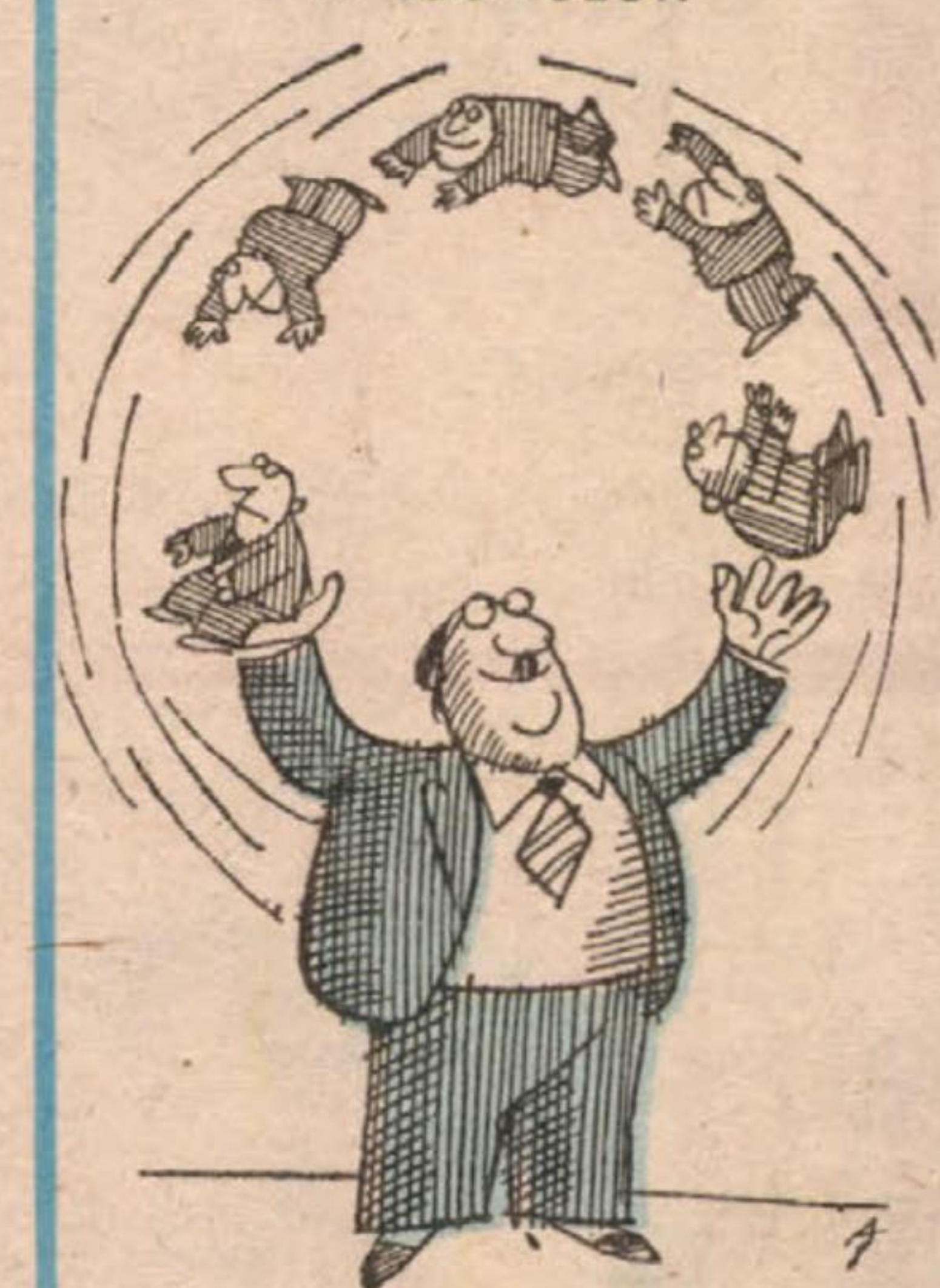

JÖVENDÖLÉS

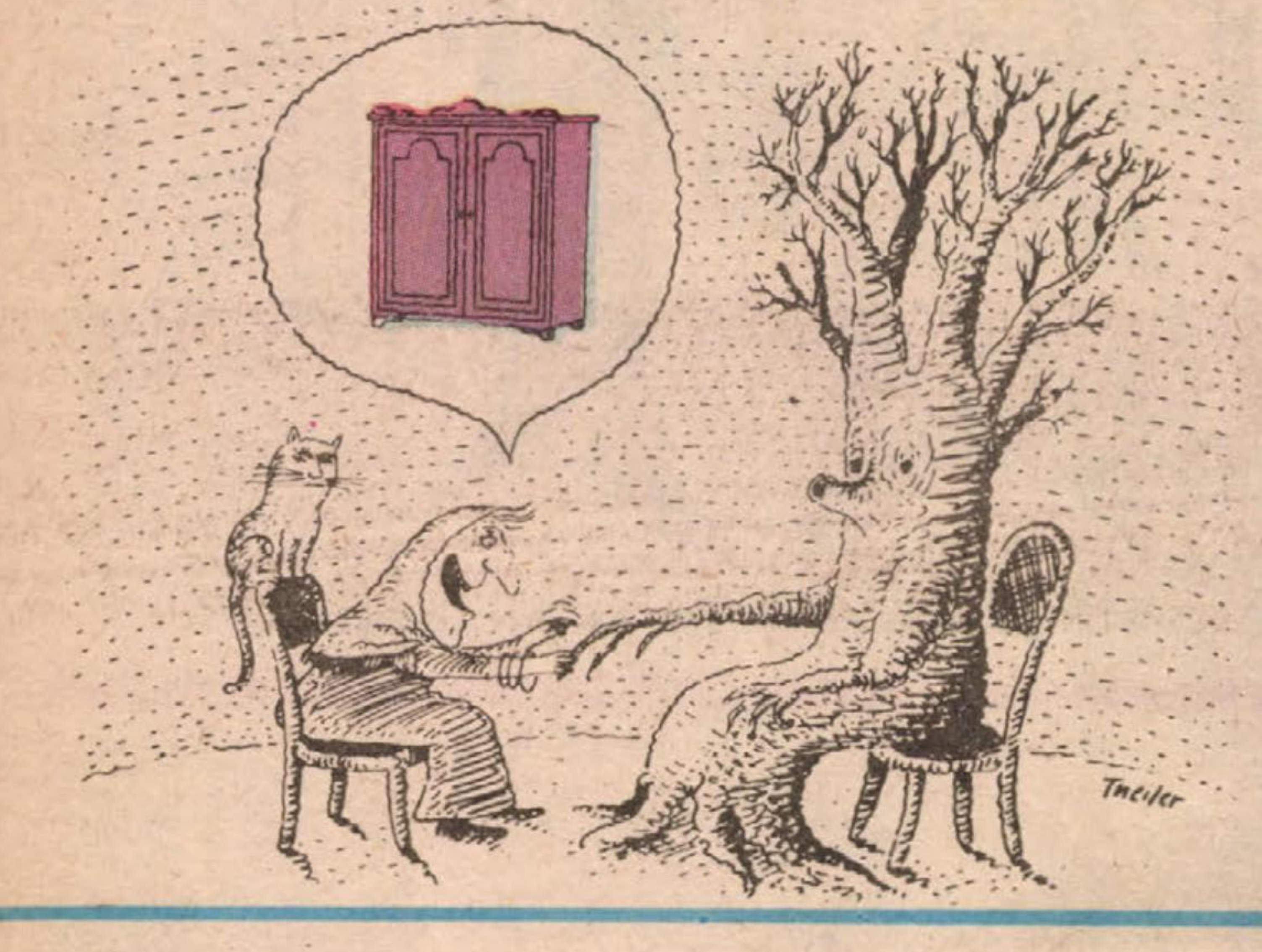

FRANCIA AFORIZMA IV.

Rejtvényünk vízszintes 15. és függőleges 12. soraiban Paul Valéry (1871—1945) egy gondolata található. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 21-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Tömény ital
4. Sziget, ahol a nagy festő, Gauguin élt
9. Szám
11. Nevezetes kémnő volt az I. világháborúban
13. Kisgyerekeket nevelő intézmény
16. Elvégzendő munka
17. Unokája van
20. N. T.
22. Angyal-rang
24. Háziállat
25. Folytonossági hiány
27. Cserépből készült edény
30. Régi felfogás szerint ragályt okozó kigőzölgés
32. Nem az
33. Aki a vízszintes 13-ba jár
35. Teli torokból kiabál
37. Rémtettek elkövetői korunkban
40. R. Z. H.
41. Nyers modorú, közönséges
42. Döntetlen sakkjátszma
43. Mint a vízsz. 9
44. O. T.
45. Következménye van
46. Szolgálatkész helyeslés
47. A Litván SzSzK fővárosának régi neve
49. V-vel: hibázik
50. Bolygó, a Földhöz közel
51. A tojás, ha sokáig áll
54. Például: lehet egy kézmozdulat is
55. E szó jelzője Ady versében: „disznófejű”
56. Egy pesti pályaudvar
58. Hírhedt kalandor a 18-ik században (katonatiszt, Frigyes)

FÜGGŐLEGES

1. Spanyol férfinév
2. Megesik, hogy valakinek a talpára kötik
3. A nyúlra jellemző ige
4. Kopasz
5. Ábrázat
6. Dögevő állat
7. Nehézkesen mozgó, lomha
8. Kocsma
9. Vizenyő orvosi neve (közismert)
10. Mint a 4 függ.
11. A harmad fele(?)
14. O. Z.
18. A sarki fény neve (és egy történelmi nevezetességű hajóé is)
19. „Pecsét helye”
21. Mezőkön élő, nehéz röptű madár
23. Ételízesítő
25. Jegyzék
26. K. M. R.
28. Valamely hangsor hetedik hangja
29. Takarításnál használatos
30. Nem ugyanaz
31. A mellékvese hormonja (orvosság is)
34. Az olasz ember tréfás neve Pesten
36. Vásáráról nevezetes török város
38. Helyrag
39. Álmos vagy unatkozik
42. A világtól elvonulva él
43. Ruha tartozéka
48. Közkedvelt gyermekjáték
49. Nadrágnak, szatírának, késnek van
52. Eladó portéka
53. Helység Veszprém megyében
54. Gyere
57. L. T.

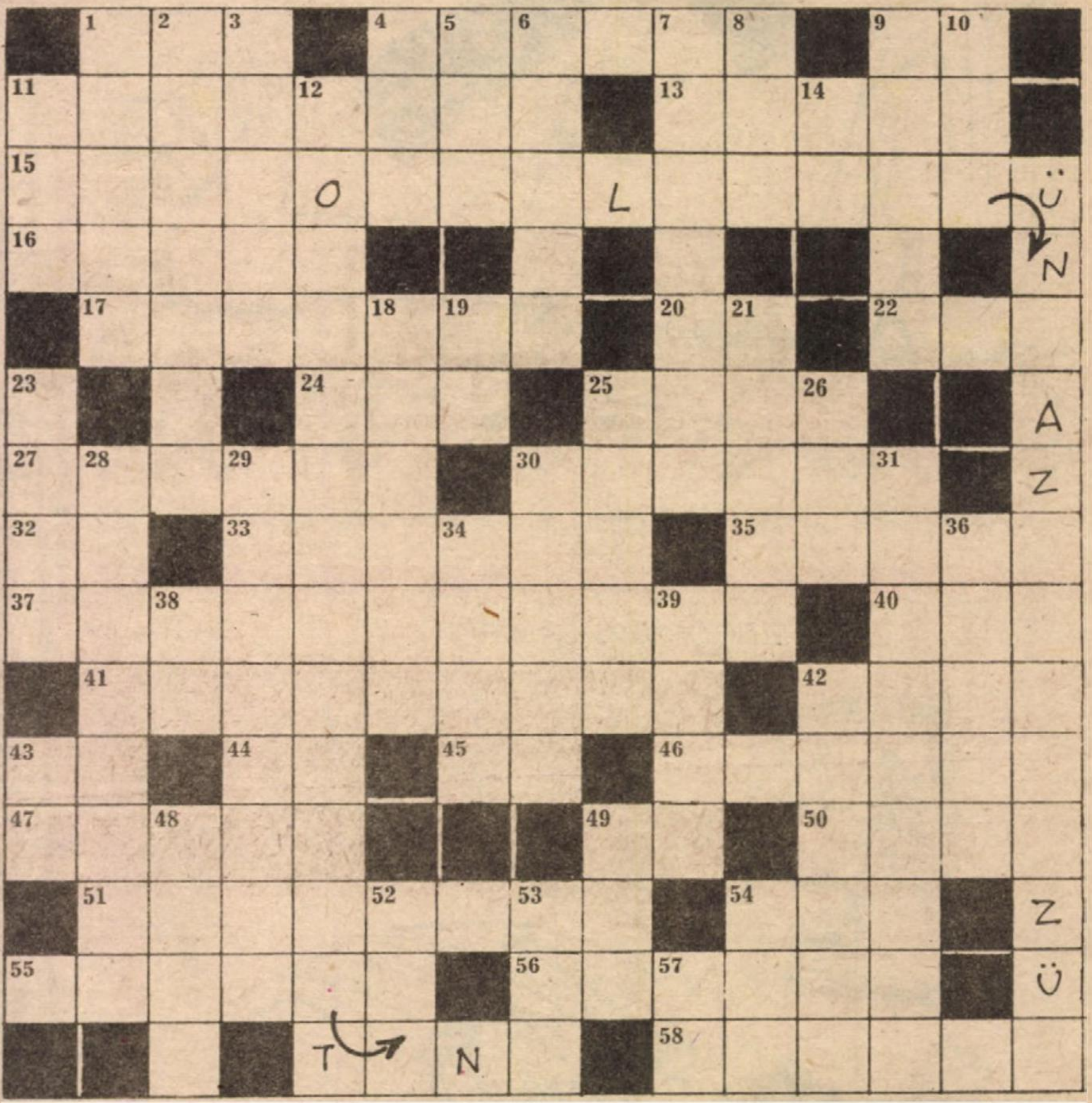

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

FRANCIA AFORIZMA II.

című rejtvényünk megfejtése:

A szerető megtanítja a nőt mindarra, amit a férje eltitkolt előtte.

200—200 forintot nyert:

Németh János, Váceduka, Kossuth u. 93. 2167

Limbeck Jenő, Budapest, Bem J. utca 8. 1027

Zagyva Gáborné, Budapest, Tanács krt. 18. 1052

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Hogyan oldanák meg a taxigondokat?

11. oldal: Tobzódás

Peterdi Pál: Vámpír

Timár György: Nevető lexikon

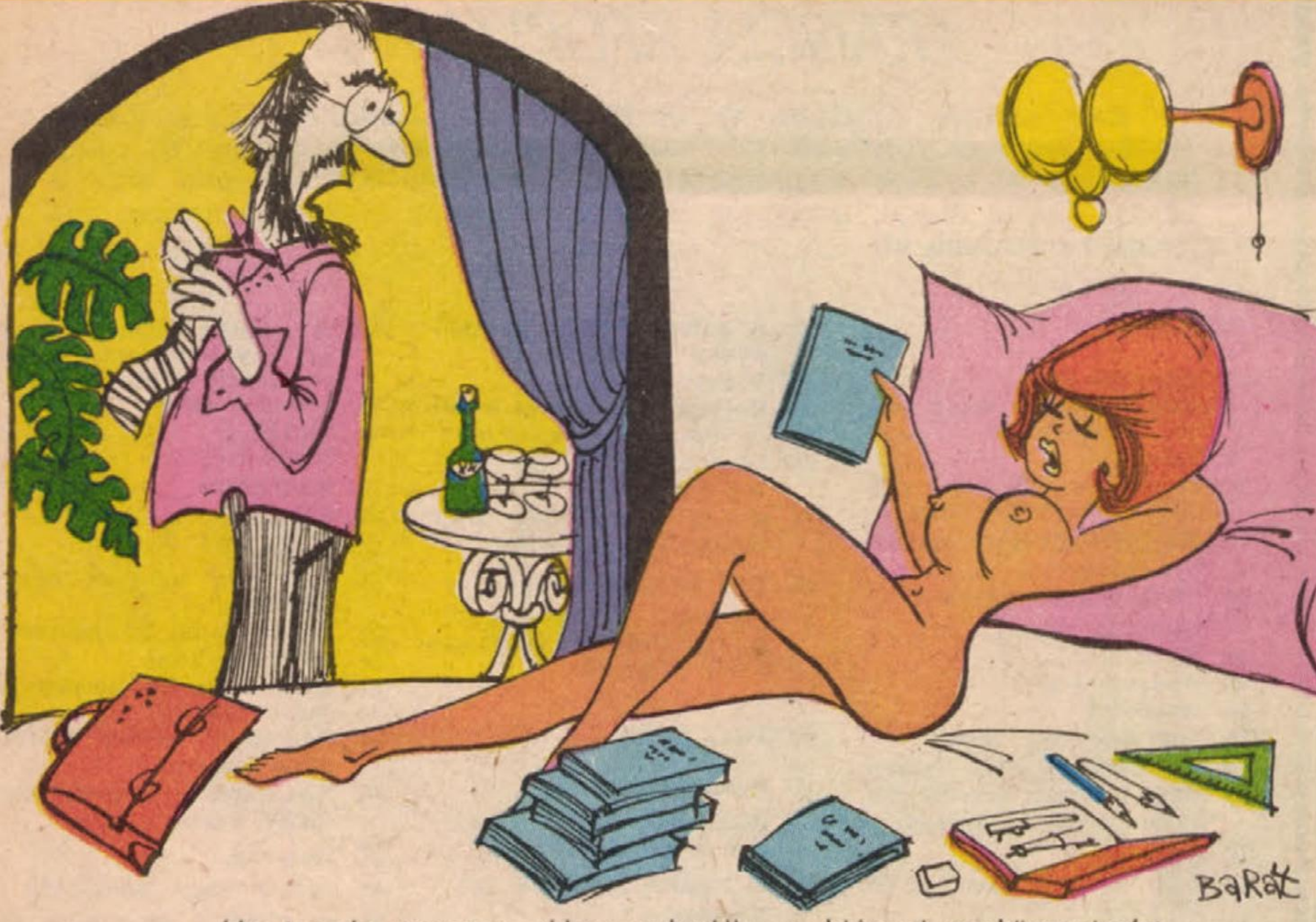

– Ha igazán szeretsz, akkor sorbaállsz a hiányzó tankönyveimért.

SÖTÉT KÖZÉPKOR

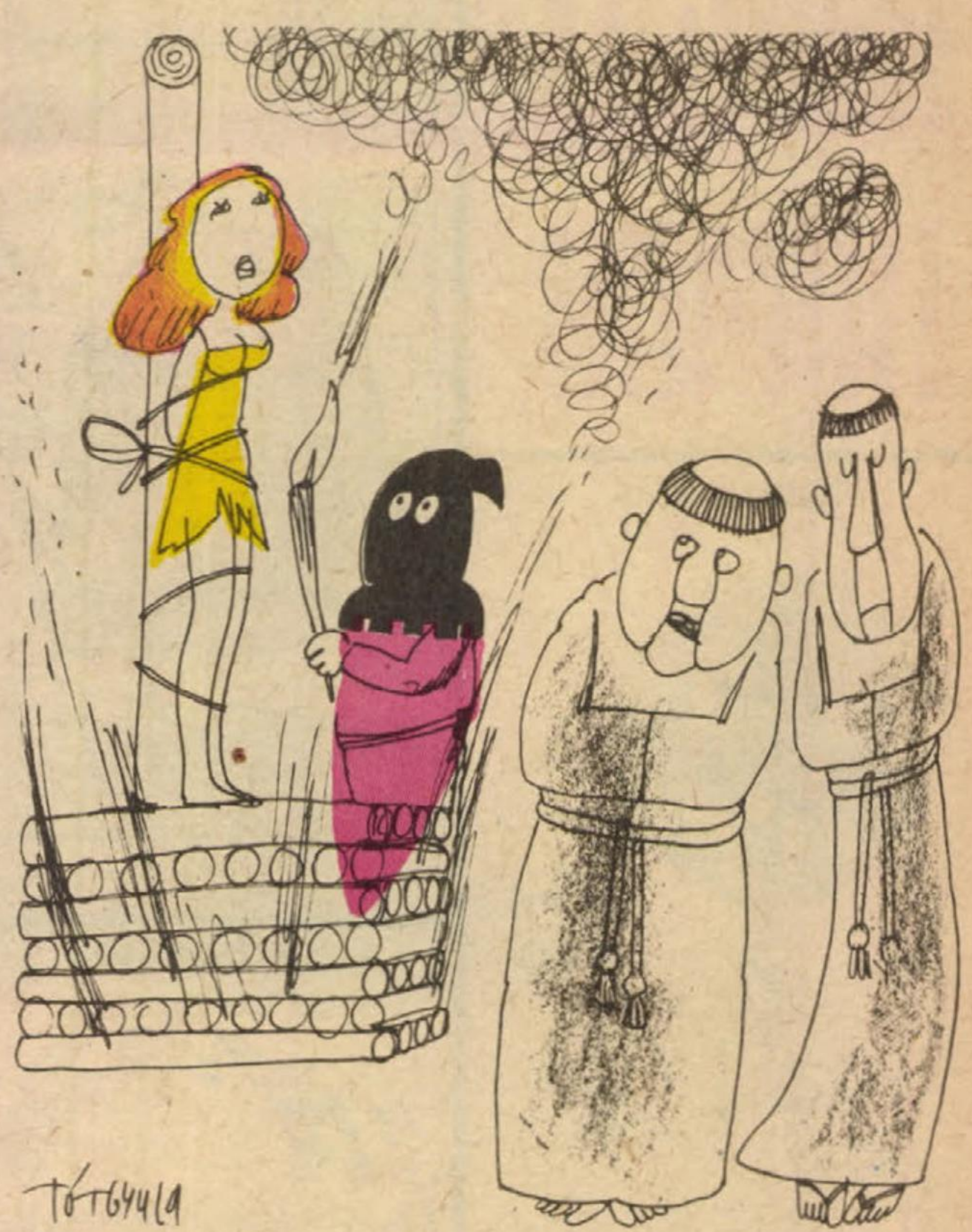

– Látja, domine, ezzel le is zártuk a nyitott házasság témáját . . .

Ludas Matyi

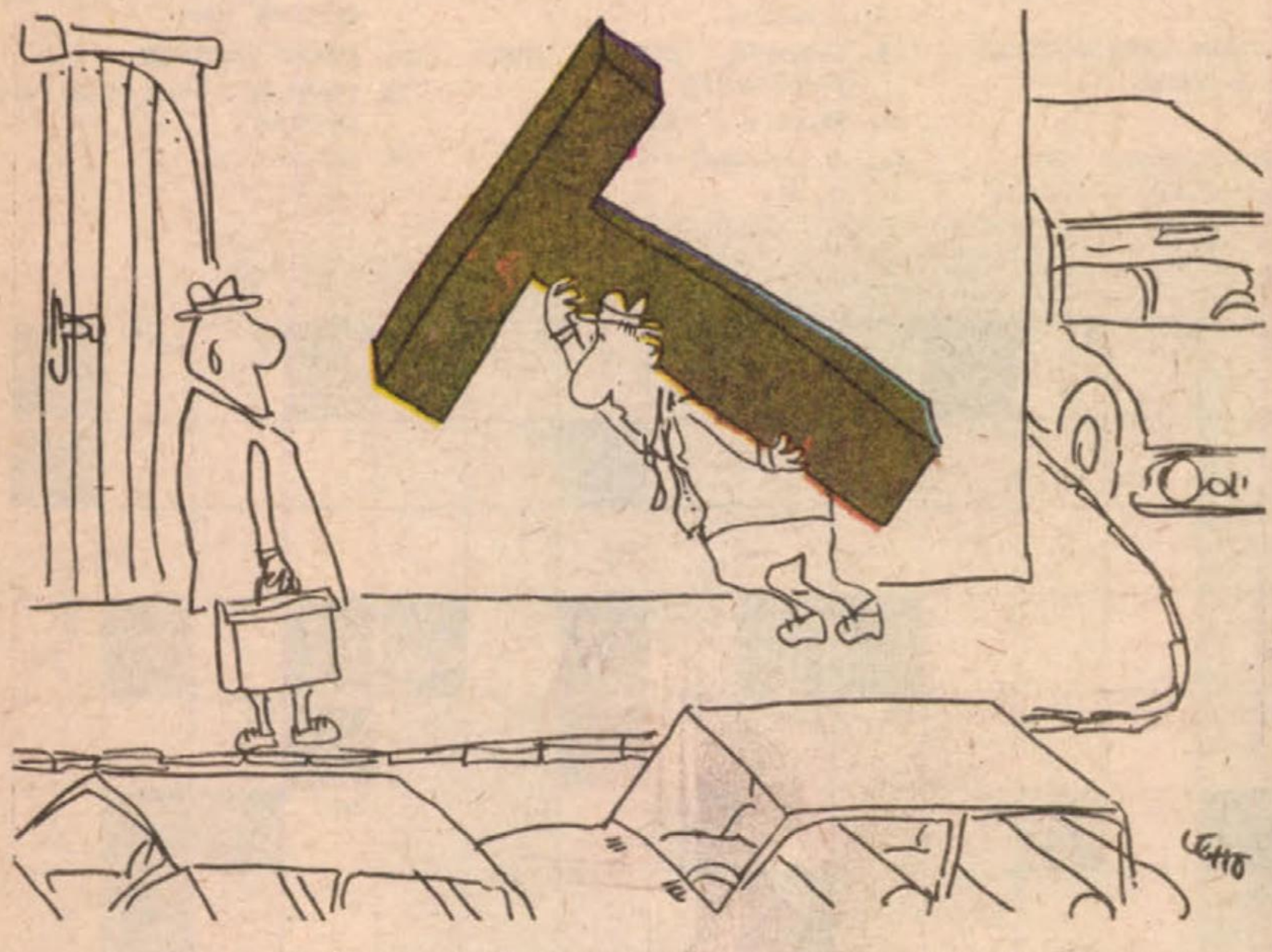

– Vezetni kell járnom, a feleségem mindenáron autót akar venni!

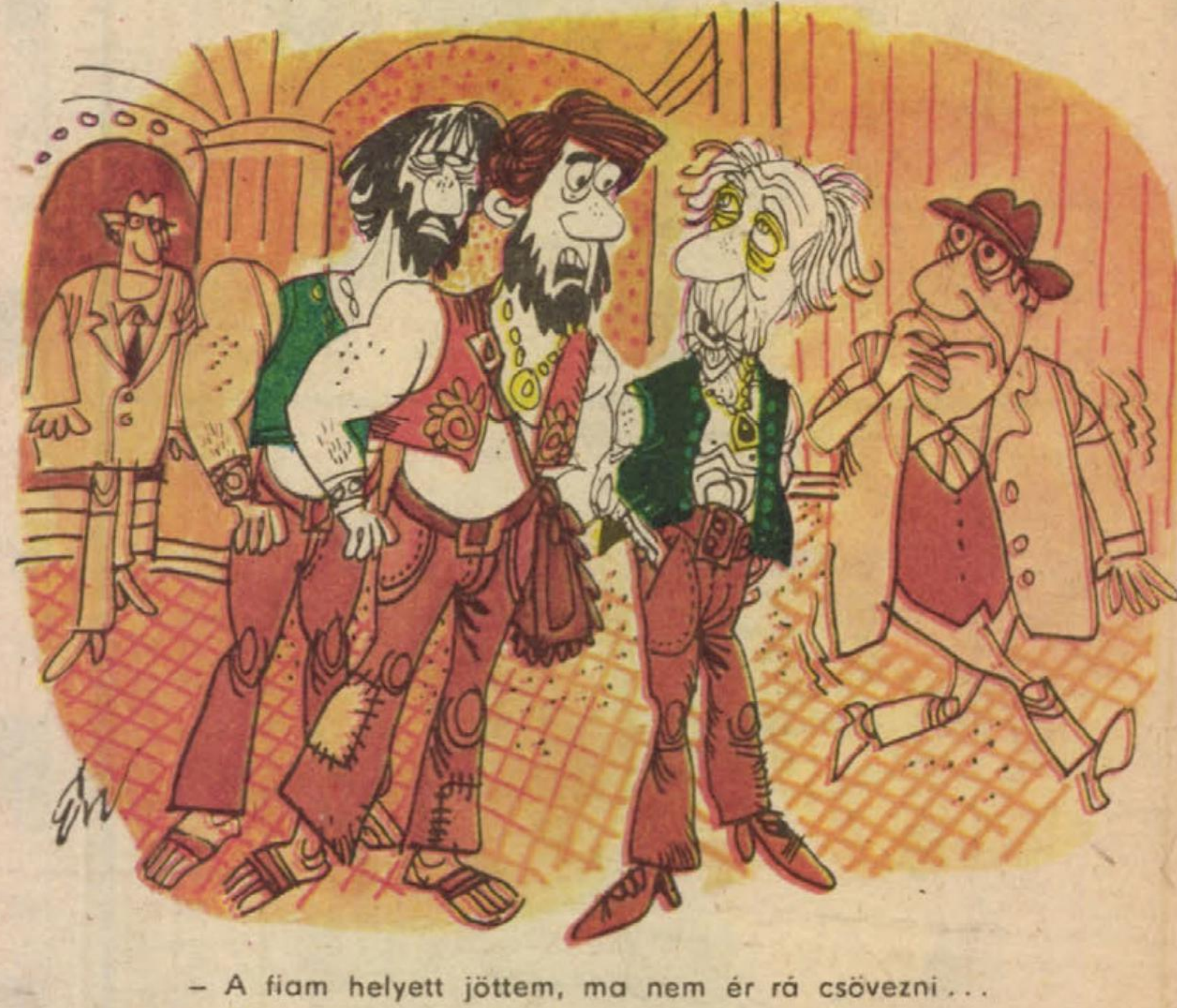

– A fiam helyett jöttem, ma nem ér rá csövezni . . .

SZOCIOLÓGIAI FELMÉRÉS

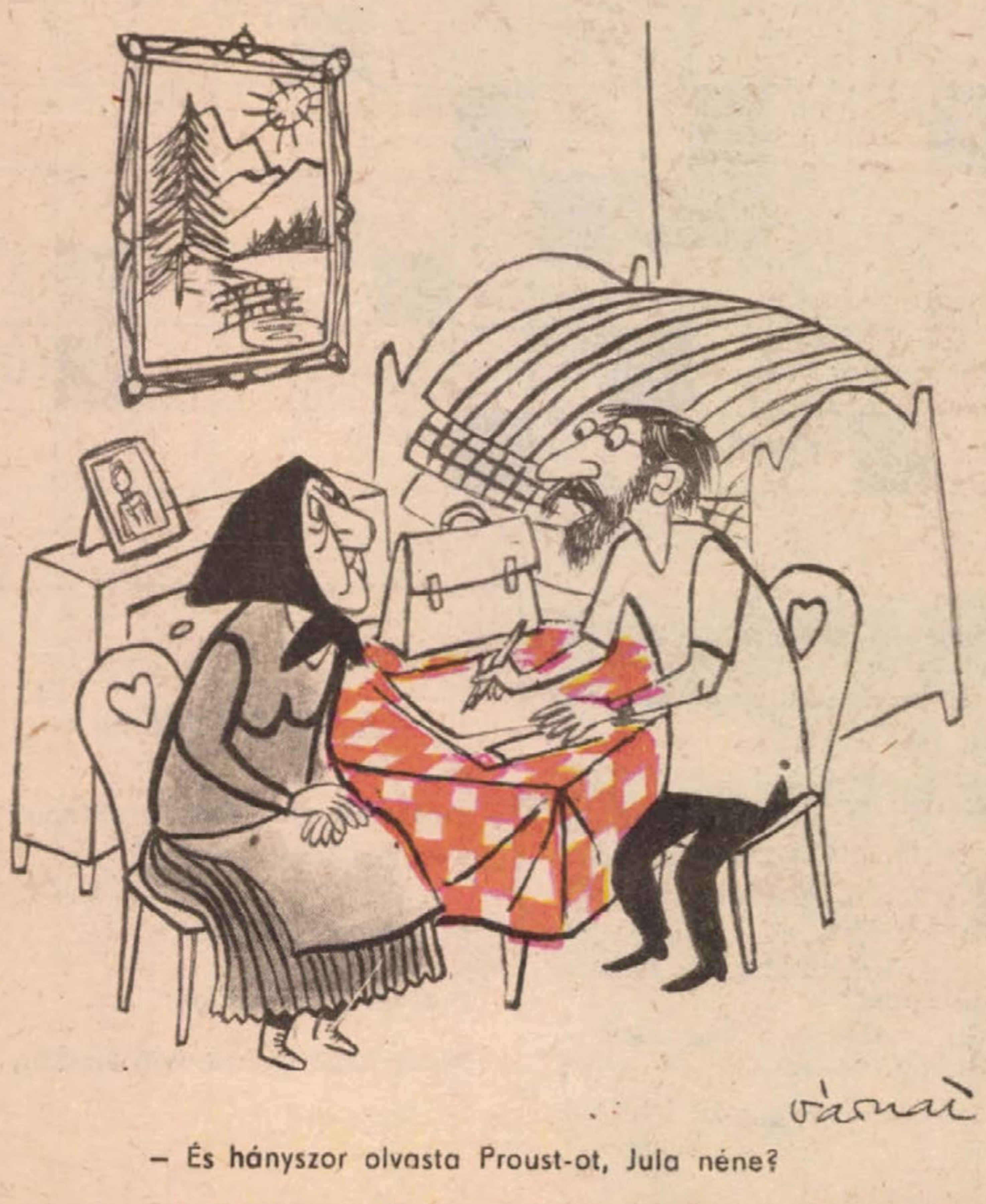

– És hányszor olvasta Proust-ot, Jula néne?

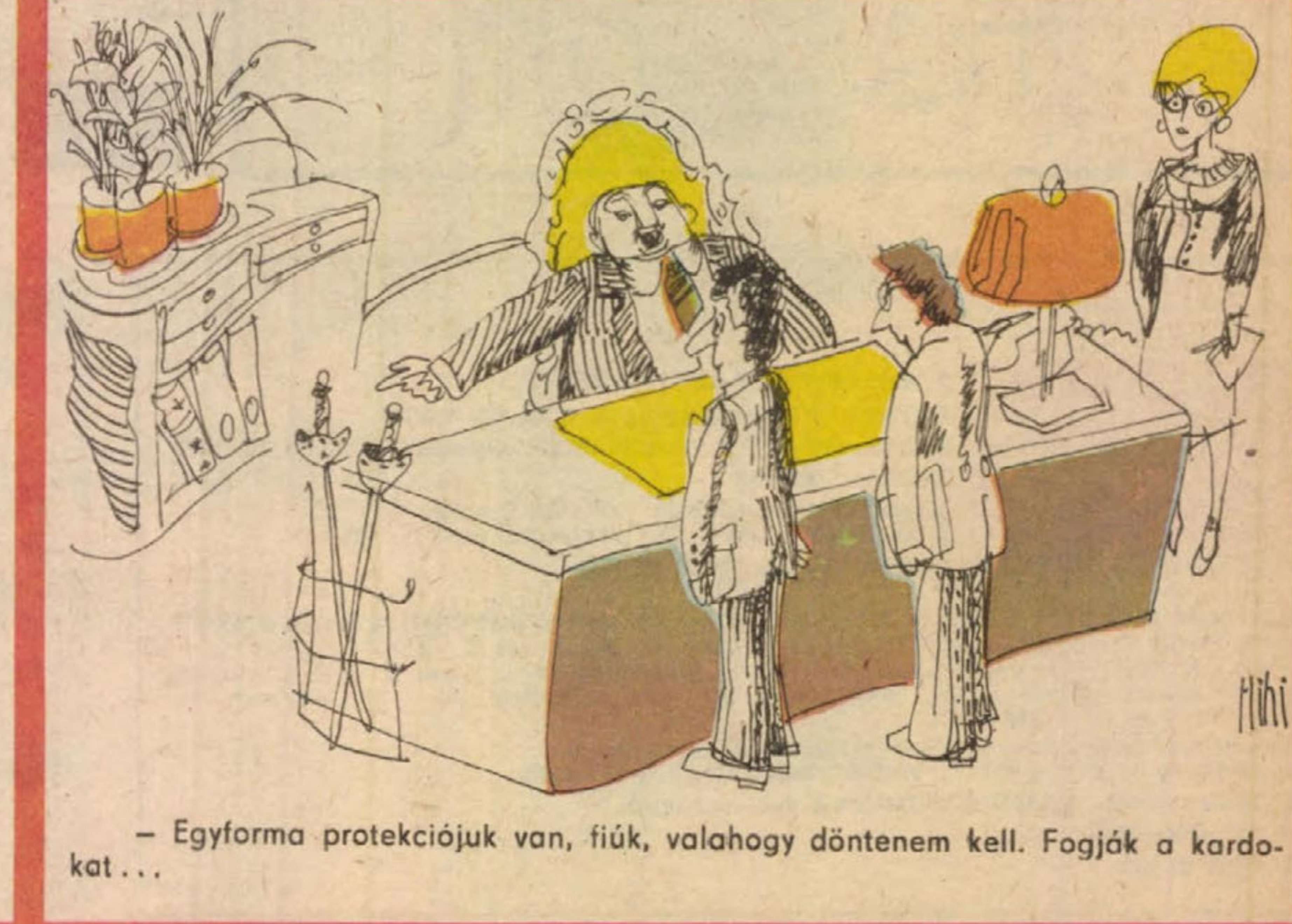

– Egyforma protekciójuk van, fiúk, valahogy döntenem kell. Fogják a kardokat . . .